לציונות—לסוציאליזם—לאחות עמים

יום א', כ"ח בכסלו תשמ"ו, 8 בדצמבר 1985 / שנה מ"ג מס' 12905 / המחיר —.630 שקל כולל מע"מ

מיפגש בין אסד לחוסיין צפוי החודש

מאת עוזי מחנימי, כתב „על המשמר"

ראש־ממשלת סוריה, עבד אל ראוף אל קאסם, יגיע בימים הקרובים לעמאן וימסור למלך חוסיין הזמנה רשמית מהנשיא אסד לביקור בדמשק, למיפגש ראשון בין המנהיגים מזה 7 שנים.

משקיפים מעריכים, כי מפגש הפיסגה הצפוי בדמשק, יתקיים עוד החודש ויפתח פרק חדש ביחסים המורכבים שבין ירדן וסוריה.

פגישת הפיסגה הצפויה בין המלך חוסיין והנשיא אסד, תהווה את נקודת השיא במאמצים הקדחתניים של שתי המדינות לשפר את היחסים הרעועים ביניהם, שהגיעו בשנה האחרונה לשיא, שעה שסוריה פגעה בירדנים ברחבי העולם, וירדן גמלה בחתרנות בתוך סוריה.

ראה רשימה בנושא, ב„על היום" — עמוד 5.

שלושה פיגועים בלב פאריס ● הוכרז מצב־חרום ● כוחות סביב האליזה

עשרות פצועים בקרב ההמון בעיצומה של קדחת־קניות לפני חג־המולד

מאת ארנון יפה, כתב „על המשמר" בצרפת

פאריס. — פיצוצים בשתי חנויות כלבו ענקיות, הומות אדם, ובתחנת־רכבת 'תחתית, בעיצומה של קדחת־קניות לפני חג המולד, חוללו אמש בהלה בלב פאריס.

30 איש נפצעו, מהם 13 קשה, בפיצוץ מטען־נפץ ב„גלרי לאפייט" ובשכנתה „פרינטמפ".

„חזית השחרור הפלשתינית" של אבו־עבאס ביקשה „לרשום לזכותה" את האירועים, בשיחת טלפון אל סוכנות הידיעות הצרפתית. קול אלמוני מסר, כי הוטמנה גם פצצה באיצטדיון הכדורגל „פארק דה פרינס".

גם ארגון „ג'יהאד איסלמי" טוען לביצוע, אך לכוחות הביטחון אין אמון בכך. לא מאמינים שהמבצעים פלשתינים, אלא חושדים במחבלים ארופים, כקבוצת הטרור „פעולה ישירה" או באבו־נידל. כוחות הביטחון הכריזו על מצב־חרום ופרסו כוחות סביב האליזה והאסיפה הלאומית. כל חנויות הכלבו סונו.

ברחו בבהלה

הפיצוץ הראשון אירע באגף התרסינה של „גלרי לאפייט". עדי־ראייה מסרו, כי אנשים הועפו באוויר, הלקוחות ברחו בבהלה אל עבר פתחי יציאות החרום.

המתנקשים הצמידו מטען חומר־נפץ למיכל מלא דלק.

כמה דקות אחר־כך אירע פיצוץ שני בחנות „פרינטמפ", ואחר־כך בתחנת־הרכבת התחתית הסמוכה.

החוקרים מתחקים אחר עקבות מכונית „גולף" לבנה, שנראתה נמלטת מהמקום.

אין ספק, כי הפיצוצים בוצעו לשם הרג המוני. המטענים הונחו בשעה שהחנויות הומות מאדם.

גל פיגועים

שירותי־הביון קיבלו מידע על גל פיגועים צפוי. המחבלים האירופיים נעשים יותר ויותר אכזריים, אך עד אתמול לא הניחו פצצות לשם ביצוע הרג המוני.

רב המחבלים, אבו־נידל, איים לאחרונה לחדש את הפיגועים הרצחניים בצרפת. אין מוציאים מכלל אפשרות, שרוצחיו ביצעו פיצוצים אלה עבור לוב.

פיצוצים בבלגיה

אדם אחד נהרג ואחרים נפצעו, בעת שהתפוצץ מטען חומר־נפץ בבית־משפט הומה אדם בעיר ליאז', במזרח־בלגיה.

המשטרה מסרה, כי לפי כל הסימנים, הונח מטען חומר־נפץ זה על מנת לרצוח את שר־המשפטים הבלגי, ז'אן גול.

גול, שהוא גם סגן ראש־הממשלה המופקד על שמירת החוק והסדר בבלגיה, עמד להשתתף בבית־המשפט בטקס השבעתם של 4 עורכי־דין צעירים, אולם הוא התאחר בגלל דיון חשוב בפרלמנט בבריסל.

28 התקפות

בינתיים, שום גורם לא טען לאחריות על הפיצוץ הזה, והשר גול, שביקר בזירת התקרית זמן קצר לאחר הפיצוץ, אמר, כי ייתכן שהאיש שנהרג הוא זה שהטמין את

(סוף בעמוד 2)

כבאים מפנים פצוע מהכלבו „פרינטמפ" במרכז פאריס, לאחר ההתפוצצות שאירעה שם. (צילום: אי.פי.)

שלמה רוזן איננו

מאת מירה יערי, כתבת „על המשמר"

שלמה רוזן חבר קיבוץ שריד ממנהיגי מפ"ם בעבר, נפטר אמש בביתו לאחר 3 חודשי מחלה והוא בן 80 במותו.

עד לחודשים האחרונים, עוד נהג שלמה רוזן לנסוע לישיבות הוועד־הפועל והיה שותף ער ופעיל בחיי המפלגה ובהכרעותיה. במשך שנים רבות שימש כיו"ר מועצת המנהלים של „על המשמר".

שלמה רוזן נולד ב־1905, בעיר מורבסקה אוסטרובה שבצ'כיה. בשנת 1926 עלה ארצה כחניך התנועה הציונית, תנועת תכלת־לבן, וב־1927 הצטרף כחבר לקיבוץ שריד ומילא בו תפקידים בתחום עבודת הכפיים והפעילות הציבורית (עגלון, לולן ומזכיר). (סוף בעמוד 2)

שלמה רוזן המנוח

מחיר פולארד — 5 מיליארד דולר

בחמש השנים הבאות תשלם ישראל מדי שנה ריבית של קרוב למיליארד דולר לממשלת ארצות־הברית. תשלומים כבדים אלה, מקורם באשראים צבאיים שניתנו לישראל אחרי 1979. כולם בריבית הגבוהה ששררה אז בפועל בשווקים בין־לאומיים, ולעתים אף יותר ממנה. כלומר, ללא שום אלמנט של סיבסוד. לפי הנתונים האחרונים של בנק ישראל, האשראי שקיבלה ישראל מארה"ב בשנת 1983, למשל, נשא ריבית של 12.4%, לעומת ריבית של כ־11.5% ששררה באותה השנה על הלוואות דולריות לתקופות דומות.

נשק, כידוע, אינו מוצר השקעה, וקנייתו אינה מגדילה במאומה את הפוטנציאל היצרני של הקונה, אך תורמת לגידול בתוצר הלאומי של המוכר דווקא. מה שקרה בשנים 1970 עד 1984, לא היה אלא העברת משאבים מתקציבה של ממשלת ארה"ב לתעשיות הבטחוניות שלה עצמה, ורישום העברות אלה לחובה של ישראל. בלי שנשאלה כלל השאלה הכיצד תוכל ישראל אי־פעם לפרוע חוב שלא הגדיל את כושר ייצורה הכלכלי, ואשר הרחיב את כושר היצור של התעשייה הצבאית האמריקאנית.

לפיכך היה לישראל נימוק משכנע לדרוש הקטנה משמעותית בשיעורי הריבית שהיא נדרשת לשלם בעבור האשראי שקיבלה מארה"ב, והוצאתה מיד על רכש צבאי שם. הצעתו של הסנאטור הדמוקרטי רב ההשפעה, דניאל אינוי, להוריד ריבית זו, בדיעבד מ־12% ל־5%, נשמעה סבירה והגיונית לא רק באוזני הידידים של ישראל בקונגרס, אלא גם אצל מרבית מעצבי דעת־הקהל חסרי־הפניות. למרות התנגדות הממשל, שראה בהפחתה רטרואקטיבית כזו של ריבית תקדים העלול לסכן את ההכנסות האמריקניות, לא מעטים היו הסיכויים שבסופו של דבר חלק מן ההצעה יתקבל, ולישראל ייחסכו בין 300 מיליון עד 500 מיליון דולר לשנה. לפי אחד החישובים, תיקון לחוק הסיוע שהציע דניאל אינוי, עשוי היה לחסוך לישראל כ־6 מיליארד דולר בעשר שנים – בנוסף לכל הסיוע שהיא כבר מקבלת ותקבל מארה"ב. לפיכך צריך לראות כהפסד כבד ביותר את ביטולה, בסוף השבוע שעבר, של הצעה להפחתת הריבית. ביטול שסיבתו היחידה היא בעצם „פרשת פולארד".

על־מנת לחרוויח אותם מיליארדי דולרים שהפסדנו עכשיו, בגלל פרשה אומללה זו, נצטרך לייצא כל שנה לפחות מוצרים ושירותים, בעוד מיליארד דולר, ולוותר על צריכה והשקעה מקומית בסכום שווה. האם האנשים אשר הפעילו את פולארד חשבו על כך? האם ערכו חישוב כלכלי מינימאלי, בטרם אישרו את ההרפתקאה המסריחה הזאת? האומנם האינפורמציה שהביא פולארד באמת הייתה שווה מיליארדי דולרים – או שרק כמה אלפי דולרים, כפי שככל הנראה שולמו לו בפועל?

לפרשת פולארד מחיר מדיני, תקשורתי, ועכשיו גם כלכלי כבד ביותר – ואפשר שהכלכלי הוא הכבד מכולם. לא יתכן שאף אחד אצלנו לא ישא באחריות, ולא יתן את הדין.

חומר נוסף נגד דקל בפרשת הקרקעות יועבר היום למשטרה

דרישה להשעות מינויו החדש ● מנהל „גינדי", תא"ל (מיל.) גונן, חשוד בזיוף מסמך

מאת מוטי בסוק, כתב „על המשמר" בכנסת — וסוכנויות עתי"ם

ח"כ ר"צ, יוסי שריד, ומזכ"ל התנועה, דדי צוקר, ימסרו היום למשטרה חומר נוסף בפרשת הקרקעות בשטחים.

בין השאר, הם מעבירים לעיון החוקרים מסמכים פנימיים של משרדי השיכון והאוצר, מלפני כשלוש שנים. במסמכים אלה, בחתימת מנכ"ל משרד השיכון דאז, אשר וינר, והממונה על התקציבים באוצר באותה תקופה, יעקב גדיש, מוזהר מיכאל דקל, כי מעשי משרד החקלאות בשטחים, באישורי מקרקעין והקמת יישובים, נוגדים את החוק ויש שלראותם בחומרה.

כידוע, שימש דקל לפני שלוש שנים בתפקיד סגן שר־החקלאות. אשר וינר הוא איש חטיבת תרות בליכוד. יעקב גדיש הוא חבר הקיבוץ הדתי יבנה.

החומר החדש שמעבירים שריד וצוקר, כולל גם מסמכים הקשורים ביישובים אבני חפץ, צופים ואלקנה ד' — כולם בשטחים. מהמסמכים עולה חשד למעשי מירמה והונאה של לקוחות, בהיקף כספי של מיליוני דולרים.

כתבנו מעיר כי לפני כחודשיים,

(סוף בעמוד 2)

משה לוי סירב לוותר על הטרמפים — נדקר למוות וגופתו הוצתה

נאבק עם תוקפיו ● ירד בצומת בילו מ„פסאט" צהובה ● המשטרה מחפשת אחר הנהג ● ח"כ גולדשטיין: הסעות חינם בחשיכה לחיילים

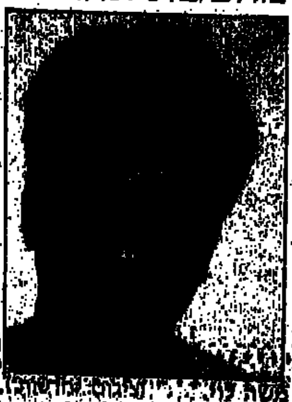

מאת ציפה רימון ומוטי בסוק, כתבי „על המשמר" וכתבת עתי"ם בפתח־תקווה

הבשורה המרה כי החייל משה לוי לא יגיע לשבת הביתה הוכתה בתדהמה בשכונת הד־שמש [illegible]

רק ביום חמישי שמעו את קולו של משה שצלצל להודיע להם שהוא בדרכו הביתה לבילוי חופשת השבת.

משה היה בנם הבכור של אברהם ומרים (נהג משאית וגננת) ובבית נותרו האחיות בנות 17 ו־12. ההורים מתארים את בנם משה כילד שקט ונוח, שאהב מאוד כדורגל, ותיכנן להיות מכונאי־רכב, עם סיום שירותו הצבאי. „למה צה"ל לא דואג להם להסעות?" — זועקים ההורים בכאב. משה עמד לחגוג את יום הולדתו ה־19 בחודש שבועיים. [illegible]

שח"כ כהנא לא יבוא להלוויה.

דלקה בשדה

גופתו של משה לוי המנוח, נמצאה ביום חמישי, בשמונה בערב, על־ידי זאב ברין, תושב מזור. זאב ברין היה בדרכו הביתה כשהבחין בדליקה בשדה. הוא עצר את רכבו ובעזרת מטף כיבוי ניסה לכבות את האש. רק אז הבחין, כי האש עולה מגופת אדם לבוש מדים.

המשטרה הוזעקה למקום. מן החקירה הראשונה עלה, כי משה לוי נדקר למוות ולאחר מכן העלו תוקפיו את גופו באש. [illegible] נמצא במקום. (סוף בעמוד 2)

לא לראות התועבה, לשרוף!

החשוד בהצתת תחנת אוטובוסים בירושלים שנלכד במארב של מספר צעירים מובא להארכת מעצרו (תצלום: יצחק הררי)

גופותיהם של שני ערבים מהשטחים נמצאו נקובות כדורים ליד בית־שמש

כעת נבדק מניע פלילי לרצח הכפול, אך המשטרה חוקרת גם בכיוונים אחרים

מאת בצלאל עמיקם, כתב „על המשמר" בירושלים

גופותיהם של שני ערבים, האחד תושב הכפר סילואן שמ־מזרח לירושלים, והשני מאיזור רמאללה, נמצאו אתמול נקובות כדורים במטעי האבוקדו של מושב שדות־מיכה שליד בית־שמש.

אתמול סייר במטע איש המושב וגילה לתדהמתו גופת גבר. הוא מיהר להזעיק את משטרת בית־שמש שהגיעה למקום בכוחות מוגברים. בסריקה בין העצים נמצאה במרחק קצר גופה נוספת.

התעודות שעל גופם של הנר־צחים היו של טארק בן מוחמד קנדיל, הידוע למשטרה כבעל עבר פלילי, ושל אבו־רמאללה.

היחידה לזיהוי פלילי ואנשי היחידה לחקר פשעים מיוחדים פתחו בחקירה כדי לוודא מה היו המניעים לרצח.

בשלב זה נוטים החוקרים לייחס לאירוע רקע פלילי, אולם נבדקים גם כיווני חקירה אחרים.

הוגש כתב אישום נגד מחבל בתחנה שנלכד בירושלים

לבית משפט השלום בירושלים הוגש אתמול כתב אישום נגד יהודה חטאב (24), צעיר חרדי תושב שכונת מאה שערים, שנתפס ביום א' לפנות בוקר כחשוד בניפוץ דפנותיה של תחנת אוטובוס ברחוב שטראוס פינת רחוב הנביאים.

חטאב נתפס בידי ארבעה צעירים ירושלמיים, שארבו ליד התחנה במטרה לזכות בפרס הכספי בסך 5000 דולר שהקציבה עיריית ירושלים.

בדיון שהתקיים בפני השופטת דליה קובל, הודה הנאשם, שיוצג על ידי עורכת הדין שולי דותן, בעבירה שיוחסה לו, וטען כי נעשתה בתחנה פרובוקציה מכוונת על ידי קבוצת חילונים, שהחליפו את התמונה שהיתה בתחנה, ושמו במקומה תמונת תועבה. חטאב הורשע על פי הודאתו. גזר הדין יינתן היום.

ליפשיץ מצייר „הסעודה האחרונה" על קיר בתל־אביב

מאת חנה קים, כתבת „על המשמר" בת"א

הצייר אורי ליפשיץ החל היום לצייר את האינטרפרטציה שלו ל„סעודה האחרונה" על קיר בבית מוזנח בתל־אביב השוכן בפינת שדרות רוקח ואבן גבירול. הקיר, שאליו הוצמד ריקט, שימש מעין לוח למודעות כחירות, אך נשאר שומם ברוב ימות השנה. „הסעודה האחרונה" לליפשיץ תתבסס על קטעי עיתונות מודבקים מן העיתון „ידיעות אחרונות", וכהם צילומים מוגדלים של ישיבות הממשלה. בין הצילומים יצייר ליפשיץ מוטיבים של „הסעודה האחרונה".

מערות מסתור מתקופת בר־כוכבא נפתחות לציבור

מאת יוסף שכור, כתב „על המשמר"

ב־10 בדצמבר ייפתח לביקורי מטיילים אתר ובו מערכת מערות תת־קרקעיות מתקופת בית שני. כך נמסר לכתבים לענייני תיירות במהלך הסיור באתר התיירות החדש. המערות ממוקמות במפלסים שונים והן חצובות בסלע בידי אדם.

הן היו מיושבות בתקופת בית שני עד המאה השישית לספירה. נמצאו גם בית־בד, אולמות איחסון שמן, בתי כנסת ומקוואות. המערות נחצבו בתקופת מרד־בר־כוכבא, או לפני כן כהכנה למרד.

הוזלו שמן ומרגרינה — אפשר שגם המזוט והחשמל בעקבותיהם

בעקבות המרגרינה והשמן הוזלו מוצרים שהשמנים מהווים מרכיב מרכזי בייצורם

מאת כתבנו הכלכלי, ויהודה צור

השמן הוזל מהיום בשיעור של 14 אחוזים, כך הודיע אתמול משרד התעשייה והמסחר. כן הוזל מחיר המרגרינה בשיעור של 10 אחוזים. לדברי משרד התעשייה ההוזלה במחירי השמנים נובעת מירידה במחיר של חומרי הגלם, וכן מהשפעת הירידה של שערי הריבית במשק.

במקביל הוזלו גם שורה של מוצרים שבהם מהווה השמן מרכיב מרכזי. המיונז הוזל בכ־5 אחוזים, ממרח שוקולד ב־10 אחוזים ומוצרי מאפה שונים ב־6 אחוזים.

יצויין, שזו ההוזלה השלישית של מחיר השמן, ומאז חודש ספטמבר מחירו ירד בכ־32 אחוזים. בעקבות ההוזלה של השמן, חתם שר התעשייה אריאל שרון על צו להורדת מחיר הפלפל ב־3 אחוזים.

במקביל להוזלות האלה הודיע משרד המסחר והתעשייה על התייקרות בשיעור של 8 אחוזים במחירי הסירופים, הריבות, ואבקות המרק. לדברי המשרד, ההעלאות נבעו מהתייקרות הסוכר וכן מתיקון טעויות שנעשו בעדכון המחירים בחודש יולי.

משרד התעשייה הדגיש שהשינויים במחירים ימנעו העלאות מחירים של מוצרי מזון והם יתרמו להורדת מדד המחירים לצרכן בשיעור עשירית האחוז.

אתמול אמר שר התעשייה בוועדת הכספים של הכנסת, כי למשרדו הגיעו בקשות להעלאת מחירים של כ־200 מוצרים אך ל־30 מהם אושרו ההעלאות. לדבריו, האישורים ניתנים רק לאחר בדיקה קפדנית שאכן המפעל במצוקה עקב התוכנית הכלכלית.

הוזלת החשמל

אפשר שבימים הקרובים יוזלו מחירי המזוט לתעשייה והחשמל, אמר אתמול שר האנרגיה משה שחל. המגמה היא להשוות את מחיר המזוט לתעשייה למחיר בשוק הבינלאומי.

השר שחל מוכן לתת התחייבות מצידו שהמחירים לא יועלו, גם אם יהיו שינויים במשק עד 1 באפריל בשנה הקרובה. כזכור, הורדת מחיר המזוט בחמישה אחוזים תרמה להורדת המדד בחצי אחוז. לדברי השר, החלטה בנושא תתקבל בתוך 10 ימים.

קיסר ונציגי ועד העובדים ב„אתא" נפגשו עם ז'אק נאסר

מזכ"ל ההסתדרות ח"כ ישראל קיסר וועד עובדי אתא נפגשו אתמול בערב בתל־אביב עם המשקיע האמריקני ז'אק נאסר ויועציו המשפטיים והודיעו להם כי ההסתדרות ועובדי אתא עומדים בהתחייבותם לסייע בהפעלת אתא מחדש, באמצעות המשקיע, ולגייס לצורך זה סכום של 2 מיליון דולר (מיליון דולר ממקורות ההסתדרותיים ומיליון דולר מהעובדים).

הפגישה, שבה נוצרה שוב אפשרות מעשית להפעיל את תשלובת אתא, התקיימה בעקבות דיונים שקיימו ביומיים האחרונים ז'אק נאסר ויועציו עם ראש הממשלה ושר האוצר, לאחר התערבותו של קיסר שהזעיק את ז'אק נאסר לבוא ארצה בראשית השבוע ולהמשיך במאמציו לרכישת אתא בתנאים המקובלים עליו זה מכבר.

קיסר חזר והודיע למשקיע, כי השתתפות ההסתדרות והעובדים, כאמור לעיל, מותנים בכך שגם הממשלה תעמוד בהתחייבויותיה.

בחוגים הסתדרותיים ובמועצת פועלי חיפה הובעה תקווה, כי יש הפעם סיכוי ממשי להפעלת אתא ע"י המשקיע נאסר, הם מסתמכים על תמיכת ראש הממשלה בהמשך הפעלתה של אתא. (שעיה)

בר־לב: אין סיבה להמשך מחאות נשות השוטרים — השכר עודכן

מאת אבי בניהו, כתב „על המשמר"

במשרד המשטרה ובמטה הארצי הוחלט להעניק הלוואות לשוטרים נזקקים שמשכורתם במשטרה אינה מספקת להם על מנת לפרנס בכבוד את משפחותיהם. על ההסדר החדש מסר אתמול לכתבים לענייני משטרה ניצב יעקב טרנר, ראש אגף כוח־אדם במשטרה.

הוא אמר, כי ההלוואות יהיו עד סכום של 750 אלף שקלים ויינתנו למשפחות שוטרים שבעל הינו המפרנס היחידי ולזוג שני ילדים לפחות. ההלוואה תוכל לשמש לכיסוי חובות מעיקים ולרכישות. ההחזר יהיה 30 אלף שקלים מדי חודש. את המימון לסכומי ההלוואה תגייס המשטרה ממקורות הממשלה.

שר המשטרה חיים בר־לב אמר אתמול, כי הוא סבור שאין עוד טעם לשביתתן של נשות השוטרים. השר ביקר אתמול בלשכת הגיוס לשוטרים במחוז תל־אביב כשהוא מלווה במנכ"ל משרדו, במפכ"ל רנ"צ דוד קראוס ומפקד המחוז ניצב גבי עמיר.

שר המשטרה אמר, כי למעשה הושווה כבר שכר השוטרים לשכרם של אנשי הקבע והדבר יבוא לידי ביטוי בקרוב.

מזג־האוויר

הטמפרטורות החזויות: ירושלים 2 עד 16, תל־אביב 6 עד 20, חיפה 11 עד 20, רמת הגולן 2 עד 15, נהריה 5 עד 20, צפת 4 עד 13, טבריה 5 עד 18, נצרת 8 עד 17, עפולה 1 עד 20, השומרון 4 עד 17, נמל תעופה לוד 4 עד 20, יריחו 4 עד 23, עזה 8 עד 19, באר־שבע 4 עד 20, אילת 9 עד 23. (עתי"ם)

תיקון טעות

בפרסום הפקדת תכנית מפורטת לקיבוץ תל־קציר מיום 28.11 נפלה טעות במספר התכנית.

מספרה הנכון הוא

5136

ישראל קניג, יו"ר הועדה המחוזית לתכנון ובניה צפון

מזכירות חי"צ ארצית

נפגשת ביום א' 8/12/85 בשעה 09.00 בקבה"א

מחכים לכם

חי"צ הקבה"א

הקיבוץ הארצי השומר־הצעיר

כנס פעילי הקיבוץ הארצי

פעילי הקיבוץ הארצי במפ"ם מתבקשים להשתתף בכנס פעילים לקראת ועידת הקיבוץ הארצי אשר יתקיים ביום א' 8.12.85 בשעה 8.30 בבוקר בגבעת־חביבה.

השתתפותכם חיונית

מטה הוועידה — המחלקה הרעיונית־פוליטית בקיבוץ הארצי

קרן המלגות לחינוך חקלאי ע"ש אברהם הרצפלד

משרד החינוך והתרבות, האגף לחינוך התישבותי — הסתדרות הפועלים החקלאים, המרכז החקלאי

הננו מזמינים את הציבור לעצרת „זכרם נעלה" ולחלוקת מענקי לימוד של קרנות ההנצחה שתתקיים ביום שלישי, ג' בחנוכה, כ"ז בכסלו תשמ"ו (10.12.85) בשעה 4.00 אחה"צ, באולם „נחמני", רחוב נחמני 4 תל־אביב.

הטכס:

הדלקת נרות חנוכה

דברי פתיחה: ש. אסף, מזכ"ל המרכז החקלאי

דברים: ח"כ ישראל קיסר, מזכ"ל ההסתדרות

שירה: להקת ה„אירוסים" מבית אלפא

קריאה: השחקנית דניאלה מיכאלי

הקרנת דמויות המונצחים

הבלט הישראלי מציג בחנוכה

מפצח האגוזים

מוסיקה — צ'יקובסקי / כוריאוגרפיה — ברטה ימפולסקי

הבימה ת"א — יום שני 9.12, יום שלישי 10.12, יום רביעי 11.12 וביום חמישי 12.12 בשעה 9.00 בערב.

כל הכרטיסים למופע הנ"ל נמכרו

הופעות חד פעמיות לתושבי הגליל העליון והגליל המערבי

כפר בלום — מוצ"ש 14.12 בשעות 4.00 ו־6.00 אחה"צ.

כרמיאל — יום ראשון 15.12 בשעות 5.00 אחה"צ ו־8.00 בערב.

תיאטרון ירושלים — יום ראשון 5.1 בשעה 4.00 אחה"צ ו־8.00 בערב.

אודיטוריום חיפה — מוצ"ש 18.1 בשעה 8.00 בערב.

כרטיסים ניתן להשיג במשרדי הכרטיסים ובערב המופע בקופות התיאטרון

עם סיום השיחות בקאהיר ולקראת המשכן בהרצליה:

במצרים מוכנים לבחון רעיון המיזוג בין בוררות לפישור

אם יושג סיכום חיובי — תיתכן פיסגה בין פרס לבין מובארק ● מקורות בקאהיר: אם יובא הנושא לבוררות — מצרים תקבל כל החלטה

מאת דליה שחורי, הכתבת המדינית של „על המשמר" וכתב סי"צ בקאהיר

משלחת ישראל לשיחות טאבה, אשר שבה מקאהיר בסוף השבוע, מצאה במצרים פתיחות מסויימת ונכונות לבוא לקראת ישראל בנושא הבוררות על טאבה, על־ידי הסכמה לבחון את רעיון המיזוג של פישור ובוררות. הודגש, כי המשך השיחות בשבוע הבא במלון „אכדיה" בהרצליה, יקבע את הסיכוי להגיע לפתרון.

נראה, כי אם השיחות בשבוע הבא יראו שניתן להגיע לפתרון חיובי, תהיה מצרים מוכנה לפגישת־פיסגה בין ראש־הממשלה, שמעון פרס, ובין נשיא מצרים, חוסני מובארק, בעתיד הקרוב. מניחים גם, כי במהלך חודש דצמבר, תגיע הזמנה לשר עזר וייצמן לבוא לקאהיר ולהיפגש עם הנשיא מובארק.

לאחר פסק־הדין

השיחות במלון „אכדיה" יתקיימו בשבוע הבא בימים ג', ד' וה'. בשיחות בשבוע שעבר הוחל, בין היתר, בדיון על מרכיבי כתב הבוררות.

בנושא הרצח בראס בורקה, נאמר לראשי המשלחת הישראלית, כי תוצאות החקירה והראיות שנאספו בפרשה, יימסרו לישראל לאחר פסק־הדין במשפט החייל שנאשם ברצח.

ישראל לא ויתרה

מקורות בקאהיר שדיברו עם כתבים בתנאי שלא יזוהו, אמרו, כי ישראל לא ויתרה על דרישתה לפישור — ורואה בו השיטה הטובה ביותר לפתרון הסיכסוך — כאשר הסכימה לקיים דיון על עקרונות הבירור.

„למצרים נאמר, כי ישראל אינה יכולה להסכים להבאת הסיכסוך לפני בורר, עד שיהיה ברור בדיוק במה מדובר", אמר אחד המקורות.

מצרים תקבל כל החלטה

ראש המשלחת המצרית, עבדל חלים בדאווי, תאר את השיחות כ„מועילות וקונסטרוקטיביות", אולם נמנע ממסירת פרטים נוספים. המקורות ציינו, כי מצרים הבהירה למשלחת הישראלית, כי אם הסיכסוך יובא לבוררות, היא תקבל כל החלטה, אפילו תהיה לרעתה.

כן הסבירו המצרים, לדברי המקורות, כי השלטון המצרי חושש מאי־שביעות־רצון גדולה בציבור, אם תביעתה על טאבה תוגש לפישור בלבד. הנשיא מובארק כבר אמר קודם לכן, כי סיכסוך טאבה היה לעניין של „כבוד לאומי".

עשרות פצועים בקרב ההמון...

(המשך מעמוד ראשון)

חומר־הנפץ. גופת ההרוג הושחתה ולא ניתן היה לזהותה.

גול אמר, כי ארגון הטרור הבלגי הקיצוני, הפועל תחת השם „התאים הקומוניסטים הלוחמים", ביצע שני פיצוצים קודמים בשבת — האחד בצינור דלק המספק דלק לנאט"ו במרכז בלגיה, ובמשרדי החברה המפעילה את הצינור הזה, בוורסיי.

פיצוצים אלה העלו ל־28 את ההתקפות שביצע ארגון המחתרת הזה ברחבי בלגיה ב־14 החודשים האחרונים. חוקרי המשטרה סבורים, כי ארגון מחתרת זה קשור בארגוני מחתרת אחרים כמו „הצבא האדום" במערב גרמניה ו„הפעולה הישירה" בצרפת.

כוחות משטרה בודקים את סביבות החנות גלרי לה־פייט, כדי לחפש מטענים נוספים. בפיצוץ בחנות נפצעו 25, 8 מהם קשה. (צילום: אי.פי.)

חומר נוסף נגד דקל...

(המשך מעמוד ראשון)

ככר הגישה ר"צ מסמכים רבים ליועץ המשפטי ולמשטרה, המעלים חשד למעשים פליליים בשטחים.

לעכב מינוי דקל

אתמול קרא ח"כ המערך, חיים רמון, לעכב את מינויו של דקל לתפקיד שר הביטחון עד לסיום חקירת המשטרה בפרשה. רמון גם סבור, כי בעקבות ההתקפה של חיים קופמן על שר־המשטרה, חיים בר־לב, ביום חמישי, בהקשר לפרשת הקרקעות, יש להדיח את ח"כ הליכוד מתפקידו כיו"ר הקואליציה.

מתי פלד (הרשימה המתקדמת) טען אתמול, כי לנוכח חומרת פרשת דקל, יש לקיים בה השבוע דיון יסודי במליאת הכנסת.

המנהל והמזכירה

תת־אלוף (מיל.) יואל גונן (גורודיש), מנהל חברת הבנייה של אברהם גינדי, הובא ביום שישי לפני שופט השלום בתל־אביב, בקשר לפרשת הקרקעות ביו"ש, ושוחרר בערבות של 10 מיליון שקלים.

יחד עימו הובאה בפני השופט אביגדור סלטון, מזכירת החברה, יהודית להב, ששוחררה בערבות דומה.

רפ"ק אברהם ספיר מהיחידה הארצית לחקירת פשעים חמורים, טען, כי במרץ 1983 רכשה חברת גינדי זכויות על אדמה באיזור קלקיליה מחברת „דקל", שמנהליה הם שמואל עינב ויעקב עקנין. חברת „גינדי" שילמה בשלב ראשון 10 אחוז מערך הקרקע — סך 80 אלף דולר — על חשבון העיסקה. במשך חודשיים ניסתה חברת „דקל" להשיג היתר לעיסקה זו — מפות מאושרות ורישום הקרקע — אך לא הצליחה. עקב כך דרשה חברת „גינדי" את כספה בחזרה. הכסף אכן הוחזר והעיסקה בוטלה ב־13.5.84. לטענת בא־כוח המשטרה זייפו שני החשודים מסמכים בקשר לעיסקה זו.

רצה להערים

רפ"ק ספיר סיפר, כי כשהחלה חקירת חלקו של אברהם גינדי בפרשה, באוקטובר 1985, הוא נדרש על־ידי המשטרה להציג מסמכים המורים שהוא רשאי לעסוק במכירת אדמות סלעים.

„אברהם גינדי רצה להערים על חוקריו" — טען רפ"ק ספיר — „ולפיכך תיכנן עם שני החשודים דרך לעשות זאת, והם זייפו שני מסמכים מטעם מנהל חברת „דקל", שמואל עינב, האומרים, כי העיסקה עימו לא בוטלה. עקב־זאת, המשיכה חברת „גינדי" לגבות כספים מרוכשי קרקעות במקום וליצור רושם שהעיסקות כשרות" — אמר החוקר.

מכוניות במקום כסף

רפ"ק ספיר הודיע, כי המשטרה אינה מתנגדת לשחרורם של יואל גונן ויהודית להב, למרות שחקירתם לא נסתיימה.

הסניגור, עו"ד ירון אלחנני, טען, כי נגיעתם של החשודים בפרשה היא שולית וכי גונן לא היה מנכ"ל החברה בתקופה הרלוונטית לביצוע העבירות. כן ביקש הסניגור שלא לפרסם את שם מרשו. „מדובר בתת־אלוף המשרת כיום בתפקיד בכיר, ויש כאן עניין אישי ובטחוני שלא לפרסם את שמו" — אמר.

השופט סלטון דחה בקשה זו. כן הורה לשחרר את החשודים בערבות של 10 מיליון שקל, אך בעקבות בקשת הסניגור הסכים השופט, שבמקום הפקדת דמי הערבות יעוקלו מכוניותיהם.

● מרכז ההסברה מפעיל במשך שבוע החנוכה, רשת רחבה של סיורים במסלולים שונים ברחבי הארץ לסטודנטים, עולים חדשים ותלמידי אולפנים בקיבוצים.

ארה"ב תמשיך ללחוץ על הדוושה הסורית

מאת זאב בליצר, כתב „על המשמר" בארה"ב

וושינגטון. — מזכיר המדינה ג'ורג' שולץ מתאר את סוריה כמדינה בעלת „חשיבות מפתח" במזה"ת.

שולץ אומר, שעוזרו מרפי ניהל לאחרונה שיחות „מעניינות מאד ובעלות ערך" עם המנהיגות הסורית בדמשק.

במסיבת עיתונאים ב„סטייט דיפרטמנט" אמר שולץ, שאיננו רוצה לרדת לפרטי פגישותיו של מרפי בדמשק. לדבריו, בשל העובדה שסוריה ממלאת תפקיד מפתח באיזור, תישאר ארה"ב במגע הדוק עמה.

שולץ טוען, כי בחודשים האחרונים נעשתה התקדמות רבה בתהליך השלום, למרות הקשיים. לדבריו, רוב הצדדים הגיעו סוף סוף למסקנה, כי רק שיחות ישירות יולידו תוצאות. עם־זאת, סוריה איננה בין הסוברים כך.

● האסיפה הכללית השנתית של המועדון המסחרי והתעשייתי בתל־אביב, בחרה בסוף השבוע ביו"ר אשר הלפרין, מנכ"ל איגוד הבנקים ומרצה בכיר לכלכלה ומינהל עסקים באוניברסיטת תל־אביב, לנשיא המועדון לשנתיים הבאות.

שלמה רוזן איננו

(המשך מעמוד ראשון)

ב־1933 נשלח שלמה רוזן לשליחות של כשנתיים מטעם השומר־הצעיר, בעיר הולדתו. ב־1937 הוא נקרא לקיבוץ־הארצי ומילא תפקידים, בעיקר בתחום הכלכלה וההתיישבות. הוא כיהן גם כמזכיר הקיבוץ־הארצי.

ב־1965 כיהן כחבר־כנסת מטעם מפ"ם במשך 8 שנים וב־1974 הצטרף לממשלת גולדה־דיין, לאחר מלחמת יום־כיפורים, כשר קליטה, והמשיך גם בממשלת רבין. לאחר התאבדותו של השר עופר מילא גם את תפקיד שר־השיכון.

בכנסת מילא שלמה רוזן תפקידים נוספים — סגן־יו"ר הכנסת, חבר ועדת הכספים ועוד. בשנותיו האחרונות נמנה עם נשיאות מערכת „ניו־אאוטלוק" ולפני שנתיים נפגש עם קרייסקי ולחם למען הדו־קיום והשלום במזרח התיכון.

שלמה רוזן השאיר אחריו שני בנים, חברי קיבוץ שריד — אורי מוס, אברהם רוזן, מכהן כיום כמזכיר הקיבוץ־הארצי — וגם בקיבוץ נירים, למשפחתו 9 נכדים ו־4 נינים.

הלווייתו של שלמה רוזן תתקיים מחר בקיבוץ שריד, בשעה 3 אחה"צ.

„המשמר" עתון יומי
على الهمشمار جريدة يومية
המו"ל: עתון וספר בע"מ בטאון מפלגת הפועלים המאוחדת
עורך ראשי: סבר פלוצקר
עורך משנה: ישראל זמיר
מזכיר המערכת: עדית סער
המערכת והמנהלה: רח' חומה ומגדל 2, תל־אביב. טל. 378833
חשבון בבנק הדואר 4-43360-3
המען למכתבים: שירות שק־דואר נעול ת"א 61999
"AL-HAMISHMAR" (The Daily Guardian) 2, Choma Umigdal St. Tel-Aviv 67771 Phone 378833 Telex 341652
סניפים: ירושלים 94623 רח' בן־יהודה... ; חיפה 33134 ; ...

ביטחון המדינה — הנימוק לסירוב הישראלים לענות לאמריקנים

מאת זאב בליצר, כתב „על המשמר" בארה"ב

וושינגטון. — ארה"ב משגרת משלחת רמת־דרג של נציגי מחלקת המדינה, מחלקת המשפטים והאפ.בי.אי. לישראל, לחקור בפרשת פולארד — תוך הכרה בעובדה, שנכונות ישראל לחשוף את נציגיה לחקירה כזאת, היא ללא תקדים במוסכמות הדיפלומטיות.

הדבר מתאפשר במסגרת הסכם בלתי־רשמי אליו הגיעו שר החוץ שולץ עם ראש־הממשלה פרס לפני שבוע, בעת השיחות הטלפוניות הממושכות ביניהם שבמהלכה התגבש פרט על הפרקים.

הקרקע לבואם של נציגי ארה"ב לארץ הוכשרה במגעים האינטנסיביים במשך כל השבוע שעבר, ואשר בהם נקבעו מועדי החקירה. כאשר ישראל מבקשת לשמור על מסורת החסינות הדיפלומטית לאנשיה ובה־בשעה לשתף פעולה עם האמריקנים.

מקורות יודעי־דבר אומרים, שנציגי ישראל יוכלו לטעון בקרבות־מוכח של האינטרסים הלאומיים הבטחוניים של המדינה, בסירוב לענות על שאלות מסוימות. לנוכח המעמד עם הנציגים האמריקנים ישאו אופי של „ראיונות" ולא של שמיעת עדויות בשבועה.

האמריקנים רוצים לאסוף עדויות נוספות נגד פולארד וללמוד בדיוק כיצד גייסו הישראלים את פולארד, ולנסות לקבוע אם פולארד העביר מידע גם למדינות אחרות.

בינתיים ביטל הסנאטור דניאל אינוייה את הצעתו לקצץ בריבית שמשלמת ישראל עבור המלוות שהיא לוקחת מארה"ב. כך תפסיד ישראל יותר מחצי מיליארד דולר, בעקבות פרשת פולארד.

משה לוי סירב לוותר...

(המשך מעמוד ראשון)

קציני משטרה מסרו לבני המשפחה, כי, ככל הנראה, נאבק משה עם תוקפיו אך הם הכניעו אותו.

„פסאט" צהובה

תנועותיו של משה לוי ביום חמישי ידועות רק עד השעה חמש לפנות־ערב, כאשר ניפרד מחברו בצומת קסטינה. משה לוי וחברו יצאו מבסיסם בדרום באוטובוס עד צומת בית־קמה. שם ניפרדו דרכיהם. ככל הידוע, נסע משם לוי ברכב פרטי צהוב מסוג „פסאט".

לדברי חברו של לוי, נהג הרכב נסע לכיוון רחובות. ההשערה היא, כי משה לוי ירד בצומת־בילו. נהג הרכב הצהוב מתבקש ליצור קשר עם מפקח ניסים עמרני, במשטרת פ"ת טלפון 03־914444 או 03־906133.

סירב להקשיב

אביו של החייל, אברהם לוי, נהג משאית בחברת „נתיב", אמר לכתב עת"ים: פעמים רבות ביקשנו ממנו שלא ייסע בטרמפים, אך הוא אמר, כי הוא אוהב את הבית ורוצה לבוא כמה שיותר. או הנה מה שקרה".

האם, מרים, עוזרת לגננת בגן פרטי בפתח־תקוה, אמרה: „המפקדים בצה"ל צריכים לקחת את נושא הטרמפים ברצינות, ולמנוע בתוקף את יציאתם של חיילים הבייתה כטרמפיסטים".

תמיד עם נשק

פנחס גולדשטיין (ליכוד־ליברלים) פנה אתמול לשר התחבורה וליו"ר מזכירות „אגד", בעקבות רצח החייל משה לוי, וביקש מהם לדאוג לנסיעות חינם של חיילים בתחבורה הציבורית, בשעות החשכה.

גולדשטיין הדגיש, כי לא המליץ על נסיעות חינם בכל שעות היממה, שכן הוא מודע לבעיות התקציביות הכרוכות בכך.

כבר בעבר פנה גולדשטיין לשלטונות הצבא וביקש מהם להורות לחיילים לנסוע בטרמפים רק כצמדים. עוד ממליץ גולדשטיין, כי חיילים יסעו אל מחוץ לבסיסים תמיד, עם נשק.

● שוחרים מארה"ב של אוניברסיטת בן־גוריון בנגב, הקדימו את חג ט"ו בשבט ויצאו השבוע לטעת עצים בקריית בן־גוריון בשדה־בוקר.

הננו מודיעים בצער על פטירתו של חברנו
שלמה רוזן
ממייסדי הקיבוץ
יובא למנוחות ביום שני 9.12.85 בשעה 15.00
המשפחה
וקיבוץ שריד

הננו מודיעים בצער על מות חברתנו היקרה
הדסה ברנדס (פיגה) ז"ל
ההלוויה מתקיימת בקיבוצנו
היום יום א' 8.12.85 בשעה 15.00
המשפחה
וקיבוץ נגבה

ביום השלושים לפטירת חברתנו
רחל שומרון (רצ'ולי)
ביום שלישי 10.12.85 בשעה 15.00
נעלה על קברה לגלוי המצבה
בשעה 21.00 בחדר האוכל, ערב מוקדש לזכרה
המשפחה
וקיבוץ גבעת־עוז

רבין מזהיר את מועצת יש"ע בעקבות התבטאויותיה

שיגר מכתב למועצה ובו הוא מזהיר אותה מפני הסכנה שבהתבטאויות, שנסיגה מהשטחים היא – „בלתי חוקית" ● המכתב נשלח בהמלצת זמיר

מאת כתבנו הצבאי

שר הבטחון יצחק רבין שלח ביום ו' באמצעות מתאם הפעולות בשטחים, שמואל גורן, מכתב ובו הוא מזהיר את יו"ר מועצת יש"ע, בעקבות החלטת המועצה מיום ה־4 בנובמבר 85 בדבר אי החוקיות של החלטות „כל שלטון" ו„כל ממשלה בישראל".

מכתב האזהרה של שר הבטחון נשלח בעקבות חוות הדעת של היועץ המשפטי לממשלה, אשר סבר שמן הראוי להזהיר את מועצת הישובים היהודים ביהודה שומרון וחבל עזה מפני הסכנה הטמונה בעמדה שבאה לידי ביטוי בהחלטת המועצה מה־4 בנובמבר 85.

מתאם הפעולות בשטחים, שמואל גורן, הביע תקוותו, כי בעקבות מכתב זה, תימנע מועצת יש"ע מפעולות דומות שיחייבו נקיטת צעדים משפטיים.

עתניאל שנלר, יו"ר מועצת יש"ע, לא קיבל עדיין את המכתב לידיו, ומסרב בינתיים להגיב.

גאולה כהן: קנטרנות

חברת הכנסת גאולה כהן מהתחיה אומרת: „אזהרתו של רבין למועצת יש"ע, הקשורה להודעתם שהחלטת ממשלה לסגת ביש"ע היא החלטה בלתי־חוקית, היא מיותרת לאור העובדה שמועצת יש"ע הבהירה שאין כוונתה לצד החוקי והמשפטי אלא שהחלטת ממשלה כזאת איננה לגיטימית מבחינה ציונית ומוסרית.

יתר על כן, אופיה של אזהרתו של רבין, נוכח הבהרת מועצת יש"ע היא קנטרנית ופרובוקטיבית באופיה ולא תתרום להרגעת הרוחות.

שר החוץ הצרפתי מגיע מחר לארץ

דומא יבקש הבהרות על תנאי השתתפות ישראל בשיחות בינ"ל

מאת הכתבת המדינית של „על המשמר" וסוכנויות הידיעות

שר החוץ הצרפתי רולאן דומא יגיע מחר לישראל לביקור בן יומיים. הוא ייפגש עם ראש הממשלה שמעון פרס, ועם שר החוץ יצחק שמיר. כן ייפגש עם מנהיגים פלשתיניים בגדה המערבית.

דומא דחה את בואו לישראל משעתו בגלל פעולת צה"ל בתוניסיה.

הבהרת התנאים

מפאריס נמסר, כי ממשלת צרפת מקווה שהביקור שיקיים שר החוץ רולאן דומא בישראל יביא להבהרת התנאים של ישראל להשתתפותה בועידת שלום בינלאומית.

פקידים בפאריס אמרו, כי צרפת מבקשת להבהיר לעצמה בצורה מדוייקת את עמדות שני הצדדים ולתרום למציאת פתרון מבלי לנקוט ביוזמות משלה.

דומא ימסור לראש הממשלה פרס ולשר החוץ שמיר, כי צרפת תמשיך במגעיה עם אש"ף משום שהיא סבורה, כי יש לשתפו במידה מסויימת בתהליך השלום.

כן מתכוון דומא לבדוק עד כמה מתנגדת ישראל להשתתפותה של ברית־המועצות בועידת שלום בינלאומית.

ראש הממשלה אמר לא אחת, כי אם ברית־המועצות רוצה ליטול חלק בשיחות השלום באיזור, עליה קודם כל לחדש יחסיה עם ישראל.

שר החוץ הצרפתי יבוא ביחד עם סרג' וביאטה קלארספלד ציידי הפושעים הנאציים הנודעים.

נשות השוטרים מבלות את חג החנוכה באוהל־מחאה שנטו מול משרד ראש־הממשלה. שר המשטרה חיים בר־לב מתכונן להעלות היום בישיבת הממשלה את נושא השוואת שכר השוטרים לשכר משרתי צבא הקבע בצה"ל. השר ידרוש מן הממשלה לחדש את ההחלטה משנת 1979, לפיה תהיה השוואה מלאה בין השוטרים לצה"ל וכל תוספת שתינתן בצה"ל תשולם אוטומטית גם במשטרה. (תצלום: רחמים ישראלי)

„משמעות קיצוץ נוסף בבטחון — פיטורי מאות עובדים וחיילים"

הבהירו נציגי מערכת הבטחון לשר האוצר העומד על דעתו שיש לקצץ בתקציב הבטחון ● קיסר תומך ב„תוספות ייחודיות" בצבא

מאת אלכס פישמן, כתבנו הצבאי

כל קיצוץ נוסף בתקציב הבטחון, משמעותו המיידית, חיתוך נוסף בדזקת הפעילות של צה"ל, המשך הסגירה בפרוייקטים המצויים בפיתוח.

מסר זה העבירו ביום ו' האחרון ראשי מערכת הבטחון לראשי משרד האוצר, בדיון שערכו נציגי שני המשרדים בהשתתפות השרים, ושנמשך כשלוש שעות ביוזמת שר הבטחון יצחק רבין, הציגו ראשי מערכת הבטחון, ביניהם הרמטכ"ל ואלופי צה"ל, את המשמעויות השונות לאפשרויות של הקיצוץ הנוסף המוצע על־ידי האוצר בתקציב הבטחון.

בדברי הסיכום שנשא שר האוצר עם תום הדיון, הוא אמנם הביע הבנה לעמדת משרד הבטחון, אולם הוא חזר על עמדת האוצר, באשר לחיוניות בקיצוץ בתקציב הבטחון, בשל בעיות הכלכלה.

תוספות שכר ייחודיות בצבא

הסכמה עקרונית של ההסתדרות להעלאת שכר משמעותית לטייסים ביחידות מיבצעיות של חיל־האוויר, וכן לקציני־קבע ביחידות־שדה נבחרות, ניתנה בסוף השבוע ע"י מזכ"ל ההסתדרות ח"כ ישראל קיסר בשיחה שקיים עם אלוף לפידות ומפקדים בכירים בחיל האוויר, בהשתתפות ראש אכ"א האלוף עמוס ירון.

למחמוד יונס
בהיבחרך כנציג מפ"ם
בוועדה המרכזת של ההסתדרות
מיטב האיחולים והברכות
מי יתן ובחירתך תביא לקידום
ענייני החברים הערביים בהסתדרות
עארף חשדי ובניו
אום־אל־פאחם

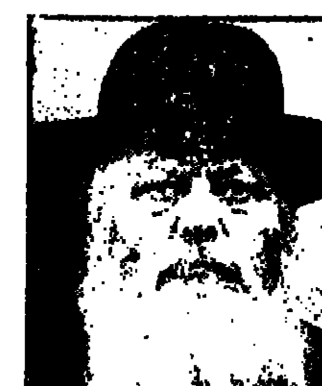

מכתבו של כ"ק אדמו"ר שליט"א מליובאוויטש לחג החנוכה

ב"ה, יום שלישי פ' וישב, כ"ף כסלו, ה'תשמ"ו
ברוקלין, נ.י.

אל בני ובנות ישראל בכל מקום שהוא ה' עליהם יחיו

שלום וברכה:

לקראת ימי החנוכה הבאים עלינו ועל כל ישראל לטובה, באתי במזכיר אודות הוראות עקריות המודגשות במצות נר חנוכה, מצוה ראשונה במצוות המיוחדות הקשורות לימי החנוכה. ומהן — באופנה ובמקומה:

(א) עצם הדלקת נרות חנוכה מראה — אפילו לעיני בשר — אשר קיום מצות הבורא ית' ממשיך אור אלקי בעולם הזה התחתון. ומסמנה למורים לכל המצוות, (בלשון הכתוב) כי נר מצוה ותורה אור.

(ב) מצות נר חנוכה היא באופן דמוסיף והולך, בתוספת נר ואור בכל לילה ולילה. והלימוד מזה הוא שאף על פי שהדלקת נר אחד בליל ראשון דחנוכה הוי קיום המצוה בשלימותה, וכ"ל לאחר שעבר יום וקנה עוד חכמה ועוד שלימות, שוב לא מסתפק להדליק נר אחד בלילה השני, והוא מוסיף ומדליק — שני נרות, וכן מוסיף עוד נר מידי יום ביומו בימי חנוכה, מליל שני והלאה, שבעת ימים רצופים. וללמוד ג"כ, שכן צריך להיות בכל עניני נר מצוה ותורה אור בכל שבעת ימי השבוע דכל השנה קיום הציווי דמעלין בקודש — בגלוי, כולל גם העלויה בהשפעת המצוה, תוספת אור בכל סביבתה.

(ג) הדלקת נר חנוכה היא „על פתח ביתו מבחוץ", הרמז בזה, כמדובר כמה פעמים, שאין להסתפק בהארת ביתו בנר מצוה ותורה אור, אלא מחובתו ומזכותו להפיץ אור היהדות, התורה ומצוותי', גם מחוץ לביתו, להאיר בחוץ וברשות הרבים, בכל הסביבה, ובמיוחד לאלה אשר מאיזו סיבה שתהי' עדיין נמצאים — מבחינת חיים יהודיים בשלימותם — בחוץ.

(ד) מאיר והיתה תיכף עד בהיותם בחוץ, וכנ"ל, עד שנראה לעיני בשר, ואח"כ משתדל כדבעי לקרבם ולהביאם פנימה.

(ה) ועוד זאת, שנרות חנוכה מאירים בכללות, שאף על פי שבחוץ שקעה החמה והחושך יכסה ארץ —

ביום זכאי דער"ב ימי חנוכה — שקיעת החמה מזכירה אותו אשר בא הזמן והרגע אשר בורא עולם ומנהיגו מקדשו במצוה חדשה — ולכן מודה להשם המברך עלי' (גם) ברכת „שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה" — מצווה אותו להדליק נר חנוכה.

(וא"ו) מצות נר חנוכה היא לאנשים ולנשים. ומנהג נשים להוסיף בזה „שלא לעשות מלאכה בעוד שהנרות דולקות" — חדורות הן הקנין ותוכן דנרות חנוכה הדולקות עד שאין להן שייכות לשום מלאכה.

ויהי רצון שעושי' בכל האמור, והרי המעשה הוא העיקר, ובאופן — כלשון הכתוב „ילכו מחיל אל חיל" — דמוסיף והולך ואור, כל אחד ואחת ביחד כללות אחינו בני ישראל, תקרב ותמהר קץ החושך בגלותנו, וקץ החושך כל העולם.

וכמו „שעשה נסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה", כן במהרה בימינו ממש יעשה לנו נסים נפלאות וישועות בביאת משיח צדקנו, אשר לבואו מקווים — „קוינו כל היום" — בכל יום.

בכבוד ובברכה לימי חנוכה מאירים,
מאירים גם בימים שלאחריהם,
בכל ימות השנה

מנחם שניאורסאהן

יום שלישי: בלשון אדה"ז בנוגע ליום גאולתו בשנת תקנ"ט „יום שנכפל בו כי טוב י"ט בכסליו" (אגרות קודש אדה"ז (קה"ת תשמ"ב) סי' לח. ושי"נ).

כ"ף כסלו: להעיר אשר יציאת אדמו"ר הזקן מבית האסורים הי' בי"ט כסלו תפלת מנחה. ביאתו לבית החסידים בפטרבורג הייתה יותר מג' שעות לאחרי זה — היינו בכ' כסלו (בבוקר) אמר: ביום הרביעי (כי אז חל י"ט כסלו, כנ"ל, ביום השלישי) כי נתלו המאורות (שיחת ליל א' י"ט (ס"ב) וליל ב' כ' כסלו (ס"ג) תרצ"ג — לקו"ד כרך א כט, מב, א).

כ"ף כסלו.. והחנוכה: להעיר מהשייכות דימי הגאולה י"ט־כ' כסלו לחנוכה — דקבעות על נס השמן (שבת כא, ב ובפרש"י שם ד"ה מאי), ד„שמן" מורה על רזין דרזין דאורייתא — לקו"ת שה"ש ב, ד ואילך. ובארוכה — אמרי בינה שער הק"ש פנ"ד ואילך. ולהעיר, אשר שלימות הגאולה דאדה"ז כשחזר מפטרבורג לוויטעבסק, הי' „ביום ג' ב' דחנוכה" („התוכב שם כל ימי החנוכה") (שיחת ליל א' י"ט כסלו הנ"ל ס"א — לקו"ד שם יב, א). וראה ברכות הנהנין לאדה"ז (פי"ג ה"ח): לא יברך החולה (ברכת הגומל) עד שיחזור לבוריו לגמרי.

כסלו: ולפעמים מלא יו"ד (מנחת שי לזכרי' ז, א. וראה תרומת הדשן סי' רלג. שו"ע אסופת דינים מערכת גט סי"ו סוסי"ו (תחנה, סע"ג ואילך). ושי"נ. שו"ע אה"ע סקכ"ו ס"ו (ברמ"א). שם סכ"ד).

כסלו: ראה לקוטי לוי יצחק — אגרות (ע' רכג).

במזכיר: ע"ד דאין מזרזין אלא למזורזין (ספרי נשא ה, ב. במדב"ר פ"ז, ז. וראה מכות כג א).

הוראות.. במצות נר חנוכה: להעיר משל"ה (חלק תושבע"פ פ' וישב דרוש יוסף בזוגגיה), אשר חנוכה שייכת ותועלת בכל העולם כולו, עיי"ש בארוכה. ולהעיר מהוראת כ"ק אדמו"ר (שיחת ליל ש"ק וישב, כ"ב כסלו, שבת חנוכת תש"ו — נדפסה בהוספה לקונטרס ברוך שעשה נסים, ברוקלין תש"א); מען דארף זיך צוהערן וואס די ליכטלאך — נרות חנוכה — דערציילן. — ולהעיר מתורת הבעש"ט הידועה (כש"ט (הוצאת קה"ת) הוספות סי' קכז קכט), שבכל דבר שיהודי רואה או שומע ישנה הוראה בעבודת ה'.

נר חנוכה, מצוה ראשונה: כי זמנה (מלבד הדלקה ע"פ שי"ק ובעש"ט) תיכף משתשקע החמה של יום שלפני חנוכה (שבת כא, ב. רמב"ם הל' חנוכה פ"ד ה"ה, ועוד). טושו"ע או"ח הלכות חנוכה ריש תערב). משא"כ אמירת „על הנסים" באה לאחרי זה, בתפלת ערבית, ואמירת הלל — לשחרית. וראה לקו"ש ח"ט ע' 632 הערה ד"ה ובמיוחד מנורת חנוכה, ושי"נ.

נרות.. ואור אלקי: ראה תו"א קסו, רע"א.

אפילו לעיני בשר: ראה שו"ע שם סתרע"א ס"ו ובכ"מ שם, לקו"ש ח"ה ע' 456.

בלשון הכתוב: משלי ו, כג. ושייך במיוחד לנרות חנוכה — ראה פרש"י ד"ה בנים, שבת כג, ב (וראה לקו"ש ח"ו ע' 143). וראה אריכות להה"מ ר"ם מהנפלו"ד, תו"א מקץ לב, ב: לפיכך קבעו (נס חנוכה) בנרות על שם הפסוק כי נר מצוה כו', וראה שם לה, ב ואילך. מב, א ואילך. שערי אורה ד"ה בכ"ה בכסלו פנ"ב (כב, סע"א ואילך). שם פנ"ט (כה, סע"א ואילך). אוה"ת חנוכה (כרך ז) תתתס, ב ואילך. ביך עתי"ם (ע' תקצ ואילך). ובכ"מ.

באופן דמוסיף והולך: שבת כא, ב. שו"ע שם סתרע"א סי"ב.

לאחר שעבר יום וקנה עוד חכמה: ד„ימים ידברו ורוב שנים ידיעו חכמה" — איוב לב, ז.

שבעת ימים רצופים: שבעת ימי ההיקף (שו"ת הרשב"א ח"א ס"ט). ובכל שבוע הם אותם „ימי ההיקף שחוזרין חלילה" (סה"מ ה'ש"ת ע' 192. רסט. תש"ד ע' 192. וראה לקו"ת שה"ש כח, א).

שכן צריך להיות.. בכל שבעת ימי השבוע דכל השנה: להעיר ממשנ"ת כמ"פ, דמש"כ בכתבי האריז"ל (שער הכוונות דרושי ר"ה (לפני דרוש א). סידור האריז"ל (עשי"ת), מ"ח מס' ימי תשובה פ"א מ"ג) בנוגע לז' הימים (רצופים) שבין ר"ה ליוה"כ שביום הראשון בשבוע שביניהם אלו מתקנים ומעלים את ימי הראשון דכל השנה שעברה, ועד"ז ביום ב' וכו' — עד"ז הוא גם בנוגע לימי השבוע הבאים — דמנות מוכן גם בנר"ו, בחנוכה.

הציווי דמעלין בקודש: ברכות כח, א. ושי"נ. ירושלמי טושו"ע שם סתרע"א ס"ח.

כמדובר כמה פעמים: ראה גם מכ' נר ה' דחנוכה ה' תשל"ד (לקו"ש ח"י ע' 282־84). ערב חנוכה תשל"ד (שם ע' 287). כ"ה כסלו ה' תשל"ה (לקו"ש חט"ו ע' 531 ואילך). עש"ק ערב ימי חנוכה ה'תשמ"ג (לקו"ש ח"כ ע' 632 ואילך). ועוד.

ברשות הרבים: ראה מקומות שבהערה הנ"ל (ד"ה על פתח ביתו מבחוץ). וראה לקו"ש ח"כ ריש ע' 634.

לאלה אשר.. נמצאים — מבחינת חיים יהודיים בשלימותם — בחוץ: ראה ד"ה מצוותה כו' באוה"ת חנוכה (כרך ה) תתקמ, ב ואילך. סד"ה זה חיל, תרע"ח, ד"ה זה תשל"ה סד"ה חיי נ"ח תרמ"ג (ועוד) בפירוש מאמר רז"ל (שבת שם) „עד דכליא רגלא דתרמודאי".

מייד: ראה כתובות טז, רע"א.

שבחוץ שקעה החמה: דנר חנוכה מצוותה משתשקע החמה. וראה מאמרים שבהערה הנ"ל (ד"ה לאלה אשר).

והחושך יכסה ארץ: ישעי' ס, ב.

ביום זכאי דער"ב ימי חנוכה: ראה לקו"ש ח"כ ע' 632 הערה ד"ה ערב ימי חנוכה.

מקדשו במצוה.. מצוה: כלשון ברכת המצוות: אשר קדשנו במצוותיו וציוונו. וראה תניא ספמ"ו (סה, סע"ב ואילך), ובכ"מ.

מצות נר חנוכה היא לאנשים ולנשים: ד„אשה מדליקה נר חנוכה. שאף הן היו באותו הנס" (שבת כג, א. טושו"ע שם סתרע"ה ס"ג). ויתירה מזו, ע"י אשה נעשה הנס — פרש"י שבת שם ד"ה היו. וראה רשב"ם פסחים קח, ב ד"ה שאף הן, תוס' שם ד"ה היו. תוד"ה שאף הן — מגילה ד, א. ובפע"ח סוף שער החנוכה: גאולת יון ע"י בת מתתיהו.

נהגו הנשים.. „שלא לעשות מלאכה בעוד שהנרות דולקות": טושו"ע שם ר"ס תרע, ומהטעמים לזה — לפי שנעשה הנס על ידיהן (מג"א בשם מט"מ. ט"ז סק"ב).

המעשה הוא העיקר: אבות פ"א מי"ז.

בלשון הכתוב: תהלים פד, ח. וראה ברכות בסופה. שו"ע אדה"ז או"ח סקנ"ה ס"א.

כל העולם: ראה רמב"ם הל' מלכים ספי"א.

שעשה נסים כו': ברכת „שעשה נסים", ולהעיר משייכות ברכה זו לי"ט כסלו — ע"פ מה שאמר אדה"ז „ברוך שעשה נסים לאבותינו" ורבינו הרב המגיד, בימים ההם פורים וחנוכה. בזמן הזה י"ט כסלו — שיחת י"ט כסלו תרצ"ג הנ"ל ביוש המכתב ס"א (לקו"ד שם כא, א), נדפסה גם בחוזר הקודמה לקונטרס ד"ה ברוך שעשה נסים הנ"ל.

נסים נפלאות וישועות: ע"פ נוסח „הנרות הללו" בסידור: להודות ולהלל לשמך הגדול על נסיך ועל נפלאותיך ועל ישועתיך. [ובהתחלתו בשינוי הסדר: על התשועות ועל הנסים ועל הנפלאות. — ובהבאה בארוכה בלקו"ש חט"ו שיחה א' לחנוכה (ע' 366 ואילך)].

לימי חנוכה מאירים.. בכל ימות השנה: כמו בכל המועדים (ובמכש"כ מהם) שנמשכת מהם והארה על בכל השנה — ראה לקו"ת ברכה צח, ב.

על היום: הדוב הסורי — תרדמת חורף עירנית

יד על הדופק

בריאותו של אסד צריכה להדאיג אותנו לא פחות מאשר את קרובי משפחתו

מאת עוזי מחנימי

תושבי הכפר קרדחה שבלב הר העלווים בסוריה מורגלים זה שנים לרעש המסוקים הבאים והולכים למינחת המסוקים של „אבו באסל", הוא חאפז אל־אסד אגדתו של סוריה. לכן, היה זה טבעי לראות באחד מימי יולי הלוהטים של האחרון מסוק צבאי כבד מתכונן לנחיתה ליד ביתו של הנשיא. אולם הפעם, כמו אינספור פעמים בעבר, לא יצאו מפתח המסוק חברי ההנהגה הסורית. יצא בבהילות צוות רפואי, אשר הזדרז ונסע לביתו של הנשיא הסורי. מה בבות הנשיא — איש אינו יודע. מה שברור הוא כי הנשיא הסורי לקה בהתקף והיה אך כפסע בינו לבין המוות. זה שנתיים ידוע כי הנשיא הסורי חולה. 83' לקה הנשיא הסורי בהתקף־לב חמור ומיד אחר־כך כמעט פרץ קרב ירושה, שאחיו, ריפעת, ממלא בו תפקיד מרכזי. בריאותו של הנשיא הסורי צריכה להדאיג אותנו כאן לא פחות מאשר את קרובי משפחתו של הנשיא. כל מי שיש לו יד ורגל בענייני סוריה כי מותו של הנשיא הסורי עלול לשים קץ לעידן היציבות של המשטר הסורי, כפי שהיה עלייתו לשלטון של הנשיא אסד לפני 15 שנה.

שתי המדינות, סוריה וישראל, מחזיקות האחת מול השניה שני צבאות מהגדולים במזרח התיכון ולמעשה מהגדולים בעולם. לנשיא הסורי שליטה מוחלטת כיום על צבאו. את ההוכחה ראינו לפני שבועיים. הפלת המטוסים הסורים על־ידי מטוסי צה"ל גרמה לעצבנות אצל סוריה. במצב אחר, אם נניח שהנשיא אסד אינו בשלטון והצבא אינו מושמע כפי שהוא היום, אירוע מסוג זה היה יכול להסתיים אחרת לגמרי.

הפלת המטוסים הסורים הגבירה את המתיחות, הגבוהה גם כך בין שני הצבאות, ונשאלת השאלה האם זו התגובה הישראלית להתקרבות בין סוריה לירדן, והאם ישראל, שלא למדה דבר, סוב לקדם אינטרסים פוליטיים על־ידי הפגנת שרירים. עם קצת הגזמה ניתן לומר, כי הנשיא הסורי הוא אחד הנכסים הלאומיים של מדינת ישראל. איש לא שכח כמובן את מלחמת הכיפורים וגם את המוטיבציה של הנשיא הסורי להגיע לפתרון צבאי עם ישראל. אך יכולתו של הנשיא לשלוט ביד רמה בארצו ושליטתו המוחלטת על הר הגעש הצבאי שעליו יושבת מדגישות את החשיבות העצומה שיש לאיש כמו אסד לשמירת היציבות במזרח־התיכון. באזור מטורף כמו המזרח־התיכון יש חשיבות רבה להימצאותו של מנהיג רציונאלי ושפוי כמו אסד בגבירה. תאור לעצמכם היכן היינו היום אם מולנו לא היה הנשיא אסד אלא חומייני או קדאפי או לייזרע — אולי אחד מן היורשים המיועדים ברמשק? אצל הנשיא אסד המלחמה אינה מטרה, אלא אמצעי לקדם את מטרותיו הפוליטיות בכלות כל הקיצים. אצל מנהיגים ערבים אחרים המלחמה היא אמצעי ומטרה כאחד ואבוי לנו אם יעלה לשלטון ברמשק מנהיג מהסוג הזה.

אני כותב דברים אלה, כדי להדגיש בין השאר תפיסה מוטעית, לדעתי, כאילו עם הסורים אין על מה לדבר, כי מטרתו של הנשיא אסד להשמיד את מדינת ישראל ועוד כאלה מיני השטויות, שסופן שיגדילו את חלקות הקבר בבתי הקברות הצבאיים, שאדמתם עדיין לא הספיקה לקלוט מאות קורבנות מהמלחמה האחרונה. כדאי, לכן, לרכז את מלוא תשומת הלב למהלכיו האחרונים של הנשיא הסורי בזירה הערבית, ולנסות להפיק את המירב ממנהיג רציונאלי זה, לפני שיאמר נואש ויפנה אל האופציה הצבאית, שכידוע אינה בלתי אהובה עליו.

בקיץ האחרון נפל דבר בעולם הערבי. הנשיא הסורי, אחרי תקופה ארוכה של בדידות ואחרי שורה מביכה של כשלונות, ביניהן כינוס המועצה הלאומית הפלשתינית בעמאן, חידוש היחסים בין מצרים לירדן וההסכם הירדני־פלשתיני, החליט לפרוץ את הבידוד הכפוי בעולם הערבי. עבור אסד, הישיבה עם המוקצות שבמדינות העולם, איראן ולוב, לא הייתה נעימה. אסד, אותו מונים עם גדולי הפוליטיקאים בעולם, החליט כי היה זמן ממושך מדי בזווית העולם הערבי. אחרי ועידת הפיסגה הערבית האחרונה החליט הנשיא אסד לחדש את היחסים עם ירדן, המדינה הערבית היחידה שידע כי לא תשיב פניו ריקם וכבודו לא ייגרע מעצם הפניה אליה. כך נפגשו לפני מספר שבועות ברמשק ראשי ממשלות ירדן וסוריה, במהלך מקדים למפגש הצפוי אולי החודש בין הנשיא אסד לבין המלך חוסיין.

טילי סאם־5 סובייטיים

התקרבות זו בין רמשק לעמאן טומנת בחובה סיכויים טובים להגיע להסדר כולל ומקיף, אך גם מהווה חממה לנביטת זרעי פורענות. למקרה בו האופציה המדינית לא תוכיח את עצמה. הנשיא הסורי לא יכול היה להתעלם מהמאמצים הקדחתניים שהשקיעו ישראל וירדן כדי להגיע להסכם ביניהם, אשר יכלול גם פתרון של הבעיה הפלשתינית. אסד הבין, כי הסכם כזה, שיושג כלפיו, חורץ את גורלה של סוריה ומרחיק אותה מן הסיכוי להגיע להסדר כל שהוא עם ישראל על הגולן וגם מרחיק את סוריה ממוקד הכוח וההשפעה בעולם הערבי. הנשיא הבין, כי אם לא יקפוץ עתה על העגלה — הלא יציבה עדיין — של ירדן, ייאלץ לשבש מהלך פוליטי צפוי באמצעים צבאיים ולאפשרות זאת לא היה הנשיא הסורי נלהב במיוחד עתה.

בניגוד לדעה הרווחת, כי הסדרים חלקיים וכורדים עם מדינות־ערב הם בעלי הסיכויים הטובים יותר, נראה כי דווקא הסדר כולל ומקיף, אשר יכלול את סוריה וירדן הוא, אם בכלל, בעל הסיכוי הטוב יותר. צריך להבין, כי עם כל הרצון הטוב שיש למלך חוסיין, הוא לא יוכל להגיע להסדר נפרד עם ישראל. בל נשלה את עצמנו, חוסיין אינו הנשיא סאדאת, והוא יהיה זקוק לפרטנר בעל שיעור קומה מסוגו של אסד כדי להגיע עמו ביחד להסדר עם ישראל. הנשיא מצרי, שבכל מקרה שיוכל לתמוך במלך הירדני במהלך כזה, איננו. לכן, האופציה היחידה שיש למלך הירדני היא להיסמך על סוריה, כדי להגיע להסדר כולל ומקיף, אשר יכלול לצערם של רבים שלנו גם את רמת הגולן.

המלך הירדני המפוכח מבין, כי הפלשתינים הם משענת קנה־רצוץ ורק לגיטימציה של סוריה להסדר עם ישראל עשויה לשלב סוף סוף את הפלשתינים במשא ומתן, שהם כמובן חלק בלתי נפרד ממנו.

המלך הירדני מעריך גם, כי נסיון שלו להגיע להסדר נפרד עם ישראל עלול להביא את אסד לצעד נואש נגדו. ולכך חוסיין אינו מוכן, ועד כדי כך אינו מוכן להרחיק לכת.

כאשר נרקמים היחסים מחדש בין ירדן לסוריה, צריכה ישראל לעשות כל שביכולתה כדי לסייע לאסד — אם יחליט לצאת מהבידוד בעולם הערבי — כי הוא פרטנר ראשי במהלך מדיני שישולבו בו גם ירדן והפלשתינים. הפלת המטוסים הסורים אינה מבשרת, להערכתי, כי ישראל מעוניינת במהלך הסורי. הקשיים רבים ואצלנו יש רבים שיהיו מוכנים ללכת למלחמה איומה כדי לשמור בראשותנו את הטריטוריה הסורית של רמת גולן. צודק מי שאומר, כי המהלך הסורי הנוכחי נושא בחובו את זרעי המלחמה. אך זו תהיה רק כאשר שני הצדדים יתבצרו בעמדותיהם. הסורים ביצעו מהלך שמרמז למחות על נכונותם להשתלב במהלך מדיני. היכן התגובה שלנו? בהפלת מטוסיהם?

זאב, זאב!

מאת אלכס פישמן

אותת למה חודשים „מאלצים" הסורים את ההנהגה הצבאית והמדינית של ישראל, וממילא גם את התיקשורת המקומית, להסתער על טבלאות של מאזני כוחות ולמדוד את עוצמתנו מול העוצמה הסורית. האיכות והדיוק של טבלאות אלו לגבי תמונת המצב האמיתית מזכירים ברמתם טבלאות נתונים של מתמודדות בתחרות יופי כלשהי. אילו הייתי סורי, היתה ההתרוצצות הישראלית סביב מאזני כוחות גורמת לי אושר רב.

העיסוק המתמיד של ישראל בעוצמה הסורית, המתבטא כל כמה חודשים במדידות בסנטימטרים של שינויים כמותיים במרכיבי הכוח הסורי, הוא המשך ישיר של מלחמת ההתשה באמצעים אחרים. „סוריה מתעצמת"! „לסוריה יש כבר יותר מטוסי־קרב מאשר לישראל"; „סוריה כבר הגיעה למאזן אסטרטגי עם ישראל"; „סוריה סוגרת את הפער האיכותי" ושאר אימרות שפר מסוג זה, הנשמעות אצלנו בתדירות גבוהה — חצו כבר מזמן את קו העירנות הנדרשת מן המצב הביטחוני ועתה הן פורטות על עצביהם הרגישים של הציבור וההנהגה בישראל. המבול השוטף אותנו בנושא ההתעצמות הסורית, סופו שיציף את המשושים שלנו וייצור תרדמה או טשטוש של העובדות והסכנות האמיתיות. בדומה לתימרונים הנערכים בתדירות גבוהה מדי, אשר בתחילתם שומרים על עירנות־שיא אך בהמשך, מכוח ההרגל, הולכת עירנות זו ופוחתת. די להיזכר במה שעשו המצרים בשנה שלפני מלחמת יום־הכיפורים.

לשאלה הבסיסית — האם הסורים נערכים למלחמה נגד ישראל, התשובה היא — מבחינת הסורים — חיובית. לכן, אם היתה לסורים האפשרות והיכולת לצאת היום למלחמה נגד ישראל ולהשיג הישגים משמעותיים (ואגב, עם נזקים סבירים לגביהם) אין ספק שהיו עושים זאת. בין אם הטבלאות של מאזן הכוחות היו מצביעות על נחיתותם ובין אם לאו. הסורים לא עשו זאת. משמע, שלהערכתם, אין בכוחם להגיע להישג כלשהו במלחמה

המבול השוטף את ההנהגה בישראל בנושא ההתעצמות הסורית, סופו שיציף את המשושים וייצור תרדמה או טשטוש של העובדות האמיתיות

עם ישראל, נכון לעכשיו. על כן, מושגים כמו „עליונות" ו„איזון אסטרטגי" הנזרקים לחלל האוויר בתדירות גוברת והולכת בהקשר הסורי, על־ידי ההנהגה הישראלית, אינם מהווים קטגוריות מדעיות בדומה לשיטה המטרית. „הנהלת־חשבונות אסטרטגית" מורכבת מאוד, ורבים בה הנעלמים על פני הנתונים המספריים.

ספירות מלאי כשיטת טבלאות של מאזני־כוחות, נותנות זווית חשובה להבנת ההתרחשויות בתחום כוונותיו של האויב ומהוות בסיס למחקרים על השפעות כלכליות וחברתיות של היקף סדר־הכוחות על החברה. בטרם נחטא גם אנו בהצגת ספירת המלאי של ארסנל הנשק הסורי מול הישראלי, נעיר כי הריצה אל המאזן נובעת משתי סיבות מעשיות. האחת — גם לאנשי מודיעין וגם לחוקרים קל יותר לספור מצאי מאשר להגיע למדידה מדויקת של יכולת האויב או, במילים פשוטות: מה ביכולתו לעשות עם הטנקים שלו בהשוואה למה שביכולתם לעשות. הסיבה השניה קשורה לתיקשורת — שקל ונוח לה יותר להעתיק מאזנים המתפרסמים בארץ ובחו"ל.

גם אנו ניעזר בספר המאזן השנתי של המרכז למחקרים אסטרטגיים ע"ש יפה באוניברסיטת תל־אביב לשנת 1984:

כוח אדם (באלפים)

	סדיר	מילואים	סה"כ
סוריה	300	350	650
ישראל	130	310	440

בהשוואה לטבלת יחסי הכוחות ב־1983, מאותו מקור, נגלה כי צבא המילואים הסורי פחת ב־110 אלף. לעומת זאת, הצבא הסדיר גדל ב־60 אלף. סה"כ קטן הצבא הסורי ב־50 אלף איש. ב־1985 היו פירסומים שדיברו על שחרורם של אנשי סדיר בצבא הסורי, ששחרורם עוכב בשל מלחמת לבנון. האם מוכנותו של הצבא הסורי למלחמה ירדה בעקבות הפחתת כוח האדם במילואים?

התשובה שלילית. כאשר מדובר במיתקפת־פתע, המספרים של הצבא הסדיר הם המשמעותיים. בהשוואה ל־1983 לא חל בצה"ל שינוי לגבי היקף כוח־האדם. בטבלאות מעין אלו לא באה

(המשך בעמוד 15)

עוד חודש, עוד שנה...

מאת חיים מרגלית

יש סכנה של מלחמה עם סוריה — אומר ד"ר זאב איתן, חוקר בכיר במכון ללימודים אסטרטגיים על שם יפה באוניברסיטת ת"א. ד"ר איתן, שמומחיותו מאוד־הבולטת במזרח התיכון, מוסיף כי אין לראות בדבריו פסיקה חד־משמעית, לא מוכרחה לחיות מלחמה. הוא אינו איש המודיעין ואינו עוקב כל יום אחר הנעשה בקווים הסוריים ומאחוריהם. הוא מוציא פרסום שנתי, הסוקר את מאזן הכוחות הצבאיים של מדינות המזרח התיכון, ולכן הוא בתמונה.

ד"ר איתן אינו יודע אם המלחמה תהיה בעוד חודש, חודשיים או בעוד שנה. לדעתו, יש נתונים המצביעים על מלחמה, כשם שיש נתונים נגדיים, שלא תהיה מלחמה. הוא מתחיל בדברים חיוביים והם, לדבריו, קשורים בעובדה שהעולם הערבי הוא מפוצל. בשביל סוריה מלחמה היום פירושה הליכה לבד. במקרה הטוב, תעזור לה לוב. כאשר צה"ל מגייס את המילואים, כוחו שווה לצבא סוריה. צבא סוריה, גדול מאד, וגדול מהסדיר של צה"ל, יש בו יותר מ־500 אלף איש סדירים או מילואים שלא שוחררו ואילו צה"ל, לפי פירסומים רשמיים, מקיף 170 אלף חיילים סדירים.

נקודה נוספת, שאמורה למנוע את סוריה מהליכה למלחמה הוא ההבדל האיכותי בין שני הצבאות. בישראל משוכנעים שצה"ל טוב יותר מצבא סוריה. לצבא סוריה אין סיכוי לנצח. מה, לדעת ד"ר איתן, טועה שצריך להתייחס אליו בספקנות רבה מאד. „נכון", הוא אומר, „שחילות האוויר של שני הצדדים דומים בגודלם ואולי באיכות המטוסים, אך נסיון העבר הוכיח שחיל האוויר של ישראל עולה על הסורי באיכות הטייסים, בבקרה, בפיקוד ובניצול המלחמה האלקטרונית. רק אם הסורים יצליחו להפתיע את ישראל עם הכוח הסדיר, הם יכולים להשיג הישג טריטוריאלי דומה למלחמת יום־כיפור, או הישג אחר שיצובן לעצמם, כלומר, לגרום לצה"ל אבדות, גם זה נחשב בעיני הערבים להישג גדול. שכן, הם מודעים לרגישות הגדולה לאבידות במדינת ישראל. נימוק נוסף שמעלה ד"ר איתן נגד אפשרות המלחמה, היא העובדה שהלך לנו רע בלבנון. סוריה נהנית מכך שישראל אכלה, ואוכלת עד היום, את הקש. אבל, הרוגע בדרום לבנון אינו צריך להשלות, גבול לבנון־ישראל עוד אינו שקט, וטרם באו 40 שנות השלום שהתנבאו עליהן ב־6 ביוני 1982.

הסורים עולים על ישראל במערך טילי קרקע־קרקע, שאין כמותו לישראל, אך זאת, כמו כמות הסוללות במערך האנטי־אווירי של סוריה, הטילי קרקע־אוויר, מסוגים שונים, היא רק בגדר הערכה, משום שהסורים טרם השתמשו נגד ישראל בטילי קרקע־קרקע. ד"ר איתן מזכיר כי הסורים תלויים באספקה סובייטית, ואין להם מקור אחר. לא די בניתוח יחסי סוריה־ברית־המועצות כלקוח־ספק.

ד"ר איתן חוזר לימי המתיחות בסוף חודש מאי ותחילת יוני 1976. הרוסים הם שעוררו אז את המתיחות במזרח התיכון, הם שהפיצו בעולם את הידיעות על ריכוז צבא ישראל נגד מצרים וסוריה ובכך תרמו להשתלשלות המאורעות שהביאה למלחמת ששת הימים. בעצם סבור ד"ר איתן שהרוסים לא רצו אז במלחמה בהיקף מלא, הם שאפו למתיחות, שממנה ייצא להם רווח פוליטי, אך העניין

קיימת סכנה למלחמה עם סוריה, אם כי המלחמה איננה בלתי־נמנעת — אומר ד"ר זאב איתן, חוקר בכיר במכון ללימודים אסטרטגיים באוניברסיטת תל־אביב

יצא מכלל שליטתם. אבל אסור לשכוח, הוא מרגיש, כי למרות כל ההסתייגויות של הסובייטים הם תמכו בבעלי־בריתם, מצרים וסוריה. בספטמבר 1970, כאשר סוריה נקטה פעולות נגד ירדן, הרוסים התנגדו לצעדי הסורים אך לא הקטינו את האספקה הצבאית. גם בחודש מאי 1973, חמישה חודשים לפני מלחמת יום־כיפור היתה מתיחות בגבול סוריה־ישראל. כזכור, הפיל אז חיל־האוויר שלנו שבעה מטוסים סוריים, והיתה כוננות על הקו. עד כמה שידוע, הרוסים התנגדו אז לצעדי הסורים, אך לא הפסיקו את האספקה הצבאית. בספטמבר 1973, כאשר הרוסים ידעו כי מצרים וסוריה עומדות לפתוח במלחמה נגד ישראל, הם ניסו למנוע אותה, אבל כאשר פרצה לא זנחה ברית־המועצות את בעלי־בריתה והמשיכה לספק לשתיהן אמצעי לחימה. יש להוסיף לכך את המתיחות בשנת 1976, כאשר הלבנונים ביקשו מהסורים להתערב במלחמת האזרחים בארצם. ברית־המועצות התנגדה לצעד הסורי, אך תמכה בהם בלית־ברירה. הסברה, כי ברית־המועצות לא תתייצב לימין סוריה במקרה של מלחמה, היא מופרכת מיסודה, טוען ד"ר איתן. ייתכן כי דווקא עכשיו, לאחר שהתנגדה להרפתקנות המלחמתית של הסורים החל מ־67, תעשה בריה"מ הכל כדי להוכיח שאינה זונחת את בעלי־בריתה ותעזור לסורים להגיע להישגים ממשיים. מן הנסיון והידע שהצטברו על יחסי סוריה וברית־המועצות עולה, כי הסובייטים יעמדו תמיד לימין הסורים.

נושא אחר שד"ר איתן עומד עליו הוא בדידותה של סוריה בעולם הערבי. כרגע הסורים אכן מבודדים ונראה שאין להם בעלי־ברית חוץ מלוב ואירגוני החבלה שאינם מכירים במרות יאסר ערפאת.

אבל, הוא קובע, במזרח התיכון מתחלפות קואליציות ואופוזיציות במהירות בלתי־רגילה. הן נוצרות ומתפרקות כהרף־עין. לדוגמה יחסי מצרים־ירדן. בחודש לפני מלחמת ששת הימים, בסוף אפריל 1967, הסית נאצר בגלוי לרצח חוסיין מלך ירדן ולהפלת משטרו, לא עברו אלא מספר שבועות ונוצרה קואליציה בין ירדן למצרים. ב־1973, כחודשיים לפני מלחמת יום־כיפור היתה מתיחות בין סוריה, ומצרים, סוכנים סורים נשלחו למצרים וסוכנים מצרים נשלחו לסוריה, מטרתם: רצח. אך לא עבר חודש ושתיהן עמדו יחד נגד ישראל. צריך להצביע, לדברי ד"ר איתן, על היחסים האמביוואלנטים השוררים בין חאפז אסאד לבין מלך ירדן. שניהם אנשים חזקים היודעים לעמוד על דעותיהם. לפני 1967 היה מתח בין שניהם, ב־67 נלחמו באותו צד, בספטמבר 70 הם נלחמו זה־בזה בקנה־מידה מוגבל, באוקטובר 73 חוסיין לא הצטרף במלוא הכוח למלחמה נגד ישראל, אך שלח חטיבה שנלחמה לצד הסורים, ספגה אבדות וגרמה אבידות לצה"ל. ב־77 התקרבו השניים במידה כזאת, שהם עמדו להקים יחד את „החזית המזרחית", ב־79 היו שניהם באותו צד — נגד הסכמי קמפ־דייויד, ואילו בסוף 1980, כאשר פרצה מלחמת עיראק־איראן, עמדה ירדן ועומדת עד היום — לצד עיראק ואילו הסורים תומכים באיראן. הגיעו הדברים לידי כך שהסורים ריכזו כוחות על גבול ירדן, אך כידוע, שום מלחמה לא היתה. גם עכשיו, המתיחות השוררת בין סוריה לירדן על רקע היוזמה האמריקנית להביא לידי הסכמים בין ירדן וישראל, לא הפריעה לראשי ממשלות סוריה וירדן להיפגש בחסות פאהד מלך סעודיה, להיאום עמדות.

מצב דומה, טוען ד"ר איתן, שורר בין עיראק לסוריה, עתה יש מתיחות בין שתי מדינות אלה, בגלל תמיכת סוריה באיראן, אך

(המשך בעמוד 15)

ראש דסק לענייני היום: לוי מורב
עורכת אחראית של עמודי הפנים: עמית אנטר

„הבנה" באנגליה למניעי הבריטי שהשתתף ברצח בנמל לרנקה

טוען ששלושת הישראלים היו חלק מ„רשת סוכנים חשאיים המוצבת בקפריסין"

מאת מאיר בליך, כתב „על המשמר" בבריטניה

לונדון. — בעמדו לדין בקפריסין, על הרצח המתועב של שלושת הישראלים, ראובן ואסתר פלצור ואברהם אבנרי — שידרה רשת הטלוויזיה הבריטית העצמאית כתבה וראיון עם המחבל הבריטי ברום דייויסון, חבר אש"ף.

מן הכתבה עולה, שהמלחמה בלבנון היתה המניע למעשיו. „איני מצטער.. אני מאושר עכשיו יותר מתמיד.. אני מחויב למאבק הפלשתיני", אמר למראיינו.

כאשר נשאל, האם רצח כמו זה של נוסעי היאכטה הוא אמצעי לגיטימי, ענה: „השאלה היא בעיני מי. בעיני זה כלל לא פשע. פתאום כולם דואגים לשלושה ישראלים. כאשר אתה נלחם כדי להתקיים, אתה צריך להילחם, להרוג. העם הפלשתיני נלחם כדי להתקיים".

דייויסון, בן 28, שגדל כנער רגיל בצפון־מזרח אנגליה, לא היה מעורב בפוליטיקה בכל שנות בחרותו. חברו, מובטל, סיפר: „הוא פקח עיניו כאשר צפה בטלוויזיה בתמונות שהציגו את העוצמה הישראלית הדורסת בלבנון, את הסבל של העם הפלשתינאי ואת טבח סברה ושתילה. אז חש שאינו יכול להיות מתבונן מן הצד".

חברו, הפגיש אותו עם מתנדב בריטי שנלחם בפרנקו לפני 50 שנה. אחרי פגישה זו יצא דייויסון למזרח התיכון.

הוא הצטרף לכוחות ערפאת ומצא עצמו בטריפולי מותקף בידי הסורים וכוחות אבו־מוסא. כאשר פונה משם בסוף 1983, למדו הוריו לראשונה את הקורות אותו, כאשר התראיין לטלוויזיה.

„בקפריסין פועלת רשת מודיעין ישראלית נגד הפלשתינאים. יש לי מידע, שהשלושה (נוסעי היאכטה) פעלו בשירות המודיעין" — השיב דייויסון למראיין אשר שאל, האם ראוי לפגוע ב„מטרות רכות". „יש גם מטרות רכות פלשתינאיות שהותקפו בידי הישראלים בלבנון" — אמר המרואיין.

איש ממשתתפי התוכנית, לבד ממורהו של דייויסון, לא גינה את מעשיו, אלא „הבין את מניעיו".

3 סוכנים חשאיים

שלושת הישראלים שנרצחו בנמל לארנקה על היאכטה שלהם, בחודש ספטמבר „היו סוכנים חשאיים" — טענו השלושה העומדים לדין כאן על מעשה רצח זה. „אלה שהרגנו היו חלק מרשת ריגול בקפריסין. הם גרמו לכך שחברים רבים שלנו נעצרו והם אחראים למוות של נשים וילדים רבים". טען הטרוריסט חאלד עבדול. עוד טען סולומינדס, כי לנאשמים היתה חובה מוסרית כלפי העניין הפלשתיני ודבר זה הניע אותם לפעול כפי שפעלו.

התובע במשפט זה, מיכאל קיפריאנו, ביקש משלושת השופטים להתעלם לחלוטין מן המניעים ולהגיע להכרעה על בסיס פלילי בלבד. היינו, שהשלושה פעלו „יחדיו, תיכננו מראש ורצחו את שלושת הישראלים. „המניע איננו יסוד הכרחי בהוכחת אשמתם של הנאשמים", הוא אמר.

אל חטיב בעל דרכון סורי, בבית המשפט בניקוסיה, ביום שישי.

חטיב, 28, עבדל חאכים סערו אל חליפה, 29, שהציג דרכון ירדני והאזרח הבריטי איאן דייויסון, 27, הואשמו ברצח ראובן ואסתר פלצור ואברהם אבנרי, לאחר שהשתלטו על היאכטה שלהם והחזיקו בהם כבני ערובה.

חליפה, שקודם לכן הודה ברצח אסתר פלצור ברובה קלשניקוב, אמר ביום שישי, כי „היא היתה סוכנת של המוסד". „הקפריסאים בוודאי מתפלאים כיצד יכולתי להרוג אשה", אומר חליפה בהודעתו. „אנו יודעים היטב כי להרוג נשים הוא מעשה של פושעים".

דייויסון, האזרח הבריטי, הוסיף: „היתה זו חובתי כסוציאליסט בינלאומי וכאדם בעל מצפון, ללחום בתנועה הציונית בכל מקום שם היא נמצאת".

חטיב אמר עוד, כי הוא שריד של משפחה שלמה שישראל אחראית למותה. „איננו יכולים לשכוח את מעשי הטבח של הישראלים", אמר.

חליפה אמר: „אין אנו לוחמים נגד היהדות כדת, אלא נגד הציונות כאידיאולוגיה".

סניגורם של שלושת הנאשמים ברצח, האריס סולומינדס טען, כי השלושה פעלו על סמך עדות שבהחלט מתקבלת על הדעת, משום שהישראלים היו סוכני ביון והיו אחראים לתפיסתם של המחבלים הפלשתיניים על־ידי הצי הישראלי. כידוע, הודיעה כבר ישראל שהשלושה לא היו יותר מתיירים תמימים.

עין בעין

הגזענות אינה נוסעת ב„מהירות המותרת"

מאת מירה יערי, כתבת „על המשמר"

„יאללה ותסתלקו ואל תפגינו לנו כאן", צעק תושב נצרת עילית שיצא בשבת בבוקר מפתח ביתו, על כ־20 בעלי מכוניות, שנענו לקריאת התנועה „לדו קיום ונגד גזענות" סניף נצרת והעמקים, לקיים מסע מכוניות באורות מלאים כראוי לנר ראשון של חנוכה, ולהאיר בשלום את הימים האלה.

לא בעקבי הכוכבים, אלא בדרכי המציאות הישראלית בשטחי שפרעם, תמרה, סחנין, ערבה, דיר חנה, עילבון ועוד נעו המכוניות.

החזאי הבטיח וקיים יום יפה. ההמונים לא נענו לקריאה. אין ניסים, גם לא בימי החנוכה. באו בודדים וקבועים. כמו יורי ודודיק ודב ירמיה ויונאי. ועוד כמה.

פקד רפי אדרי, מ"מ מפקד תחנת נצרת הוציא הוראת שעה ותנאים מיוחדים שבהם קבעה המשטרה, כי על שיירת כלי הרכב נאסר להיכנס אל תוך הערים והכפרים שביקשו זאת. עוד נאסר על הרכב לשאת שלטים נגד הגזענות, ונאסר גם השמוש ברמקולים, וכמובן גם הודגש בהוראת המשטרה שהמכוניות תסענה במהירות המותרת ולא תשבשנה את התנועה.

לפי תנאיו של פקד רפי אדרי, היתה שיירת המכוניות צריכה להסתיר את כוונתה למחות נגד הגזענות ואולי בכלל לא לצאת לדרך. אבל השיירה יצאה. כי הגזענות כבר מזמן לא שומרת על המהירות המותרת בחוק וגם לא על מרחק בטחון „בהתאם לתנאי הדרך".

בהתרגשות ובשמחה קיבלו כל ראשי המועצות את סמל התנועה לדו־קיום מידיו של יפרום עסם מנצרת, שהגיש להם את הסמל. ובו יד לוחצת יד יונה ושמש זורחת.

אמריקני מבקש להקים מפעל בהשקעה של 30 מיליון ד' בנתיבות

יצרני טקסטיל מתנגדים להקמת המפעל: „הוא יתחרה על המכסות בארה"ב"

מאת אייל שגב, כתב „על המשמר"

שר התעשיה והמסחר, אריאל שרון, הודיע ביום שישי כי יסייע למשקיע האמריקני מרטין טראסט להקים בארץ מפעל לייצור אפודות. טראסט, שהוא בעל רשת שיווק גדולה בארה"ב למוצרי טקסטיל, שמחזורה השנתי הוא 2.5 מיליארד דולאר, והוא גם בעל מפעלי טקסטיל במזרח הרחוק, מבקש להקים בארץ מפעל לייצור אפודות בהשקעה של 30 מיליון דולאר.

יצרנים מתחרים בארץ ובראשם „אומן", מתנגדים להקמת מפעל כזה בטענה, כי הוא עלול לפגוע בסיכויי הייצוא של המפעלים הקיימים לארה"ב. שכן, ייצוא האפודות מישראל לארה"ב מוגבל על פי הסכם הסחר בין שתי המדינות ל־25 מיליון דולאר. היום הייצוא הוא נמוך בהרבה ומגיע לרבע בלבד ממכסה זו. אולם, לטענת היצרנים המתחרים אם יוקם המיפעל החדש, המתעתד לייצא בתוך 5 שנים בסכום של 150 מיליון דולאר, לא יוכלו המפעלים האחרים לייצא כלל לארה"ב.

רבע מהמכסה

השר שרון דן בנושא זה ביום שישי והחליט, למרות החששות של היצרנים הקיימים, לסייע להקמת המפעל החדש שיוקם בנתיבות. הוא אמר, כי לא בכל יום ישנו משקיע זר המוכן להשקיע סכום כה גדול בישראל, ויתרון נוסף: ההשקעה במפעל החדש תפתור חלק מבעיית האבטלה בנתיבות, שדרות וקרית גת.

הוא הוסיף, כי הסכם הטקסטיל עם ארה"ב, שהוא ל־4 שנים, יאפשר עדיין למפעלים הישראליים הקיימים לייצא ללא כל בעיות לארה"ב.. בשלוש השנים הקרובות. אם יתברר לאחר מכן שיש צורך להגדיל את המכסות — ינהל המשרד שיחות עם האמריקנים בנושא זה, על מנת להגדיל בככל האפשר את מכסות הייצור.

אנשים ואירועים

חוטף ארנקים תקף את „הגורו" של הקארטה...

נורוויץ', אנגליה. — חוטף ארנקים שאיים על קורבנו בסכין שלופה בחר מטרה מאוד לא מתאימה כאשר תקף גבר קרח, מרכיב משקפיים בגיל העמידה שעמד בתור לאוטובוס בעיר זו במזרח אנגליה בשבת.

קרבן התקיפה לא היה אלא המדריך הראשי בבריטניה לספורט הקארטה נוסח קוריאה ואשר מחזיק ב־16 חגורות שחורות בקרטה.

הנתקף, סוהר בשם פרדריק אדמס, 53, אמר לכתבים כאן, כי השודד ברח לאחר שספג בעיטה הגונה מאחוריו. „אני חרד לחשוב מה עלול היה לקרות אילו חזר ותקף אותי", אמר אדמס. „אני יכול לשבור ערמה של 12 אריחים או לבנה רגילה במכה של יד ימין או יד שמאל. זה היה יכול להיות מסוכן מאוד בשבילו".

(רויטר־עתים)

מת רוברט גרייבס מחברו של „אני קלאודיוס"

מיורקה. — המשורר והסופר הבריטי רוברט גרייבס שזכה להערכה בינלאומית בעיקר על שני ספריו על הקיסר הרומאי קלאודיוס — מת כאן בביתו בשבת. בן 90 היה במותו.

„הוא הסתלק בעדינות רבה, זה היה מאוד שקט", אמרה דוברת המשפחה. היא מסרה כי גרייבס מת בחצות הלילה, מוקף בני משפחתו.

גרייבס, אחד המשוררים הבריטיים הראשונים במעלה במאה הנוכחית, התגורר כאן בבדידות עם אשתו בריל, בכפר קטן, על האי מאיורקה במשך שנים רבות.

גרייבס נולד בלונדון ב־24 ביולי 1895 ועבר למיורקה ב־1929. הוא נשאר באי הזה כל ימי חייו להוציא השנים 1936־39, שנות מלחמת האזרחים בספרד ואחר כך בתקופת מלחמת העולם השניה.

קובץ השירים הראשון שלו „מעל הגחלים" הופיע ב־1916. לשם בינלאומי הוא זכה עם פירסום זכרונותיו ממלחמת העולם הראשונה תחת השם „שלום לכל זאת".

(רויטר עתים)

רוברט גרייבס, כפי שצולם ב־1972 במיורקה. (תצלום: אי.פי)

רוצח עשרות הוצא להורג בזריקת־רעל בנבדה

קארסון־סיטי. — אדם שהודה בעשרות מעשי רצח, הוצא־להורג בנוואדה באמצעות זריקת חומר קטלני.

קודם לכן שיחק כמה שעות בקלפים עם הכומר של בית הסוהר ונטל סמים כדי להרגיע את עצביו.

קרול אדוארד קול, 47, נדון־למוות על רצח 3 נשים בטקסס וב־2 בנוואדה. אולם הוא סיפר לפסיכיאטר שבדק אותו כי רצח בסך הכל 35 בני־אדם. בבית משפט בטקסס הוא הודה ברצח 13 בני אדם, ביניהם חבר ללימודים, עוד בהיותו בן 8.

(רויטר עתים)

תרום ברוחב לב במבצע

תרום לפקודת הזקן

הטלוויזיה הישראלית
ג' חנוכה
כ"ז בכסלו תשמ"ו
10 בדצמבר 1985

תרומתך תסייע בהקמת קרן למצבי חירום, וברכישת אמצעי מיגון, מכשירי מצוקה, אמצעי חימום לתקופת החורף, מיכשור רפואי, ציוד ביתי בסיסי, ארוחות חמות ועוד

תרומות לפקודת הזקן מתקבלות כבר עכשיו באחד מסניפי הבנקים הבאים:
בנק לאומי - 912-330/84000/87
בנק הפועלים - 690-05-200201
בנק דיסקונט - 50601-933333
בנק המזרחי המאוחד - 61-116-669326
בנק הבינלאומי הראשון - 012-105-[illegible]

נתרם ע"י על המשמר

יעקב עמית, שלושים למותו

ידידי, עמית

מאת יעקב חזן

אינני יכול לדבר על עמית אלא בצורה אישית ביותר.

כן, הוא היה אחד מידידיי הטובים ואהוב עלי במיוחד.

לא אדבר על פועלו התנועתי. וכי מי לא הכיר את עמית עורך העיתון הנבון והאחראי, מי לא הכיר את עמית המנסח את ההחלטות של כל הוועידות והכנסים החשובים של התנועה והמפלגה ומשתתף בכל הכרעותיה. אבל כאשר אני חושב על עמית — ואין יום שאיני חוזר אליו —, אני חוזר לידיד נפשי, ידיד שהיה ואיננו עוד. ועולמי נעשה שוב עצוב וקודר יותר.

ככל שאני מתבגר יותר, כן אני לומד לדעת שהידידות היא אחת האוצרות הגדולים ביותר לו זוכה האדם. גם האהבה, כשאין מתלווה אליה ומתמזגת עימה הידידות — סופה שיגרת חיים אפורה. רק הידידות הופכת אותה לאש חיים מתמרת. והידידות בינינו הלכה והעמיקה עם השנים. הוא הלך מאיתנו ואנו לא הספקנו עדיין למצות את כל הטוב והיפה שבידידות הזאת.

התווכחנו לא פעם, אבל דבריו נשמעו תמיד בנחת, גם כשהוא חלק על דעותי. מאזין תמיד בחביבות שובה־לב לדבריך, כאילו מוכן לבטל דעתו מפני דעתך, אבל שוב ושוב היה מתברר שמאחורי הרכות הזאת ניצב אדם המוכן תמיד ללמוד מהזולת, ועם זאת אינו סוטה ימינה או שמאלה מדעותיו. וכל זאת תוך נאמנות בלתי־מעורערת לעמדות התנועה ודרכה. נעים הליכות, מאיר פנים גם ליריביו, אבל תמיד מבלי להתבטל מפניהם, מבלי לוותר על עמדותיו — עמדות התנועה, אשר הייה היו חייו.

שוחחנו הרבה. הוא תמיד מקשיב, מעיר בנחת את הערותיו ולבסוף אתה יוצא מכל שיחה איתו עשיר יותר, בטוח יותר בדרכנו, מאמין בעתידנו ומוכן להתמיד במאבקיך — מאבקי התנועה.

וכך היה גם בין המכריעים והקובעים ביותר — לגבי עתידה של התנועה בליטא, בימי המערכה הגדולה על קיום שלמותה של התנועה העולמית, כאשר לצערנו הרב התנועה בברית־המועצות והתנועה בלאטביה החליטו לנטוש אותנו. הוא, השקט והאדיב, המוכן תמיד לתור אחרי הפשרה המלכדת — לא ידע כאן פשרה. ההכרעה הסופית נפלה למעשה בארץ, בקיבוץ העלייה הראשון של תנועתנו בליטא. הכריעו המעטים — המגשימים — להם נמסרה ההכרעה הסופית — ועמית בראשם. והוא אשר חתם על המברק שנשלח מכאן: — „הכרענו, אנחנו עם התנועה". והוא היה תמיד איתה.

פגשתי בחיים מעט אנשים שעולמם הרוחני והנפשי היה כה שלם כעולמו של עמית. הוא לא חיפש, מעורער באמונתו — אמונת האדם החילוני — אחרי שורשי חייו היהודיים. הוא עצמו היה כולו שורשם של החיים הללו. תלמיד־חכם, שכל עולמו הרוחני מואר באורה של המסורת היהודית הגדולה. חילוני תוך חכמה ודעת ולא מתוך בורות ועם־ארצות. מקיים את חירותו החילונית־הרוחנית לא מתוך התכחשות לעולמה של המסורת היהודית הגדולה, כי אם תוך מיצוי כל הטוב, היפה והנעלה שבתוכה, ורוווה את כל המאובן, הרחוק והנוגד את תפיסת עולמנו החילונית — הציונית־הסוציאליסטית.

אני בטוח שאילו היה נשאר דתי היה רב גדול, רב רחום וחנון, שתבונה וחום לבו מתמזגים עם חכמת ראשו. רב הדואג תמיד לצאן מרעיתו וזוכר תמיד שהתורה ניתנה לנו כדי שנחיה בה ולא כדי שנמות או נתנוון בה. לא אפיקורס להכעיס, אבל ניצב מול האמונה הדתית כאיש האמונה הבלתי־מעורערת־החילונית, באדם. יחד סיכמנו פעם את עמדתנו: הם — הדתיים — מחפשים את אלוהי חייהם בשמים, אנו — החילונים — מחפשים אותו כליבנו פנימה. וחי כל אחד באמונתו ובחיפושיו, מבלי לנסות להטילה בכוח על הזולת. והוא כל כולו נגד כל ניסיון של כפיה דתית, זו המאיימת על המשך קיומם של חיינו הלאומיים בארץ ועל שלמותו ואחדותו של עמנו, כשהוא רואה בה את ביזיונה של הדת ואת מסורת ישראל ולא את חיזוקן.

כולו יהודי שורשי, היה באותה מידה ובאותו שיכנוע פנימי בלתי־מעורער, סוציאליסט. אבל לא סוציאליסט שכל חזונו — תורת אנשים מלומדה. לא זה אשר קבע את עמדתו הסוציאליסטית השורשית. היא הייתה אותו. הוא היה סוציאליסט במהותו הנפשית — הווה אומר אוהב אדם, סובל את סבלותיו, שונא את מנצליו ומאמין בנצחונם של השוויון האנושי, החירות, השיתוף והעמל המשוחרר, על אף כל כשלונותיו של האדם עד כה. וזה אשר איפשר לו בעת אחד המבחנים האידיאיים הקשים והקובעים ביותר בתולדות תנועתנו, כאשר למדנו לדעת שחלומנו על ברית־המועצות, כצועדת בראש בנייתה של החברה הסוציאליסטית, התבדה — להיות בין הראשונים אשר בהיפרדם מהחלום הזה לא התייאשו ולא ויתרו על אמונם בחזון הסוציאליסטי עצמו.

וזה גם מקור יחסו לקיבוץ. נאמן ליסודותיו האידיאיים־החברתיים ולא מוכן לוותר עליהם. ויחד עם זאת כולו הבנה ללבטיו של הפרט בקיבוץ, לכשלונותיו ולמאמציו להמשיך ולבנות, להמשיך ולקיים את חיינו הקיבוציים. פעיל קבוע בתנועה — מהפעילים הקבועים המעטים בתוכנו — נצמד בכל נימי נפשו לקיבוצו ולחבריו, חי את חייו של הקיבוץ כאילו לא פעל תמיד בשליחותה של התנועה מחוצה לו.

אנחנו יודעים כמה קשה התנסה יעקב בשנותיו האחרונות, מאור עיניו כבה, הוא, שהספר היה נשמת חייו, הכתיבה לא משלוח־יד כי אם שליחות תנועתית ואנושית — נסגר עליו עולמו. ובאיזה אומץ, שקט וסבלנות נשא בעול זה. אני יודע שאפילו הוא ואופיו המיוחד — הרך והקשה גם יחד — יכול היה להמשיך. ולחיות את חייו אלה, כחיים אנושיים פעילים, כפי שהוא חי אותם על אף הכל בשנות חייו האחרונות — רק הודות לבריינקה. היא הייתה לעיניו ובעזרתה המשיך לראות את הכל. לפעמים — בשיחותיי הרבות עימו — חשבתי שהביטוי סגי־נהור איננו רק ביטוי של נימוס ושל רחמים לגבי העיוור, וכי אכן ישנם עיוורים שבגבור עליהם החושך, הם נעשים יותר קשובים לזרם החיים על כל קולותיו ורחשיו ויכולים לראות את הנסתר מעינינו — עיני הרואים כביכול את הכל. וכזה היה עמית.

כל עוד יכול להמשיך ולעמוד על רגליו, המשיך בעקשנות המעוררת פליאה בחיים התנועתיים הפעילים. הוא בא לכל הישיבות של מזכירות המפלגה, השתתף בקביעות בפורום — אותו מיפגש מלבב של ותיקי התנועה ולא רק שלהם בלבד. ולא פעם חשבתי, כמה אמונה בחיים חייתת דרושה לו כדי להתיישב — במצבו — במכונית, לנסוע מבית־זרע לתל־אביב, להשתתף בדיונים בעירנות האופיינית לו ולעיתים קרובות לחזור עוד באותו יום הביתה. מה שבשבילנו — הבריאים — היה מעשה פשוט של יום־יום, היה בשבילו מעשה של גבורה והתעלות נפשית ממש, והוא המשיך בכך עד כלות כוחותיו ממש.

היינו הולכים לרוב יחד לישיבות אלה. הוא באמצע — בינו לבין בריינקה. זקוף, בלי מקל ביד, כאילו ראה הכל כמונו. משוחח תוך כדי הליכה — כולו נתון לבעיות בהן עומדת לעסוק הישיבה אליה אנחנו הולכים. פעם, כאשר הלכנו שנינו, אמרתי לו: — „יעקב, אתה הולך ממש כאדם הרואה את אשר לפניו". והוא ענה לי בבדיחות־הדעת, שהייתה אופיינית לו כבואו להסתיר את מכאוביו האמיתיים: „קרה לי פשוט מעשה ניסים. אני תקוע שוב ביום הרביעי של בריאת העולם, בו ברא אלוהים את השמש והירח והבדיל בין האור והחושך. וכך גם אני מבדיל בין האור והחושך. זהו. ולצערי שני ימי הבריאה הנוספים הם כבר מאחורי ולא לפניי". שתקנו רגע וחזרנו לדבר על אשר מצפה לנו בהתייעצות הקרובה במפלגה.

וכאשר גברה עליו החולשה והוא חדל מנסיעותיו, התפתחו בינינו יחסים מיוחדים, אף עמוקים מאלה אשר קשרו בינינו עד אז. מדי שבוע בשבוע הייתי מתקשר עימו. לא, לא מתוך רחמים. גם בימים קשים אלה הוא לא היה מעורר רחמים. כאשר הייתי שואל אותו בראשית השיחה מה שלומו היה עונה: — „עס קען זיין בעססער, אבער עס קען דאך זיין ערגער". ובכן פשוט ככה. ואתה שמור על עצמך ואל תעבור את גבולות האפשרי בעבודתך". ונמצא הוא דואג לי לא פחות מאשר אני הבריא, דואג לו. על מחלתו כמעט ולא דיברנו. התחמק מכך. ומייד היינו עוברים לשוחח על המצב בקיבוץ, בארץ, בתנועה ובמפלגה.

בהתחלה של הפרק הזה — הפרק המרגש בחיינו — חשבתי שעליי להעמיד פנים. שמעתיו כשהוא מספר לי על מה שהוא מצא בעיתונות של ערב שבת, והייתי מגלה בכך לכאורה עניין מבלי לספר לו שקראתי את אותם המאמרים כבר יום לפני כן. אבל חיש מהר התברר, שהוא העיוור היה לעיני. הוא הסגור בדל"ת אמות של חדרו היה מספר לי מה שקורה בעולם ובארץ. הוא היה מוסר לי בדייקנות מפליאה את תוכנם של המאמרים שבריינקה היתה מקריאה לו, בתוספת הערותיו הנבונות והמחודדות. היו אלה שיחות עבודה מרגשות, כאשר אני החי, עדיין חיי תנועה פעילים מקבל ממנו לא פחות משהוא מקבל ממני.

ולעיתים קרובות היה מסיים את שיחותינו באומרו: „אתה רואה, חזן, עוד לא בא ליזזי. כל עוד שכלי וזכרוני עימי אני עוד בקרב, וכוחי על אף הכל להמשיך ולחיות". ובהומור רך ועצוב היה מוסיף: „ולחזור כישוני אני עוד מדי פעם בפעם על התפילה: ...„אל תשליכנו מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממנו."

וכששאלתיו פעם מדוע אינו ממשיך בפסוק שלאחר מכן, גם הוא מתפילת הסליחות, „אל תשליכנו לעת זיקנה, ככלות כוחנו אל תעזבנו" ענה לי: „בכך אין כבר צורך. יש לי בריינקה, בנותי וחתני ויש לי הקיבוץ — ק י ב ו צ י. ומה עוד יכול לבקש לעצמו אדם זקן לעת מחלה וזיקנה. לא, כאן אין לי מה לבקש. הכל ניתן לי. וזה אשר מקיים אותי". ושוב עברנו לשוחח על מאורעות היום, על ההווה הקודר ועל תקוות העתיד.

וכך עד לשבועות האחרונים של חייו. בפעם הראשונה התגנבה לקולו נימה של יאוש והשלמה. בפעם הראשונה היה עונה לי, כאשר הייתי מפציר בו, שידאג קצת יותר לבריאותו, ויתמיד ביחסו הער והפעיל לנעשה בעולמנו: „חזן, אתה צודק, אבל קשה לי, קשה לי מאד. אבל אשתדל". גברה דאגתי לו. וכאשר בשיחה האחרונה בינינו, כמה ימים לפני שהוא נכנס לחדר־החולים של הקיבוץ, שמעתי ממנו בפעם הראשונה: „חזן, אתה צודק בתביעתך שאמשיך. אני יודע שבלי זה אין טעם לחיים. אבל אני פשוט איני יכול יותר". ידעתי שיעקב החליט להיפרד מאיתנו. כש„רוח קודשו" עדיין לא נלקחת ממנו.

והוא נפרד מהר, ועולמי נעשה שוב קודר יותר וקשה יותר להמשיך בחיים התנועתיים הפעילים ללא שותפותו המתמדת של יעקב.

ברגעי שובבות, והיו גם רגעים כאלה משכבר הימים, היה יעקב מתבדח וחורז חרוזים. פעם, בספר אשר קיבלתי ממנו, כתב:

מיעקב עמית — לעמיתי יעקב
בעמיתות שהיא כולה אמת
וכזאת תישאר אמיתות לתמיד
שלך עמיתך עמית

וכזה יישאר תמיד בזכרוני — עמית שכולו אמת.

יעקב עמית

עט מבורך

יעקב עמית היה מבכירי הפובליציסטים והוגי הדעות של השומר־הצעיר, מפלגת הפועלים המאוחדת ותנועת־העבודה הישראלית. עטו המבורך, צלילות־דעתו, עומק יניקתו מן השורשים, סיגנונו השקול, פתיחותו והרחוק מקנאות שאפיין אותו, הקנו לו מוקירים רבים מכל גוני הקשת הפוליטית.

האיש ליווה וזוה עמוקות את הלבטים של תנועת־הפועלים בארץ ושל התנועה הציונית בתקופת־המעבר מיישוב למדינה, בעיצומם של המאבקים והשינויים בתוך המדינה ובקרב העם בתפוצות.

עמית היה מסוגל — לפי תכונותיו ומטענו הרוחני — לבטא את הקו המהותי של השומר־הצעיר, אשר התמצה ברציפות תוך שינוי או שינוי תוך רציפות. יש לזכור, העיתונות של תנועות־העבודה בארץ נולדה בסימן זה של המשכיות מכאן והינתקות מכאן.

„הפועל הצעיר" — בכור עיתוני תנועת־העבודה בארץ — הרים בשעתו את נס־המרד נגד עיתונות היישוב הישן ונגד בטאוני היישוב החדש, האיכרים, אנשי־המושבות, בקדשו מלחמה למען ציונות של עבודה ועלייה. כעבור עשרות שנים, בתנאים היסטוריים חדשים, הרים „משמר", אחר־כך „על המשמר", דגל כלפי „הפועל הצעיר" ו„דבר". תנועת השומר־הצעיר, שעלתה על הבמה ככוח חלוצי ורדיקאלי, לא מצאה את מקומה הריאלי וביקשה ביטוי משלה — כלי להבעת זהותה הרעיונית.

על יעקב עמית ושותפיו־לצוות, מרדכי בנטוב ואליעזר פרי — הוטלה המשימה, והיא נתמלאה בהצלחה וזו נמשכת כידוע עד היום, על אף כל תמורות־העתים.

מחשבה רבה ייחד יעקב עמית להוויה המתרקמת בארץ ובראש־וראשונה לתנועה הקיבוצית ומיפעלה הרעיוני והחברתי בתחום זה, כשאר תחומי־הגותו, בצד חשיפת האור והצגת ההישגים — לא התעלם מצללים ומדאגת המחר — הדאגה מה יילד יום הדריכה את מנוחתו. הוא היה איש נעים־הליכות ונוח לבריות, אך כשהגיעו הדברים לאמונות ודעות, להגנה על עיקרי־היסוד של תנועות השיחרור הלאומי והחברתי שלנו, לבש רוח־קרב והוכיח מנהיגות ותוקף־הכרעה.

מקום מיוחד תפסה בפעילותו הפובליציסטית של עמית החרדה לגורל הגולה. עוד בימים של טרם־שואה, כשהעולם החשיך והלך, היה סוקר, לפי מסורת הנמשכת בתנועה הציונית מאז נאומי נורדוי, את מצבו של העם היהודי בתפוצות.

ככבל מסאות ראויה לשמה שולבו במסותיו ומאמריו של עמית שתי הנימות שעברו אל הספרות העברית בירושה מבעלי־חזון ומורי־עם, הלא הן הנימות של:

לבכות ענותך אני תנים
ועת אחלום חלום שבותך
אני כינור לשירייך.

גם קול „תנים" וגם צליל „כינור" מהלכים במאמריו של יעקב עמית, אשר נכתבו ל„שעתם ומעבר לשעתם". הוא היה תמיד דרוך לאתגרים רעיוניים, לבדיקת תהליכי־מציאות, לתהייה על מוסכמות, כי הראייה הבהירה, ראית חצר ה„בלתי מואר של הירח", והנחרצות הנפשית של „אף־על־פי־כן" — היותה נחלתו.

במשך עשרות שנים, עמד יעקב עמית על המשמר. הוא החזיק בעט־הזהב שהתנועה הפקידה בידו ונשא בו, חרף חולשת הגוף ויסורי המחלות, בגבורה ובזקיפות־קומה. גם כשכבה מאור־עיניו, לא כבה אור תבונתו, אור הגיונו השופט. יהיה שמו חרות בשורה הראשונה של נושאי־דברה ומעצבי־דמותה של תנועת השומר־הצעיר ושל כלל תנועת העבודה בישראל.

יצחק רונקין

יניקה מן המורשת

כאנו להיפרד מיעקב והוא שבע מעשים. ימיו לא חלפו לשווא וחותמו טבוע במיפעלי — ציבור חשובים וגדולים, דיינו אם נמנה ביניהם את תנועת השומר־הצעיר בליטא, את קיבוץ בית־זרע, את „על המשמר". מכולם אתה מוצא את עקבות אישיותו היוצרת ורוחו הטובה. בכולם אתה רואה מאות, ואולי אלפים של דמויות, צעירים ומבוגרים, הלכודים בקסם ליבו הטוב והגותו הבהירה. דומה כי כל שבא למחיצתו היה לו לידיד. יעקב העמיד תלמידים הרבה וקנה ידידים לאין־ספור. הכול הכול — גם אלה שאינם במעמד העצוב הזה — מבכים את האבידה הגדולה.

כמה זכה! היו בו פשטות כובשת וכנות משכנעת. פיו וליבו היו שווים. מוסריות ויושר־לב קרנו מדבריו וממעשיו. היתה בו מנהיגות ללא התנשאות. היתה לו הבעת־פנים מקרבת, מפילה מחיצות. וכשם שהיה ביחסיו עם אנשים כן היה בדרכו הציבורית. יעקב האנושי כל־כך היה איש־ציבור ולוחם בשער בכל הווייתו. אפשר שאת מתינותו ואת יושר־הגיונו סיגל לעצמו עוד בימים הרחוקים של תנועת־הנוער, באשר הוליך את השומר־הצעיר הליטאי אל ההגשמה החלוצית ואל הקיבוץ־הארצי. בעיני חניכיו וחבריו לתנועה היה תמיד מראשו ומעלה גבוה מכולם. כאשר ניזוחו וראייתו החודרת עשוהו למורה־הדרך. הוא היה לדמות מסמלת ודגל לכל מי שעשה אי־פעם כיברת־דרך בשומר־הצעיר הליטאי.

לא אכביר מלים על פועלו העיתונאי של יעקב, בעיתונות התנועתית של השומר־הצעיר ומפ"ם. היתה לי הזכות הגדולה ללוות מקרוב חלק מאותו מסלול־חיים, שהעמיד את יעקב בשורה הראשונה של עורכי העיתונות הישראלית. אציין רק, שלא אחת עמד כקברניט המנווט את ספינתו ברוחות [illegible] עליו לגלות תקיפות ולא לשעות לעצות של נסחפים ברוחות מתעות. באותם ימים עמד איתן כסלע והעלם מרכבים שהדביקו לו „דוחקי־קץ" מעברים שונים. המתינות ורציפות השלום מעולם לא טשטשו את דעתו העצמאית ואת מחשבתו המקורית.

יעקב ינק מהמסורת ומהמורשת היהודית השורשית. תפילות, פרקי תנ"ך ופרקי אבות מגירסה דינקותא היו שגורים על־פיו יחד עם השירה העברית המודרנית ושירת ביאליק בפרט. כל אלה נספגו בנפשו והיו לאנציגזית בהגותו הגבישית וסגנונו העברי העשיר והמדוייק. המקור השני שהעשיר את עולמו היתה השירה הרוסית הקלאסית הגדולה, ואולי ייראה הדבר כמופלא: יעקב, שנודע כפובליציסט ומסאי, אוהב שירה היה.

מעודו לא היה גיבור בגופו. ידוע־חולי מנעוריו. לחם יעקב כל ימיו את מלחמת־קיומו כפשוטה. היה זה מאבק איתנים בין הרוח ובין החומר ותמיד ראינו כמשתאות כיצד רצון־החיים מדכא את חולשות־הגוף. אכן, הוא דיכא אותן. אך הן לא נעלמו והוסיפו להציק. על רקע זה הפליאו האופטימיות של יעקב, הבדיחות המשעשעות ומילות החידוד שבפיו ודברי העידוד לסובבים אותו.

גם במיטת חוליו לא ידעה רוחו הסוערת מרגוע. היצירה האחרונה שבה נטל חלק פעיל, ממש עד יום מותו, היתה קרובה לליבו במיוחד וחלקים חשובים בה נכתבו מליבו. הרי זה ספר קורות השומר־הצעיר בליטא. לעת זקנה כמו חזר אל אהבת־נעוריו וכך השלים המעגל. הלך יעקב לעולמו בטרם ראה הספר אור, עתה אנו יודעים: הספר [illegible] לשומר־הצעיר הליטאי יהיה גם מצבת־חיים ליקירנו יעקב.

לוי דרור

חלב או חינוך?

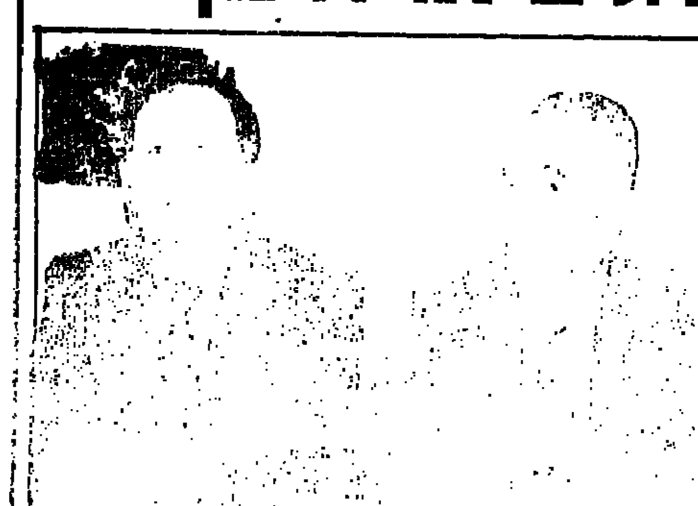

שמעון פרס [illegible]: „אנשים יעדיפו לקנות חלב"

„אני מעדיף קיצוץ בסובסידיות על קיצוץ נוסף בחינוך" אמר ראש הממשלה שמעון פרס בהופעתו [illegible] של תנועת „שינוי" בתל־אביב. „אנשים יעדיפו לקנות חלב, אך [illegible]".

[illegible]

אף־על־פי־כן, קשה מאוד שלא להתייחס לנימוק זה שנתן ראש הממשלה. נראה טוען שאכן צריכת החלב של עניי הארץ לא תגרע בעקבות העלאת מחירו (המזכרת, אגב, בלוני מהעשור לחלוטין עניי שכבות עניות ויציות, שבהן רמות המשפחות מרובות הילדים. ההנחה גם איננה מבוססת. למשל, ביותר ליכולתם של עניי החולים לקנות חלב).

מהו השיקול המוסרי שביסוד טיעון זה? הביקוש לחלב הוא אכן בלתי־גמיש יחסית, דהיינו — לעלייה במחיר יש השפעה קטנה בלבד על ההפחתה בכמות המבוקשת ממנו. הנכונה הזאת עצמה, העדר־הגמישות, היא הרי אחד הקריטריונים שעל פיהם מגדירים בדרך כלל מתכנני המדיניות החברתיות את המושג „מוצר חיוני". דווקא משום שאנשים זקוקים למוצר זה, למען בריאותם, כמעט בכל מחיר — מנסים לשחרר אותו משרירות השוק החופשי וכלליו.

פעם, לפני שנים, בשעור ב„תורת המחירים" באוניברסיטה, אמר לנו המרצה, כי „בהפחתת הסובסידיה למצרך שהביקוש אליו הוא בלתי־גמיש, או בהעלאת מס קנייה על מצרך שהביקוש אליו הוא בלתי־גמיש, יש אלמנט בלתי דמוקרטי בעליל. וגם משהו לא הוגן יש בכך, משום שהצעדים הכלכליים הללו מבוססים על ההנחה של היעדר חופש בחירה מצד הצרכן". האם עוד אומרים כדברים האלה היום בשעורי כלכלה באוניברסיטה?

חברה חדשה

מאת גדי יציב

טובים מובטלים

[illegible]

[illegible]

ראשית, מפעלים המשלמים שכר רעב לעובדיהם — והשכר המשולם במפעלים רבים בארץ הוא אכן שכר־רעב במלוא מובן המושג — משמע אינם ממלאים את ייעודם להתקיים. הימים שבהם ניתן היה להשתמש בנימוק של אספקת תוצרת לאוכלוסייה או אספקת עבודה לפועלים — כדי להצדיק את קיומן של מסגרות חיים נצלניות, הנוטלות מבני האדם לא רק את סיכוייהם אלא אפילו את חרות־החיים האלמנטרית שלהם, עברו כבר וחלפו לה־ישוב בתחילת מאה זו, לפחות במתוקנות שבארצות.

מי שחס על התוצרת שתלך לאבדון, כביכול, עם סגירת מפעלי־השכר־הנמוך, איננו יודע מה הוא שח. סיכויי הישרדותם של מפעלי־השכר־הנמוך הולכים וקטנים בין כך ובין כך, עם או בלי חוק מיוחד לשכר מינימום, והפיתוח הטכנולוגי הבלתי־נמנע, שעתיד לחדור לכל פינה ולכל ענף בתעשיה, עתיד לשטוף אותם, ולנקות מהם את פני [illegible]

לסיכום, [illegible]

[illegible] המשמעותי הקיים בין שני המצבים הבאים: מצב אחד, שבו אומרים לפועלים: „אתם צריכים להתאמץ ולסבול שכר נמוך נמוך במשך שנה־שנתיים, כדי שלבעל המפעל יהיה רווח סביר שיאפשר לו להחזיק את המפעל. בעוד שנתיים יוכל להיות שבעל המפעל יוכל להרשות לעצמו גם לקבל רווח סביר וגם להעלות את שכרכם". במצב השני, לעומת זה, נאמר לפועלים: „אתם צריכים להתאמץ ולסבול שכר נמוך במשך שנה־שנתיים כדי שבתום התקופה אתם תהיו הבעלים של מפעל הנושא רווחים נאים". הדעת נותנת, שבמצב השני יש לא רק פתרון חדש לבעיית הפועלים — אלא גם טעם חדש לחייהם.

„להחזיר את המפתחות לשושנה"

שנית, ומבחינה מעשית. אני מעריך כי לפחות (לפחות) מחצית מן המפעלים שבהם מדובר לא ייסגרו כלל וכלל, והפועלים לכן לא יהיו מובטלים. לא כל־כך מהר סוגרים מפעלים בגלל גידול בסעיף הוצאות זה או אחר. את אסיפת המנהלים הראשונה לאחר קבלת החוק, במפעל טיפוסי מסוג זה, יפתח מנהל המפעל במילים אלה בערך: „רבותי, עם קבלת חוק שכר מינימום גדלו הוצאותינו לשכר עבודה בכך וכך דולרים — ופירוש הדבר הוא שעלינו לקצץ בהוצאות בסעיפים אחרים, ולהתייעל. אני רואה שאתה מהנהן בראשך, מר זילברמן, ופירוש הדבר הוא שאתה ודאי מסכים לכך שהקיץ הזה שוב לא תוכל לקחת את אישתך לסיור הלימודים השנתי שלך בפלמה־דה־מיורקה; אתה עושה לי סימן, אדון יעקובי, שזה נראה לך הגיוני מאוד, אז תדע לך שאתה דווקא תהיה סוף־סוף בקיץ יחד עם אישתך, מפני שאין לנו יותר כסף לממן את נסיעותיך לניו־יורק בשנתיים הקרובות. כמו כן, רבותי, צר לי לספר לכם שוב לא נוכל להרשות לעצמנו לשכור את הדירה הנהדרת הזאת בצפון תל־אביב. ולכן אני מבקש, מיד עם תום הישיבה, שכולכם תחזירו את המפתחות למזכירה שושנה. על שאר הקיצוצים בסעיפי המחקר והפיתוח אודיע לכם בישיבת המנהלים הבאה". זוהי כמובן מציאות עצובה למדי, אבל בכל זאת. הפועלים ימשיכו לעבוד וגם יקבלו שכר מינימום.

מי ייזרק לרחוב

מה בקשר לפועלים שבכל זאת ייזרקו לרחוב — משום שאולי יהיו מפעלים שאותם צריך יהיה לסגור? הפועלים האלה לא יהיו בעיה חדשה, אלא הבעיה שלהם תפרוץ את סכר [illegible]

במעלה המדרגות היורדות (תגובות)

יעקב נהון*: האשמה על הקרבן

בדיון על פערים בינעדתיים מתחייבת, כן מתחייבת, ההבחנה בין המימד התרבותי לבין המימד המבני (או „המעמדי" או „הסוציו־אקונומי"). הנתונים הקיימים, אשר צוטטו על־ידי גדי יציב במאמרו בעיתון זה (בחודש יוני 1985) אכן מעידים על כך, שהפער במימד הראשון מצטמצם ואילו הפער במימד השני הינו יציב, ואולי אף מחריף. יתר־על־כן, גם אם יוסיפו להתקיים פערים תרבותיים בין העדות, רצוי יהיה להבחין בין פערים בנושאים בעלי אימפליקציות מבניות (כגון תכנון המשפחה, השתתפות נשים בכוח העבודה, הגישה להשכלה וכו'), לבין פערים בנושאים שאין להם אימפליקציות כאלה (כגון סגנונות אסתטיים, גישות שונות לפולחן הדתי וכו').

לענייננו חשוב יותר לציין שקיימים פערים „תרבותיים" שהם פועל־יוצא של הפער המעמדי (כגון הנטייה לדחות סיפוקים לעומת הנטיה לסיפוקים מיידיים או רמת השאיפות) ורק הקשר בין מוצא למעמד בישראל הופך אותם לפערים כביכול־עדתיים, בכלל זה זיהוי של תרבות העוני (האוניברסלית כשלעצמה) עם התרבות המזרחית. כך, למשל, אם כפי שטוען בתגובתו פרופ' יוחנן פרס „למזרחים ולאשכנזים סדר עדיפויות שונה בנושא ההשכלה", הרי סדר עדיפויות זה מושפע ממיקומם של המזרחים והאשכנזים במבנה המעמדי, והוא גם משפיע, כמובן, על אפשרויות סגירת הפער המעמדי ביניהם.

■ **ההשכלה ו„ההון התרבותי" כגורמי הפער**

ההקשר „המעמדי" של ההישגים ההשכלתיים של המזרחים והאשכנזים יותר מורכב מאשר [illegible]

המשך הלימודים במוסדות להשכלה גבוהה; נכון, גם בקרב מי שזוכים להמשיך בלימודים גבוהים (בעלי תעודת בגרות), מעטים יותר עושים זאת בקרב המזרחים. אך יש לזכור שמעטים עוד יותר רוכשים תעודת בגרות, וכאן מוקדה העיקרי של הבעיה.

ד"ר יעקב נהון
קונסנסוס בין אינטלקטואלים לפוליטיקאים

הדבר נעוץ במערכת סיבתית מורכבת אשר בסיסה הרקע המעמדי או הסוציו־אקונומי של התלמיד, וזה לוקחים חלק לא רק ההון החומרי (המאפשר עזרה עקיפה בלימודים), אלא גם „ההון התרבותי" של משפחתו (המאפשר לבני המעמדות הגבוהים יחסית, הקניית משאבים אינטלקטואליים עדיפים), איכות שונה של [illegible] (השלילי) של מורים לא־מעטים לתלמידים מרקע נמוך (יחס הגורם לתופעה של „הנבואה המתגשמת מעצמה") וניתובם של בני המעמדות הנמוכים, גם מעבר למתבקש מהישגיהם הלימודיים, למסלולים מקצועיים אשר אינם משאירים סיכויים רבים לרכישת תעודת בגרות.

בכל מקום, גם בארצות קפיטליסטיות וגם בסוציאליסטיות, קיים קשר (אם כי במידות שונות) בין רמת השכלה לבין רקע מעמדי, ובכל מקום, ההשכלה היא המנבא הטוב ביותר למעמד חברתי. התגבשותו של מעמד נמוך המורכב רובו ככולו מיוצאי אסיה־אפריקה בישראל אינו משאיר מקום לאופטימיות רבה כאשר לסגירת הפער המעמדי בין העדות בעתיד הנראה לעין.

■ **למה הסוציאליסטים פחדו מהמושג „מעמד"?**

שאלה מעניינת היא, כיצד קרה שהחברה הישראלית מיאנה להתייחס במונחים מעמדיים למציאות הסוציו־אקונומית שהתהוותה כאן בעקבות העלייה ההמונית. מדוע העדיף היישוב הוותיק להתייחס למצב במונחים עדתיים־תרבותיים? נדמה לי שחלק מההסבר יש לחפש דווקא, ובאופן פרדוקסלי, בדומיננטיות החברתית והפוליטית שהיתה למחנה הסוציאליסטי במשך תקופה ארוכה. סברתי היא, שנוכח המציאות המתהוות, נקלע הממסד הסוציאליסטי למצב של „דיסוננס קוגניטיבי": הוא לא יכול היה להשיג מציאות זו במונחים מעמדיים ובו בזמן לא לנקוט בצעדים הדרסטיים הנדרשים המתחייבים מכך, [illegible] באים בהכרח על חשבון העובדים המאורגנים והוותיקים, בסיס הכוח העיקרי של מימסד זה.

המשגת התופעות במונחים עדתיים והתייחסות להיבטים התרבותיים פתרו את הדיסוננס, ובו בזמן איפשרו את טיפוח האשליה שעם הזמן ועם התבוללותם של ילדי העולים, יתבטלו הפערים הבינעדתיים מאליהם, ומיזוג הגלויות המיוחל בוא יבוא. היה גם בהמשגה מסולפת זו מכניזם שנקרא „קולפביליזציה" של „הקורבן", כלומר הטלת האשמה על הקורבן. על המעמד הנמוך הוטל האשם, משום שתרבותו היתה מוחזקת כאחראית למצבו החברתי, ולא, למשל, השחיקה האידאולוגית של המימסד ו/או האינטרסים של הוותיקים.

יתר על כן, גם מי שיכולים היו, לפחות פוטנציאלית, לקרוא תיגר על המשגה מסולפת זו, אנשי מדעי החברה, השתלבו בה במידה רבה, אם כתוצאה מהדומיננטיות של הגישה הפונקציונלית־סטרוקטורלית (המדלגת על ניגודי אינטרסים וקונפליקטים בחברה), אם מתוך הזדהות עם סביבתם החברתית, אשר מנעה מהם מידה מספקת של ריחוק אינטלקטואלי הדרוש לשם אימוץ גישה ביקורתית לסביבה זו, ואם אולי, מתוך שיקולים של נוחות מקצועית־טכנית. כך או אחרת נוצר קונסנסוס בלתי מבוטל בעניין זה, בין המרכז הפוליטי לבין המרכז האינטלקטואלי.

* ד"ר יעקב נהון חוקר בכיר ב„מכון ירושלים לחקר ישראל". מחקריו האחרונים על הפערים הבינעדתיים בתעסוקה ובהשכלה היו היסוד לדיון שהתקיים מעל דפים אלה. [illegible]

סרטי ילדים

מחנכים את ההורים

מאת יעל ישראל

„בחזרה לעתיד" – תעלולי מכונת הזמן. בתמונה: מייקל ג. פוקס וכריסטופר לויד

מרטי מקפליי גיבור הסרט „בחזרה לעתיד", נער אמריקני טיפוסי, בן 17, הלומד בבית־ספר תיכון בעיירה בורגנית ושלווה במערב־התיכון, שאינו יכול לתאר את חייו ללא תוכניות הטלוויזיה החביבות עליו, ה„ראיט קולה" או נעלי האול־סטאר החדישות שלו. משוגר בטעות לְעבר ו„נופל" לעיירה שלו בשנת 1955 — הוא מוצא עולם שונה בתכלית, ללא רוק־אנ־רול ומחשבים. אך מתמזל מזלו והוא פוגש את בני־הנוער של שנות החמישים וביניהם לוריין (ליאה טומפסון), נערה יפה ונימפומנית ואת הנער המבולבל והלא־יוצלח ג'ורג' מקפליי. נחשו מי הם? כמובן, הוריו לֶעתיד.

מי לא חלם אי־פעם, בעיקר בשנות נעוריו, לפגוש את הוריו הטרחנים והטרדנים כשהיו צעירים ומבולבלים, וללמדם קצת לקח ובינה? למרטי (מייקל ג. פוקס, כוכב טלוויזיה צעיר) זה קורה בזכות מכונת־הזמן שהמציא ידידו, המדען המטורף ד"ר אמט בראון (כריסטופר לויד מ„קן הקוקיה").

ב„דני דין" מכין הפרופסור המפוזר שיקוי ההופך אנשים לרואים־ואינם־נראים ומניחו בפיזור־דעת על ארון־החלון, עובר הילד דני, לוגם בטעות מהמים הסגולים ונהפך ליצור שקוף. גם מרטי נכנס בטעות למכונת־הזמן של המדען המפוזר, ובמקום לסייר בעתיד הוא נוחת בעיירה השלווה שלו 30 שנים לאחור. לכאורה, מה זה 30 שנים? אבל המפגש יוצר כמה מצבים משעשעים: התושבים מביטים על השכפ"ץ האופנתי של מרטי וחושבים שהוא עובר כימאי; כשהוא מנגן רוק כבד ותוקפני בפני נוער שנות ה־50 הם מביטים עליו כמו על משוגע; ולוריין, שתהיה אימו, מתאהבת בו במקום בנער המופנם שעתיד להיות אביו. כך נוצר איום על קיומו: אם אימו לא תתאהב באביו, או בעצם הוא לא קיים, כי ההתערבות בעבר משנה את העתיד.

וכך, עד שישוגר בחזרה לעתיד, לשנת 1985, בעזרת אותו ד"ר בראון אך הצעיר בשלושים שנה, חייב מרטי לעזור לאביו ואימו, להפגיש ולדאוג שאהבה תשכון ביניהם. מסובך?

את „בחזרה לעתיד" ביים רוברט זמקיס („בעקבות האוצר הרומנטי"), אך גם לסרט זה נתן סטיבן שפילברג את חסותו והתוצאה מזכירה את יתר סרטי ההרפתקאות שלו ושל הבמאים שעובדים במחיצתו. כמו ב„גרמלינס" ו„גוניס", גם סרט זה מתרחש בעיירה האמריקנית הטיפוסית, על תושביה הבורגניים. אף כי הנושא הוא הרפתקה כאילו־מדע־בדיונית, הפותחת דיון במהות הזמן, הטיפול בו הוא אנושי, חם ומשעשע, בילוי מהנה לימי חנוכה, להורים ולצאצאיהם. ואם כמה הורים יקבלו עצות ונזיפות מילדיהם אחרי הצפיה בסרט — לא צריך להאשים בזה את הבמאי.

„אגדה" לילדים מבוהלים

השנה מציפים את מסכינו סרטי אגדות, המתיימרים להיות בידור קל לילדים ושעשועים של התפעמות מהרפתקה תמימה. באלה היו כוונותיהם של יוצרי „הסיפור שלא נגמר" או של „מבשלי" הגירסה המחודשת ל„בחזרה לארץ עוץ". גם לבמאי רידלי סקוט היו כוונות למנות הטעם לקהל הצעיר, לאחר שעשה שני סרטי מדע־בדיוני מעניינים: „בלייד ראנר" ו„הנוסע השמיני". ה„אגדה" שלו היא אגדה חבוטה למדי, שמרכיביה שאולים מעשרות אגדות־ילדות אחרות, אבל סקוט זה לא אגדות האחים גרים. אולי רק מבחינת האכזריות.

גם כאן יש נסיכה יפיפיה, צירוף של תמימות ופראיות, שמתאהבת בנער־יער עתיר־שרירים. הצמד־חמד הזה משוטט בעולם האגדה האפוף אדים וצללים ופוגש בסוסי חד־קרן שהם, על־פי האגדה, סמל התום בעולם. אך שור ושבר, מלך האופל הנורא (טים קורי, שבוודאי זכור לבני־הנוער מ„מופע הקולנוע של רוקי") מגייס את הרשעים שבין שרוניו הנגעילים למלחמה בבעלי־הפרסה טובי־הלב. השרונים מצליחים לפחות לזמן מה, להטיל קיפאון על העולם ולשתק את „הטובים". רק לילי הנסיכה ותום נער־היער, יחד עם צמד גמדים חביבים ומבולבלים, פיה נקמנית וארוס קטן בעל אוזני־חמור, שנראה כאילו יצא מ„חלום ליל קיץ" השייקספירי, מתגייסים להציל את התום כדי שהאופל ושליחיו לא ישתלטו לתמיד על העולם.

את ההפקה הגרנדיוזית הזו הפיק הישראלי ארנון מילצ'ן. הסרט צולם בשש במות ענק באולפני פיינווד, אנגליה, ובהן יער שלם עם נחלים ומפלים, כולל ארמונו של שר האופל הנורא — הכל כדי לשוות לסרט אווירה קסומה.

כל היצורים שמופיעים בסרט, כולל הגמדים, עברו טיפולי איפור בידי טובי המעצבים. זה לא עזר הרבה למלחמה עתיקת היומין בין בני־אור לבני־חושך, כי הילדים הקטנים והמבוהלים שצפו בסרט בהקרנה המוקדמת פרצו בבכי קורע־לב למראה ציפורניו המלוכלכות של חשרון הננעצות ביצורים חפים מפשע, ושאר מראות אימים. הגיע הזמן להטיל איסור על אכזריות בסרטי ילדים.

הצגת ילדים

ילדים אינם עם של גמדים

„המלך מתיא הראשון", על־פי יאנוש קורצ'אק, מועלה בתיאטרון „הבימה". שייקה אופיר, צוות ילדים בכיכובו של דורון שפר ורקדני „בת־שבע" מעלים את סיפורו של הילד שרוצה לשחק מלך

מאת ציפי שוחט

חג החנוכה, הבא עלינו לטובה, מהווה עילה טובה להתחרות על ליבו של הילד ואולי, נכון יותר, על כיסו של המבוגר. „עוץ לי גוץ לי" עם עפרת חזה והגשש החיוור, פסטיבאל שירי ילדים עם ירדנה ארזי ועוד הפתעות כהנה וכהנה. „הבימה" הכינה הפתעה משלה: „המלך מתיא הראשון", ספור יפהפה מאת יאנוש קורצ'אק בעיבוד לבמה של דבורה עומר.

לראשונה מעלה התיאטרון הלאומי שלנו הצגת ילדים בהפקת ראווה ססגונית עם הרבה תנועה, קצב ועושר של תלבושות ותפאורות. לשם כך גייס התיאטרון רקדנים מלהקת „בת־שבע", שחקנים מוותיקי „הבימה" וצעיריה, קבוצת ילדים בכיכובו של דורון שפר בן העשר ושייקה אופיר, שחקן, בדרן, פנטומימאי, העולה לראשונה על במת „הבימה".

„המלך מתיא הראשון" – ייסורי שלטון. בתמונה (מימין): יעל דרויאנוב, אברהם רונאי והילדים דני גל ודורון שפר

הסיפור של קורצ'אק, מורה, מחנך וסופר יהודי מפולין, נע סביב ילד המגיע לבימת חזרות בתיאטרון ורוצה לשחק מלך. מדוע מלך? כדי להשפיע על המבוגרים שיתחשבו יותר בילדים. „תמיד המבוגרים מתייחסים לילדים כאל עם של גמדים". השחקן בהצגה (שייקה אופיר) מעודד אותו והופך את חלומו למציאות. הילד הופך להיות מלך ומתחיל להתחכך ולהתלבט ביסורי השלטון. הוא נתקל בשר־השרים (אברהם רונאי) והעיתונאי הערמומי (שמואל עצמון), הזוממים להפיל את שלטונו. הוא מגיע לעימות עם שר ההתנהגות (אליעזר יונג), הרוצה ללמדו ערך הליכות ונימוסים ונכנע ללחציה של שרת הכספים (יעל דרויאנוב) הצועקת, ללא הרף, שקופת המדינה ריקה.

מי שבא תמיד לעזרתו של הילד/מלך הוא „השחקן" שייקה אופיר, המגלם שבע דמויות שונות בהצגה. הוא הרופא, המפקד בשדה הקרב, המלך העצוב, המלך הזקן ועוד ועוד. „כל שחקן הוא במידה מסוימת קוסם", הוא אומר לילד, „אני אהיה בסביבה... גם למלך קטן יש להתייחס בכבוד ולמלא את בקשותיו". שייקה הוא האיש הטוב, המופיע ברגע הנכון ובזמן הנכון — דרכו עוברת רוחו של קורצ'אק.

קורצ'אק, כידוע, ראה את עיקר ייעודו בהגשת עזרה לילדים. את בית היתומים בוורשה, שם עבר עד שנלקח עם תלמידיו למשרפות הנאצים, ניהלו ילדי המקום והם גם קבעו את חוקיו. הוא האמין שהילדים טובים מהמבוגרים וכל ילד זכאי ליחס של כבוד לצרכיו ורצונו.

גם מוסר השכל יש בהצגה, הוא מובנה בסוף, כשהממלכה בשלטונו של מתיא מתמוטטת. למעשה, הכל הרוס: פסי הרכבת הרוסים, הגשרים הרוסים, הנשק יוצא מכלל שימוש, במוסכים מקלקלים במקום לתקן, „פחי הזבל עולים על גדותיהם והילדים משחקים בזוהמה". הילד/מלך קורא לעזרה. „אתה רצית לבנות עולם טוב יותר", אומר לו השחקן, „ולא הבנת שאי־אפשר להשליט חוסר נסיון על נסיון... רק במקום בו יחיו המבוגרים והילדים זה לצד זה בהבנה ובהתחשבות — רק במקום כזה תוכל להתחיל לבנות עולם טוב יותר".

שייקה מגייס כאן את נסיונו העשיר כשחקן ופנטומימאי — ושולט היטב בגופו ובקולו. בהפסקה קצרה בחזרה של ההצגה, אני מצליחה לשוחח איתו לרגע.

איך אתה מתגבר על המעברים המהירים מתפקיד לתפקיד?

מוצאים פאטנטים. יש לי מלבישה מיוחדת שעוזרת לי. פעם או פעמיים אני מעלה אותה על הבמה ומתלבש לעיני הצופים. אני עוד בשלב של תירגול.

זו, בעצם, הצגה חינוכית ואתה המבוגר היחיד הטוב בהצגה?

כל הדמויות שאני מגלם הן דמויות חיוביות. יתר הדמויות אינם בדיוק „רעים", מיוחדים. „הרעים" במפורש הם שר־השרים והעיתונאי — הם זוממי הרע לאורך כל הדרך. יתר המבוגרים הולכים על פי חוקים ומה שמקובל ואינו מקובל.

איך המפגש עם תיאטרון ממוסד?

אני בא מתיאטרון ממוסד, חזרתי לתיאטרון ממוסד, יצאתי מתיאטרון ממוסד. שיחקתי בקאמרי ובאהל („כובע הקש האיטלקי", „המורו של נאסר אדיר", „היורש").

איך הרגשת להופיע בתיאטרון „הבימה" — בו אתה מופיע לראשונה?

אמנם לא שיחקתי ב„הבימה", אם כי שיחקתי ב„גבירתי הנאוה", שהיתה בחסות ואכסניה של „הבימה". נעים מאוד להיות בתיאטרון שלא עושה ויתורים לרקויזיט, תלבושות, תאורה, סאונד — ומה שיש בתיאטרון הממוסד.

תיאטרון

פסטיבאל עכו בבית לסין

מיני פסטיבאל עכו יתקיים בשבוע הבא בבית לסין. חמש הצגות שהשתתפו בתחרות יועלו מה־14 עד 19 בדצמבר. ההצגות הן:

הכל תלוי בתליין

מאת שמואל אמיר־דייר ובבימויו, בהשתתפות דובי גל ונתן נתנזון.

מיתה ורודה

ההצגה שזכתה בפרס ראשון, עיבוד, בימוי ועיצוב: אלי דור כהן, על פי „העלם" מאת יצחק א. אורפז

ססיליה בריסטינה קורנליה וכל השאר

מופע תיאטרון של דניאלה מיכאלי המשלב מוסיקה, תנועה ומחול במצבים מתוך שיריהן של דליה רביקוביץ, יונה וולך, לאה גולדברג וזלדה.

שכמורית

ע"פי טקסטים של: עמוס קינן, עריכה ובימוי: יגאל עזרתי.

עדי עציון שזכתה לציון לשבח עבור תפקידה זה, יוצאת למסע בעקבות בנה האובד ומגוללת זכרונות של זמן ושל מקום כשעל שכמה שירה, דראמה, פרוזה וסאטירה.

לשונות

מאת סם שפארד ובבימוי דינה ברוח, מוסיקה: יוסי מר חיים. בהשתתפות: השאל גולדווסר, אהרון פולקוב (כלי הקשה).

מוסיקה

בסימן פסנתר

מאת דוד אור

שני מוסיקאים בעלי מוניטין — הפסנתרנית בלה דווידוביץ' והמנצח אנדרו דיוויס, — יהיו כוכבי קונצרט למנויים מס. 3 בחודש דצמבר בפילהארמונית (קונצרט ראשון ב־10.12 בחיפה).

בלה דווידוביץ', הפסנתרנית הרוסיה, נמנית כיום על גדולי הפסנתרנים בעולם. ניגנה בבריה"מ תחת שרביטם של טובי המנצחים וזכתה בתחרות שופן ב־1949. בשנת 1978 ביטלו השלטונות סיור מתוכנן שלה באירופה, וב־1979 הורשתה לצאת את בריה"מ. היא כבשה את הקהל האמריקני בסערה. ה„ניו־יורק טיימס" כתב: „ביצועיה של הגברת דווידוביץ' מבטיחים לה מעמד של פסנתרן מוביל בימינו".

המנצח בקונצרט יהיה אנדרו דיוויס, המוכר לקהל שלנו מהופעותיו עם הפילהארמונית. דיוויס מרבה לנצח בבתי אופרה ידועים ואחרים מתקליטיו זכו בפרסום בינלאומי.

בתוכנית רפרטואר רוסי: צ'ייקובסקי — קונצ'רטו לפסנתר; סטראווינסקי — ציפור האש, יצירה של דיוויס עצמו, וקונצ'רטו לפסנתר של גריג.

בתזמורת הירושלמית תופיע הפסנתרנית פנינה זלצמן בניצוחו של אורי סגל, והפסנתרן קלוד פרנק בניצוחו של דוד שלון הישראלי. לקראת סוף החודש תתחיל סידרת הליטורגיקה, אך על זאת נרחיב את הדיבור בכתבה מיוחדת.

גרפיקה

קונגרס בינלאומי לגראפיקאים ה,שבוע בישראל

לקראת יובל החמישים לאגודה לתקשורת־חזותית (שנקרא בעבר אגודת הגרפיקאים), תקיים האגודה קונגרס בינלאומי לגראפיקאים וליותר מתחומים של תקשורת חזותית. הקונגרס יתארח במכללת ויצ"ו־קנדה בחיפה למשך יומיים בשבוע חנוכה, 11־12 בדצמבר.

יבואו אנשי מקצוע בינלאומיים מכל רחבי העולם. ייערכו סימפוזיונים בהשתתפות רעיונאים, מאיירים, צלמים, מעצבים גראפיים ויתר אנשי המקצוע שעוסקים בענף הפרסום. יתקיימו הרצאות על בעיות של עיצוב גראפי והפרובלמטיקה של מאיירים וציירים ישראלים. ויחולקו תעודות חבר־כבוד לחמישה גראפיקאים ותיקים, חלקם מפורסמים גם בחו"ל: זאו דוד, אברהם גיימס, אסף שרמוזו, הנרי [illegible] [illegible] שמיר.

במקביל לקונגרס ולמפגש השנתי של אנשי הגראפיקה, תיערכנה במקום מספר תערוכות פתוחות לקהל הרחב: תערוכת כרזות של צלם גרמני, תערוכה של אגודת המעצבים, תערוכת עבודות מלפני שלושים וארבעים שנה של תלמידי בצלאל, שהיום הם מעצבים מפורסמים, והתערוכה המעניינת מכל היא של כרזות „שלום" שהוזמנו על־ידי האו"ם מכל ארצות העולם. חלוקת הפרסים של הכרזה מתקיימת כיום בפולין ומאחר שהישראלים לא הצליחו לשלוח עבודות במועד, החליטה אגודת המעצבים לקיים את תערוכת כרזות ה„שלום" שעיצבו המעצבים הישראלים.

הקונגרס קיבל חסות של גורמים רבים, ביניהם של „מפעלי נייר חדרה", ויו"ר האגודה, גד אלמליח, מציין בסיפוק ש[illegible] הפעם הראשונה בארץ [illegible] עזרה מכל [illegible] את האירוע.

יעל ישראל

מכתב בשרשרת הגאולה

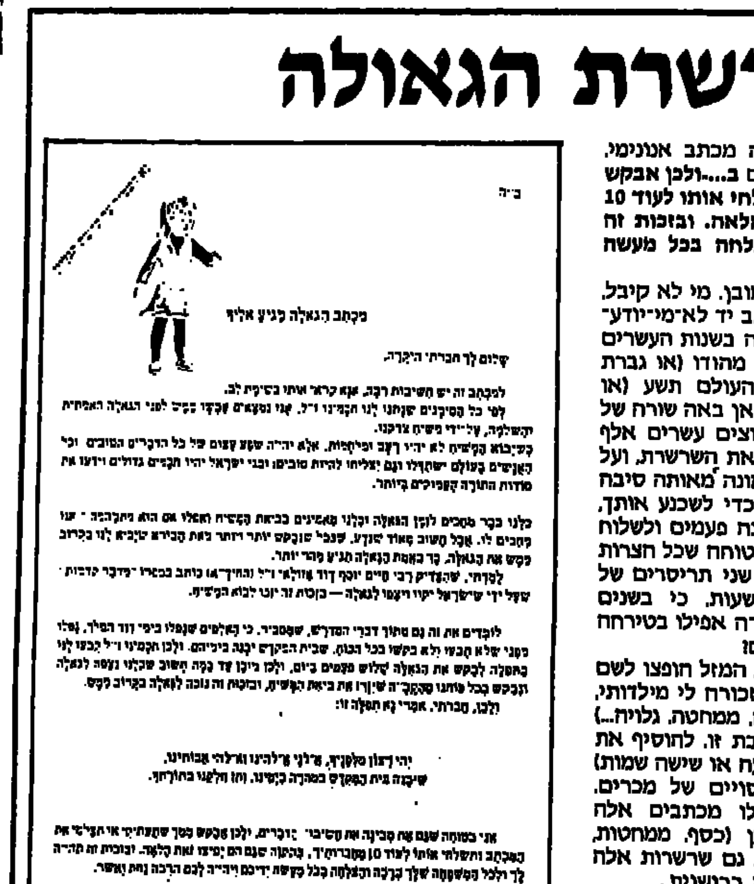

אפרת בת השמונה וחצי מברעם קיבלה מכתב אנונימי, שנפתח ב„שלום לך חברתי היקרה" ונסתיים ב... „ולכן אבקש ממך שתעתיקי או תצלמי את המכתב ותשלחי אותו לעוד 10 מחברותיך, בתקווה שגם הם יפיצו זאת הלאה. ובזכות זה יהיה לך ולכל המשפחה שלך ברכה והצלחה בכל מעשה ידייך ויהיה לכם הרבה נחת ואושר".

מה זה מזכיר לנו את „שרשרת המזל" כמובן. מי לא קיבל, לפחות פעם בחייו, מכתב – בדרך כלל בכתב יד לא־מי־יודע־מה־ברור, המספר על שרשרת מזל שנפתחה בשנות העשרים או בסוף המאה הקודמת) על־ידי מיסיונר מהודו (או גברת אנגליה משהו מסאותפורט), הקיפה את העולם תשע (או עשר) פעמים וכל הקוטע אותה – נענש. כאן באה שורה של סיפורים על קולונל זה־וזה שהרוויח במרוצים עשרים אלף פאונד אבל הפסיד את הכל לאחר שניתק את השרשרת, ועל [illegible] פוק־טיק מסינגפור שרעייתו נפגעה בתאונה מאותה סיבה וכו'. כל סיפורי האימה לא הובאו אלא כדי לשכנע אותך, הקורא, להעתיק את המכתב חמש או שמונה פעמים ולשלוח לחברים, שיחיה להם במזל. עד היום אני בטוחה שכל הצרות שקרו אותי אי־פעם אינן אלא עונש על שני תריסרים של שרשרות מזל שניתקתי סתם, מתוך רשעות, כי בשנים האחרונות לא היתה הפצת המכתבים קשורה אפילו בטירחה של העתקה – בשביל מה יש מכונת צילום?

ואמת חייבת להיאמר, שמכתבי שרשרת המזל הופצו לשם שמים, שלא כמו סוג אחר של שרשרת, הזכורה לי מילדותי, שבה התבקש כל נמען לשלוח משהו (לירה, ממחטה, גלויה...) לכתובת הראשונה שברשימה, למחוק כתובת זו, להוסיף את כתובתו בסוף הרשימה (היו בה ארבעה או שישה שמות) ולשלוח עותקים של המכתב למספר מסויים של מכרים. במקום הבטחות סתמיות של מזל כללו מכתבים אלה הבטחות מתימטיות על כמות של טובין (כסף, ממחטות, גלויות) שתגיע לידיך – וזה נמדד במאות. גם שרשרות אלה נהגתי לקטוע. מה לעשות, מימי לא הייתי רכושנית...

עכשיו שלח לנו אביה של אפרת מברעם מכתב מ„שרשרת הגאולה". בתחו, אין זה מכתב רגיל, שסובב תשע או שתים־עשרה פעם את העולם. זה יותר דומה לכרוז. הוא מודפס, בדפוס של ממש, מנוקד (בשגיאות, אבל אלה אינן חסרות גם בניסוח ובחיבור), מאוייר ובפינה השמאלית העליונה הודפס באלכסון „נא לשמור על קדושת הגליון". בפינה הימנית העליונה מצויין, כמובן, ב"ה.

המכתב שקיבלה אפרת נועד לקרב את הגאולה. „לפי כל הסימנים שנתנו לנו חכמינו ז"ל, אנו נמצאים עכשיו ממש לפני הגאולה האמיתית והשלמה. על ידי משיח צדקנו. כשיבוא המשיח לא יהיו רעב ומלחמות. אלא יהיה שפע עצום של כל הדברים הטובים וכל האנשים בעולם ישתדלו וגם יצליחו להיות טובים ובני ישראל יהיו חכמים גדולים וידעו את סודות התורה העמוקים ביותר...".

אחר־כך מסבירה מחברת המכתב (היא משתמשת בלשון נקבה) את חשיבות התפילה, שתקרב את בוא המשיח, מה אומר בנידון רבי חיים יוסף דוד אזולאי ז"ל ובמקום מעשה בקולונל מבומביי, שהפסיד אלפיים פאונד, מובאים – להזהרה – דברי המדרש, כי „האלפים שנפלו בימי דוד המלך, נפלו מפני שלא תבעו ולא בקשו בכל חכה, שבית המקדש ייבנה בימיהם...".

הגענולתכלעס. „ולכן, חברתי, אמרי נא תפילה זו: יהיה רצון מלפניך, א־דני א־ל־הינו וא־לוהי אבותינו, שיבנה בית המקדש במהרה בימינו, ותן חלקנו בתורתך".

אחר־כך, כאמור, מתבקשת אפרת להעתיק (או לצלם – יש מקום לקידמה) את המכתב ולשלוח לעשר מחברותיה, בתקווה שגם הם (כתוב הם. לשון זכר) יפיצו זאת הלאה...

זאת בדיחה נכון? הגידו לי שזאת בדיחה ושעכשיו כל הציבור קצת ירים קול מחאה!

צב"ש

אני בטוחה שגם את מבינה את חשיבות הדברים, ולכן אבקש ממך שתעתיקי או תצלמי את המכתב ותשלחי אותו לעוד 10 מחברותיך, בתקווה שגם הם יפיצו זאת הלאה. ובזכות זה יהיה לך ולכל המשפחה שלך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך ויהיה לכם הרבה נחת ואושר.

זה מה שיש

מועצות מנהלים „נקיות מנשים"

יועצת ראש־הממשלה למעמד האשה, ד"ר ניצה שפירא־ליבאי, קוראת לתקן את המחדל של העדר ייצוג לנשים במועצות המנהלים של בנק יה"ב והחברה למפעלי כלכלה.

לקראת סיום כהונתם של שניים מחברי המועצות במוסדות הנ"ל, פנתה היועצת לנציב שירות המדינה בתביעה לאייש את המשרות המתפנות בנשים. תביעתה מסתמכת על החלטת הממשלה מיום 28.4.85, הקובעת כי „יוגדל שיעור הנשים בכלל המינויים למועצות מנהלים של חברות ממשלתיות". מינוי נשים לדירקטוריונים, מוסיפה ד"ר שפירא־ליבאי וטוענת, ישמש גם דוגמה חיובית ליישום החלטת הממשלה שבה אומצה „מדיניות פעולה המתקנת ליתר איזון בייצוג של נשים בתפקידים בכירים".

שיעור הנשים המכהנות כחברות בכלל מועצות המנהלים של החברות הממשלתיות נע כיום סביב 2 אחוזים. ברשות היועצת מאגר של שמות נשים ברמה מקצועית נאותה ומתאימה למשרת חבר דירקטוריון, והיא הציעה לנציב לדון במועמדות של אחדות מהן — נמסר מלשכת היועצת.

אופנת הדיילות

דיילות האוויר והקרקע של חברת־התעופה השוויצרית „סוויסאיר" לובשות עתה, מה־1 בדצמבר, מדים חדשים, שעוצבו במיוחד עבורם על־ידי מעצבי אופנה שוויצרים.

המדים החדשים כוללים מערכת חדשה של חולצות, שמלות, חצאיות ובלייזרים, תפורים מג'רסי בלתי קמיט. הם נעימים גם בטמפרטורות חמימות, ששוררות במטוסים או במשרדים המחוממים, מתאימים לנשים בכל מיגוון הגילים, מ־20 ועד 60. המדים, בצבעים של כחול כהה וצבע־חול, (התואמים את הצבעים בתוך המטוסים).

מתכוני טבעול למטבח הגדול

מה קורה כאשר רוצים לארח חמישים או מאה איש לשמחה משפחתית ורוצים לעשות זאת באופן מקצועי וחסכוני גם יחד?

לעזרתם של אלה אשר מתכננים נשף גדול או עומדים לערוך חתונה או בר־מצווה, בשיטת „כמו ידיד" — באה חוברת מתכונים שהוציאה חברת „טבעול", המייצרת מזון מן הצומח. החוברת מיועדת לשפים וטבחים של מטבחים גדולים, וכל המתכונים הם ל־100 מנות. מבוססים, כמובן, על מוצרי הפירמה. מכיוון שמוצרי „טבעול" הם תחליפי בשר מן הצומח, ניתן לשלב אותם גם באירוח חלבי, ולגוון ולהעשיר את התפריט. את החוברת „מתכוני טבעול למטבח הגדול" אפשר לקבל בעקבות פנייה בכתב אל „טבעול", קיבוץ לוחמי הגטאות.

אגב, יצא לשוק מוצר חדש של „טבעול": תחליף בשר טחון, באריזות 500 גרם. המחיר המומלץ — 4,325 שקל.

— עליך להפסיק לעשן. הנה תצלום הרנטגן של הריאות שלך!

ארוחת אסירים ב„מלך דוד"

ב־10 בדצמבר, יום זכויות האדם, תערוך קבוצת ה־35 בישראל ארוחת אסירים סמלית, כהוקרה לאסירי ציון.

המארגנים הודיעו כי ארוחות כאלה תיערכנה מדי שנה בשנה, עד אשר ישוחרר אחרון אסירי ציון בברית המועצות.

חדר האוכל המפואר של מלון „המלך דוד" בירושלים — שהועמד בתרומה על־ידי הנהלת המלון — יאולתר כתא אסירים, בו ייערך האירוע. סגן שר־החוץ רוני מילוא וח"כ אבא אבן ישאו דברים מטעם המשתתפים.

עד כאן הקומוניקט. אינני מתפלאה על סגן־השר מילוא שהוא משתתף בהצגת חסרת־טעם וולגארית מסוג זה, על ח"כ אבן — דווקא כן. לא לפי הסיגנון שלו. אבל העיקר הוא, כמובן, שעכשיו הסובייטים כל כך יתרשמו מהמחווה של הגברות, המוכנות לאכול מדי שנה ארוחה של לחם שחור, דג מלוח מצחין ולפת ריקובה, בתא אסירים בן 5 כוכבים, עד שהם יפתחו לרווחה את שערי הגולאגים ועוד יבקשו סליחה... (צב"ש)

פאזל לתינוק

פאזל עץ מסוג חדש יצא בימים אלה מבית היוצר של מפעל צעצועי העץ „דורון לילד". הוא קטן וקומפאקטי, מורכב מ־12 קוביות עץ קטנות הנתונות בקופסה מעץ, נוח לנשיאה ולטילטול. אפשר להכניסו לכיס או לתיק ולהעסיק בו ילד משועמם בכל מקום מחוץ לבית, כמו בתור לרופא למשל. בגמר המשחק, מכניסים את הקוביות חזרה לקופסה, סוגרים עם המכסה, ואין חשש כי חלק כלשהו ילך לאיבוד. המחיר לצרכן — 8,000 שקל.

ללמוד צרכנות בבית־הספר

הרשות להגנת הצרכן בהסתדרות ומשרד־החינוך מפעילים לימודי צרכנות במסגרת הפרוייקט של המחוייבות האישית בבתי־הספר העל־יסודיים. בשנים הקודמות פעלה הרשות בעיקר במסגרות החינוך ההסתדרותיות, אולם בשלוש השנים האחרונות הרחיבה את תחומי הפעילות החינוכית גם לבתי־הספר הממלכתיים בפרוייקטים נסיוניים. סוכם כי בעזרה משותפת למשרד החינוך והתרבות והרשות להגנת הצרכן יעקבו אחר ביצוע הפרוייקט ויסיקו את המסקנות המתאימות לשיפורו לקראת שנת הלימודים הבאה.

ארגון הנכים, המאגד את כל הנכים בישראל, למעט נכי צה"ל, ובו 15,000 חברים, קיים בגן אורנים בת"א נשף התרמה לקידום ספורט הנכים בישראל בחסות ראש עיריית תל אביב, שלמה להט.

בחלק האמנותי הופיעו בהתנדבות: להקת השגרירים, הזמרים יואב שאול וג'קי מקייטן, החברים בארגון הנכים ומוטי גלעדי ולהקתו.

ארגון הנכים מתחזק ארבע קבוצות ספורט פעילות בנתניה, באר שבע, דימונה וראשון לציון ומוכר ברכישת כסאות גלגלים מיוחדים לספורט, ציוד ספורט מיוחד לנכים, ציוד להרמת משקולות, ציוד שחיה מיוחד, מימון האימונים והתחרויות למשחקי הליגה.

בתמונה: אורחי הנשף בשירה בציבור.

התאית שאנו צורכים

רבים מהדואגים לבריאותם שואלים לעתים קרובות איזה לחם עדיף: לבן? חי? מחיטה מלאה? מחיטה נקייה? כדי להחליט — ולהבין למה — חשוב לדעת איך בנוי גרעין החיטה, והוא נראה כך:

גרעין של חיטה מורכב מנבט, סובין (קליפה) ואנדוספרם. האנדוספרם מכיל עמילן וחלבון; הסובין הוא מקור לתאית, ויטאמינים ומינראלים רבים; גם הנבט מספק ויטאמינים, בעיקר אי, ניאצין וריבופלבין. לחלק העליון של הגרעין אין שימוש.

פעם היו טוחנים לקמח את כל הגרעין עם הקליפה העליונה. בימינו המודרניים, בתהליך הטחינה המשוכלל, נזרקים הנבט והסובין ורק החלק הפנימי, האנדוספרם, משמש לייצור הקמח. רק הלחם ה„מלא" מכיל, כמו פעם, גם את הנבט ואת הסובין. מה שהלחם הלבן איבד מאבות המזון שהיו בנבט ובסובין.

אם נשווה תכולת אבות המזון בשני סוגי הלחם נמצא שהלחם המלא אכן מלא בהם.

	ניאצין (מ"ג)	ריבופלבין (מ"ג)	טיאמין (מ"ג)	ברזל (מ"ג)
לחם לבן	3.6	0.41	0.41	3.2
לחם מחיטה מלאה	12.7	0.45	1.36	13.6

פרט לאבות המזון אנו מאבדים בלחם הלבן את הסובין, התאית, שכל כך חשובה לבריאות האדם. כש„ניקינו" את הקמח, זרקנו בעצם את המרכיבים החשובים ביותר שיש ב„פסולת".

בשביל מה אנו זקוקים ל„פסולת" זו? ההתעניינות בתאית החלה באמצע שנות השבעים, כאשר שני מדענים, בירקט וטראוול (כל אחד לחוד) נסעו לאפריקה לבדוק למה אצל שבטים פרימיטיביים נמוכה מאוד שכיחות מחלות הלב, הסוכרת, ההשמנה, סרטן המעי הגס, דיברטיקולוזיס, ועצירות כרונית. אחרי חודשים של מחקר הם הגיעו למסקנה שההבדל העיקרי בין אותם האפריקנים לבינינו הוא בתזונה שלהם, המכילה הרבה תאית, הם העלו השערה, שחוסר תאית בגוף גורם להתפתחות מחלות אלו ואילו תוספת של תאית עשויה למנוע את התפתחותן.

מאז נעשו מחקרים רבים על תפקיד התאית (לסוגיה השונים) במניעת מחלות, רוב המחקרים הראו שתוספת סיבית משפרת את מצב הבריאות במקרים של סוכרת, יתר לחץ דם, רמות גבוהות של שומנים בדם, עצירות כרונית, ודיברטיקולוזיס וכו'.

המנגנונים המדוייקים של השפעת התאית עדיין אינם ברורים, אך אחת התכונות הידועות שלה היא יכולתה לקשור נוזלים בתוך מערכת העיכול, עצם נוכחות תאית במעי הגס מגדילה את נפח הצואה, וכושרה לקשור מים מגדיל את הנפח עוד יותר, זאת גם אחת הסיבות שאנו מומחי התזונה, ממליצים לשתות הרבה נוזלים, לכולם, ובעיקר לסובלים מעצירות. ידוע שגרם אחד של תאית מעלה את משקל הצואה ב־15 גר' מים הנקשרים אליה.

תאית גם מסוגלת לקשור חלקיקים הנוצרים בגוף ממזון ופלורה בקטריאלית, שהם בעלי השפעה מסרטנת, ולהוציאם מהגוף.

ברור, שלא רק אכילת תאית תעזור לנו להתגבר על מחלות. במקביל יש להקטין את כמות הסוכרים המרוכזים, והשומנים מהחי, להגדיל את כמות הנוזלים, ולעסוק בפעילות גופנית, — התעמלות, למשל...

יש סוגים שונים של תאית וכל סוג פועל אחרת. זו הסיבה שלא מומלץ ריפוי עצמי באמצעות תאית על־ידי תוספת תכשירים המכילים תאית (כמו סובין, רב־און וכו') לתפריט, בבחירת תאית זו או אחרת יש להסתמך על המלצת מומחה לתזונה או רופא. אסור גם לשכוח שצריכה מוגברת של תאית עלולה לגרום לכאבי בטן, גזים, למחסור בויטאמינים ומינראלים (מאחר שתאית „קושרת" אותם, אם משתמשים בה בצורה לא נכונה). תאית הנצרכת בצורה בלתי נכונה יכולה אפילו לגרום לעצירות — שנגדה משתמשים בה.

אגב, אין למומחי המזון התנגדות לאכילת תאית בצורה טבעית, במזון. המזונות העשירים בתאית הם:

● דגנים מלאים, גריסי פנינה, אורז מלא, חיטה מלאה.

● פירות: תפוח בקליפה, שזיפים, בננות, אפרסקים, משמשים, פרי הדר.

● ירקות: כרוב, צנון, כרוב ניצנים, ברוקולי, גזר, תירס, סלרי, לפת, ירקות ירוקים כמו חסה, פילפל, קולרבי וכו'.

● קטניות: אפונה, שעועית, יבשה, פול, עדשים.

אולגה רז M.sc.
דיאטנית קלינית

14 שערים (מ־22) הובקעו אתמול בשלושה משחקים בבלומפילד

מכבי חיפה ובית"ר י־ם — צמד בצמרת

★ כבשו רביעיות: מכבי חיפה הכניעה את שמשון 1:4 ובית"ר ירושלים את יבנה 0:4
★ הפועל ת"א — רק 0:0 בחיפה ★ פריון בבלומפילד: מכבי פ"ת — מכבי ת"א 4:4 במשחק המפכך
★ הפתעה: באר־שבע — נתניה 0:1 ★ הפועל פ"ת — שעריים 0:1 ★ בני־יהודה — יפו 0:1 ★ הפועל ירושלים השוותה בסיום בכפר־סבא 1:1

זאהי ארמלי, כוכב מכבי חיפה, פורץ לשער שמשון, כשהוא מוקף ע"י ארבעה משחקני היריב. אתמול בבלומפילד (1:4). (צילם: אריה קנטר)

קבוצות מכבי חיפה ובית"ר ירושלים יצרו אתמול, בתום המחזור ה־7 בליגה הלאומית בכדורגל, ראש־זוין בצמרת, לאחר שהבקיעו רביעיות: מכבי חיפה הלמה בבלומפילד בשמשון תל־אביב — 1:4, ובית"ר ירושלים הביסה בימק"א את מכבי יבנה — 0:4.

שתי המובילות התרחקו מהפועל תל־אביב, שסיימה רק בתיקו אפס את משחק החוץ שלה בקריית־אליעזר, נגד הפועל חיפה. התל־אביבים החליפו מקומות עם בית"ר ירושלים (2—3), והפועל חיפה נותרה במקומה ה־11.

ההפתעה נרשמה בבלומפילד, כשהפועל באר־שבע גברה על מכבי נתניה 0:1, ושמרה על מקומה ה־4, בעוד שמכבי נתניה הדרדרה מהמקום ה־6 ל־8.

קרב רב־שערים התנהל במשחק השלישי במרתון בבלומפילד כשקבוצות מכבי פ"ת ומכבי ת"א סיימו בתיקו — 4:4. הצופים בבלומפילד חזו אתמול ב־14 שערים מתוך 22 שהובקעו במחזור כולו. הנקודה העלתה את מכבי ת"א מהמקום ה־7 ל־6, והורידה את מכבי פ"ת מהמקום ה־8 ל־9.

שלוש האחרונות, המצאות מתחת לקו־האדום, נוצחו אתמול במשחקים ביתיים: נוסף לשמשון ת"א נוצחו גם מכבי שעריים ומכבי יפו. שעריים נכנעה ברחובות להפועל פ"ת 1:0 ונותרה במקום ה־14, ללא נצחון, בעוד שהפועל פ"ת זינקה מהמקום ה־12 ל־7. מכבי יפו, סוגרת הטבלה, הפסידה במגרשה לבני־יהודה ת"א 1:0. המנצחים משכונת־התקוה שמרו על מקומם ה־5.

תיקו 1:1 נקבע בכפר־סבא, במשחק בין קבוצות הפועל כפר־סבא והפועל ירושלים. כפר־סבא, המאוכזבת מהתוצאה, עלתה מהמקום ה־13 ל־12, והפועל ירושלים נותרה במקום ה־10.

1. מכבי חיפה	7	5	2	0	4—14	17
2. בית"ר ירושלים	7	4	3	0	5—14	15
3. הפועל ת"א	7	3	4	0	5—12	13
4. הפועל באר־שבע	7	3	3	1	5—9	12
5. בני־יהודה ת"א	7	3	3	1	2—3	12
6. מכבי ת"א	7	2	3	2	10—12	9
7. הפועל פ"ת	7	2	3	2	9—9	9
8. מכבי נתניה	7	2	2	3	7—9	8
9. מכבי פ"ת	7	2	2	3	10—8	8
10. הפועל ירושלים	7	2	2	3	12—8	8
11. הפועל חיפה	7	2	2	3	9—4	8
12. הפועל כפר־סבא	7	1	4	2	12—10	7
13. מכבי יבנה	7	2	1	4	9—2	7
14. מכבי שעריים	7	0	5	2	5—3	5
15. שמשון ת"א	7	0	5	2	13—8	5
16. מכבי יפו	7	1	0	6	13—5	3

1. איוניר (מכבי ת"א)	6
2. ארמלי (מכבי חיפה)	5
3. דיין (הפועל ירושלים)	4
—. לוין (הפועל פתח־תקווה)	4
—. פרץ (שמשון תל־אביב)	4
—. רבינזון (מכבי פתח־תקווה)	4
7. אבוגזיר (הפועל באר־שבע)	3
—. גולדר (בית"ר ירושלים)	3
—. ניזהר (הפועל כפר־סבא)	3
—. סיימון (הפועל כפר־סבא)	3
—. סיני (הפועל תל־אביב)	3

אנטמן הציל בדקה ה־86

הפועל חיפה — הפועל תל־אביב 0:0

שתי פציעות של שחקני הפועל תל־אביב והפועל חיפה, עמדו במוקד משחק ה־0:0 בין שתי היריבות.

כבר בדקה ה־2 נפצע יעקב כהן, בלם הפועל ת"א, בתיקול עם רונן רוקמן, ונטש את המגרש. גיל לנדאו החליפו. מהעבר השני נפצע מאיר מירו, קשרה של הפועל חיפה, בדקה ה־42, והורד מהמגרש על אלונקה.

השחקן המצטיין: יהודה עמר

לבד משני אירועים אלו לא התעלה המשחק, למרות שלשתי הקבוצות ניתנו מספר הזדמנויות־הבקעה אך החלוצים סבלו מחוסר מזל.

מצבי הבקעה התחלקו כמעט באופן שווה בין הקבוצות. בדקה ה־29 פרץ גבי לסרי משמאל, הקשית כדור מצויין לגיל לנדאו, שנגח מקרוב ליד עמוד שערו של גיורא אנטמן. בדקה ה־44 בעט החיפני רוני מלכה מ־25 מטר ליד הקורה.

במחצית השנייה בעט התל־אביבי שבתאי לוי בדקה ה־48 מ־16 מטר והכדור חלף מעל למשקוף שער הפועל חיפה. בדקה ה־86 היה גיורא אנטמן בגדולתו, כשהדף כדור־יעף מצויין של משה סיני.

שיפוטו של משה אשכנזי היה מצויין, ללא כרטיסים צהובים. 5000 צופים חזו במשחק שנערך בקריית־אליעזר.

● הפועל חיפה: אנטמן, קירשנר, בלוש, ליפשיץ, בזוזגי, חורי, מירו (בן־נתן), שטיקר, יוסי עמר, רוני מלכה (נאנה), רוקמן.
● הפועל תל־אביב: אלטר, שוקרון, יעקב כהן (לנדאו), זאנה, לסרי, אלי כהן, אקרמן, סיני, יהודה עמר, זאנה, שבתאי לוי.

יוסף גלזר

המבצע המזהיר של זוכוביצקי

הפועל באר־שבע — מכבי נתניה 0:1 (0:1)

שער שהבקיע אלי וייצמן בדקה ה־7 הצעיד את הפועל באר־שבע לנצחון מצויין בבלומפילד על מכבי נתניה (0:1), שזה היה לה ההפסד השני ברציפות.

האירוע של המשחק היה בדקה ה־88: מכבי נתניה, שתקפה ללא הרף במחצית השנייה, בנסיון להשוות, היתה קרובה מאוד להשיג את מטרתה. עודד מכנס, במבצע היחידי במשחק, חלף בהטעיית־גוף על פני שומרו, שלמה אילוז, ומרכז הרחבה העדיף למסור כדור לחברו, בני לם, שניצב חופשי מול מריו זוכוביצקי, שוערה של באר־שבע. לם קלט את הכדור, בעט לשער, אך זוכוביצקי זינק בצורה נהדרת והדף לקרן. הקרן לא נוצלה וזוכוביצקי זכה לחיבוקי חבריו, לאחר שהיה השחקן המצטיין במגרש.

השחקן המצטיין: מריו זוכוביצקי

במחצית הראשונה שלטה הפועל באר־שבע, קבוצת הנגב, עם הקשרים יוסי שושני ואלי אוחן והחלוצים יוכל אוחנה ואלי וייצמן, סיכנה רבות את שער מכבי נתניה. הגנתה של מכבי נתניה הקלה את המלאכה על שחקני באר־שבע. נסים ברדה וחיים לוי נתפסו ליום גרוע, ורק היעדר בעיטות לעבר שערו של אריה חביב מנע נצחון גבוה יותר של באר־שבע.

לאחר החמצה כפולה של עודד מכנס ויגאל מנחם (3), צהלו שחקני בירת־הנגב בדקה ה־7: אלי וייצמן, המסוכן בחלוצי באר־שבע, קיבל כדור מרוחק מחברו יוכל אוחנה, ובעט ללא שהות מ־14 מטר שטוח לפינה הימנית והותיר את חביב מופתע — 0:1.

עד להפסקה התנהל משחק פתוח של שתי הקבוצות, עם עדיפות קלה לבאר־שבע. בדקה ה־39 החטיאו האחים עודד וגרי מכנס ממצב קורץ.

הזדמנות לבאר־שבע להגדיל את התוצאה ניתנה ליוכל אוחנה בדקה ה־49, אך כדורו ננעץ בעמוד שערו של חביב. מכאן ועד לסיום לחצו חלוצי מכבי נתניה על שערו של זוכוביצקי, ללא תכלית. הם ניסו שוב־ושוב להגביה כדורים למרכז רחבת באר־שבע, שם סיכל השוער את נסיונותיהם.

באר־שבע ביססה את משחקה על התקפות מתפרצות, ובדקה ה־78 בעט וייצמן לרשת החיצונית.

שפט היטב רחמים רינצ'י, שלף כרטיסים צהובים למה אבוגזיר מבאר־שבע ולשמעון מנחם ממכבי נתניה. 7000 צופים חזו במשחק באיצטדיון בלומפילד.

● הפועל באר־שבע: זוכוביצקי, בן־דהמן, אילוז, דאוקר, גונן, אוחן (סלטון), אבוגזיר, דוידי, שושני, וייצמן, אוחנה (עזרן).
● מכבי נתניה: אריה חביב, שמעון מנחם, בר, ברדה, גר מכנס (גראטה), חיים לוי (רוני לוי), לביא, לם, יגאל מנחם, תקווה, עודד מכנס.

משה רוזנברג

1. מכבי יפו – בני יהודה	2
2. הפועל חיפה – הפועל ת"א	x
3. מכבי פ"ת – מכבי ת"א	x
4. בית"ר י־ם – מכבי יבנה	1
5. הפ. כפר־סבא – הפועל י־ם	x
6. מכבי שעריים – הפועל פ"ת	2
7. שמשון ת"א – מכבי חיפה	2
8. מכבי נתניה – הפ. באר־שבע	2
9. הפועל לוד – הפועל חדרה	1
10. בית"ר רמלה – בית"ר חיפה	1
11. הפ. רמה"ש – בית"ר נתניה	x
12. הפ. בית־שמש – הפ. מרמורק	x
13. הפועל חולון – מכבי עמידר	x

● המשחק שהוקדם בליגה הלאומית בכדורגל (מחזור 10) יתמודדו הערב ב־9 ביהוד קבוצות הפועל פ"ת ומכבי ראשל"צ.

שוויון אכזרי בכפר־סבא

הפועל כפר־סבא — הפועל ירושלים 1:1 (0:1)

עד כמה אכזר הכדורגל חשו אתמול כדורגלני הפועל כפר־סבא על בשרם, במשחק התיקו 1:1 נגד הפועל ירושלים.

שחקני הפועל כפר־סבא עשו במגרש ככל שעלה על רוחם, אולם חוסר הדיוק של חלוציהם, שסבלו גם מחוסר מזל, ועמידה מצויינת של שוער הפועל ירושלים, אריה בז'רנו, מנעו הבקעות בטוחות.

בדקות ה־23 ו־37 מנע בז'רנו את הבקעת שער, אולם בדקה ה־40 לא יכול היה להציל: מאיר ניזהר פרץ באגף ימין, שלח כדור בחצי־גובה לעבר רחבת הפועל ירושלים, הגנת הבירה התקשתה להרחיק, ומאיר אוקנין בעט מעשרה מטר לשער — 0:1.

במחצית השנייה המשיכה כפר־סבא בשליטתה, חוסר מזל מנע הבקעות נוספות. ואז, בדקה ה־86, באחת ההתקפות הבודדות של הפועל ירושלים, התנהל מישל דיין עם הכדור באגף ימין לפתע הגביה לרחבת הפועל כפר־סבא: המגינים קפאו על מקומם, ומאיר נחמיאס נגח כדור קשתי, שחדר אל בין חיבורי הקורות — 1:1.

השחקן המצטיין: אריה בז'רנו

שפט עובדיה בן־יצחק, לעיני 1000 צופים, במגרש הפועל כפר־סבא.

● הפועל כפר־סבא: ששון, אדידנגר, סיימון, בן־חיים, אינשטיין, ישפה, אוקנין, מסיקה, מרגנה, מימוני, ניזהר.
● הפועל ירושלים: בז'רנו, תאי שמש, שפירא, ציון אוחנה, נחמיאס, שלומי מלכה, אמיג, עזרה (ועקנין), בוזגלו, דיין, בסון (בן־דוד).

חיים לוי

שים לב

צניעות קודמת לכל שינוי

כל מי שרצה להביע את דעתו על הכדורגל הישראלי, בין אם היה לו מה לומר ובין אם רצה לתפוס כותרת, דיבר בשבוע שעבר בעקבות פירסום מסקנות ועדת־הבדיקה לכשלון הנבחרת בגביע העולמי. היו שתמכו בהמלצות, הרבו מתח ביקורת. היה שמח. אם היינו מתחרים בהצהרות, ולא בכדורגל, אפשר שהיינו אלופי העולם...

אינני שולל את המסקנות כמקשה אחת, כפי שעשו רבים מראשי ההתאחדות לכדורגל, שהם עצמם בחרו בחברי הוועדה. היו דברים נכונים שאם היה אפשר ליישמם היתה הנבחרת הלאומית, ועמה הכדורגל הישראלי, עולים על דרך־נכונה. מה, למשל, האסון במינוי מאמן זר? יש לבחון את ההמלצה הזו בקור־רוח ולו בעליהום. אמת, ישנם מאמנים ישראלים מצויינים אבל האם הם מסוגלים להוציא את הכדורגל שלנו ממיטת־סדום? טבעי, שהמאמנים הישראלים ישללו בחריפות המלצה זו. הם רואים בכך פגיעה בכבודם, אבל לגבינו חשוב יותר כבודו של הכדורגל הישראלי מכבודם של כל המאמנים שלנו.

זורקים לנו את הנימוק השחוק שמאמן זר לא הצליח מעולם, אך שאינו מכיר את המנטליות הישראלית. בנקודה זו אסונו של הכדורגל הישראלי, המאמנים שלנו מכירים את המנטליות הישראלית — ומשלימים עמה!

מה זה מנטליות? האם ניסה יוסל'ה מירמוביץ' לנטרל את המנטליות השלילית של הכדורגלנים? אילו עשה זאת אולי לא היו מוציאים את אלי אוחנה מהמשחק במלבורן בגלל אותה תנועה מגונה. מנטליות איננה קודש־קודשים. לעתים מוטב שלא להכיר אותה. מאמן זר, למשל, בעל עין חדה, ומאמנים כאלה כבר היו בעבר, יכול להשרות על הכדורגלנים אוירה אחרת, מנטליות שונה, טובה ויעילה יותר.

מה שנראה לי קצת חריג זה למנות צוות־בקרה על הנבחרת, שבראשו יעמוד איש־מקצוע מחוץ להתאחדות. כבר היו דברים מעולים. זוכרים את אלוף־משנה שמואל סוחר ז"ל? הוא היה מנהל, לא חבר במוסדות ההתאחדות לכדורגל. אבל אישים כמו סוחר לא מוצאים, וספק אם ישנם כיום כאלה. לדעתי, יש בין חברי הנהלת ההתאחדות אנשי מקצוע טובים המסוגלים ליטול תפקיד מעין זה על שכמם.

אפשר, כמובן, להיכנס לפרטי ההמלצות. ספק אם תהיה תועלת לדוש בהם. מה שהיה — מה, ידוע, שלא היה טוב. מה שמדאיג במיוחד היא הביקורת החמורה על הכדורגלנים. על התנהגותם ועל חוסר היכולת שלהם ללחום על הכבוד הלאומי. דוגמא מצויינת מביאה הוועדה לגבי דור מיונטי. המשחק בקלן הגרמנית, ולא תרם את שציפו ממנו. לעומת האחים הניו־זילנדים רומר, שסיכנו קריירה מקצועית בקבוצה השוויצית ס.צ. ציריך, כשנסעו לאוקלנד, ללא רשות, כדי לייצג את מולדתם: דוגמא זו חושפת את האינטרסים האנוכיים של הכדורגלנים הישראלים, החושבים על עצמם, במושגי כסף וקריירה בלבד.

לדאבוני אני חייב להאשים בנקודה זו את ההתאחדות לכדורגל, שהמטירה פרמיות וכספים בשפע על שחקני הנבחרת, עד שסיחררה את ראשם. גם המחנות הארוכים בחו"ל והפינוק של אותם כדורגלנים השחיתה את המידות. לא נעים לומר זאת אבל העובדות מדברות בעד עצמן ולא מתמיאות עם אלה שקבעו את הרפוטים לגבי שחקני היצוג שלנו.

לא כל כדורגלן מצטיין ראוי לייצג מדינה. כך גם בענפי ספורט אחרים. אמנם זה כבוד ללבוש מדים לאומיים, אבל התנאי לכך צריך להיות כיבוד הסמל, אחריות לאומית, יכולת לחימה ללא משרות. הצעתי, ואפשר שיראו אותה כאבסורד, שהנבחרת לא תהיה פרה חולבת עבור הכדורגלנים.

לא אסון אם יקבלו דמי יצוג סמליים, כמו שמקבלים, למשל, שחקני נבחרת בכדורסל. זה אולי לא ימצא חן בעיני הכדורגלנים, אבל בטוחני שזה תנאי ברוק לשינוי מציאות בנבחרת.

צריך גם להפסיק עם חבורת המלווים המנופחת למסעות הכדורגלנים. לעתים פשוט מעורר צמרמורת לראות כמה נושאי תפקיד יש במסעות נבחרת הכדורגל. מדוע לא לנהוג, בצניעות, כמו בכדורסל? למשחק במוקדמות הגביע העולמי באנגליה, ובדרך לשני משחקים ביוון, כללה משלחת הכדורסל עשרה שחקנים, מאמן, מנהל, עסיין וראש משלחת. ניפוח אינו ערובה להצלחה. צניעות אולי כן.

אין צורך לזרוק גם להמלצות ועדת־הבדיקה מייד. מוטב לברוק ולדון בכל סעיף. מה שאני חושש שמכלל המסקנות לא ייצא מאומה. הן ישארו באיזה מגירה בהתאחדות לכדורגל עד לוועדת־הבדיקה הבאה. הוכח בעבר שאצלנו חוקרים אבל לא מיישמים.

חבל שדו"ח ועדת־הבדיקה איבד מהאפקט שלו. העובדה שהיו דליפות במשך יומיים לפני שהונח הסיכום על שולחן ההתאחדות לכדורגל הוכיח שגם חברי הוועדה היו חייבים במשמעת פנימית. כיצד אפשר לתבוע אחר־כך משמעת מספורטאים?

העיקר — מה ייצא מההמלצות? לדחות אותן, או חלק מהן — זה קל מאוד. קשה יותר להתמודד אתן. ובהעדר יכולת נפשית לשנות דברים לא יועילו גם ההמלצות והמסקנות המתוחכמות ביותר. חוששני שנמשיך לדבר, כמו שהיה בעבר.

המשחק המרכזי

שמשון היה גיבור בפתיחה וארמלי בסיום

מכבי חיפה — שמשון תל־אביב 1:4 (1:2)

מאת יצחק ויסהוף

זאהי ארמלי שווה למכבי חיפה כמו שלי גידנטון שווה למכבי תל־אביב. כשג'ינגסון לא משחק מכבי ת"א תוריקה; כשארמלי בחוץ מכבי חיפה מגמגמת. כשארמלי חזר אתמול לשחק הוא סחף את קבוצתו, מכבי חיפה, לתצוגת כדורגל מרשימה בבלומפילד ולנצחון משכנע על שמשון ת"א — 1:4. זאהי הפגין משחק מצויין ויכולת הבקעה כשכבש שניים מארבעת השערים של קבוצתו.

ארמלי, שנעדר ממשחקיה של מכבי חיפה בשני מחזורי הליגה בגלל הרחקה, לא הסתפק אתמול במלאכת־ההבקעה בלבד. הוא הגן, שיחק בקישור, חילק כדורים לחבריו, שבכם לא הפכו לשערים נוספים.

מכבי חיפה שיחקה אתמול לעיני 11 אלף הצופים באיצטדיון בלומפילד כאלופה אמיתית. למעט דקות הפתיחה, בהן הצליחה שמשון לכבוש שער יתרון מפתיע מרגלי אבינועם עובדיה, היו שחקני מכבי חיפה השליטים הבלעדיים במגרש.

חוליית הקישור של מכבי חיפה, בראשות ברוך ממן ואברהם אבו־קרט, שיגרה שוב־ושוב חוליית התקפה מתוגברת שכללה ארבעה חלוצים: ארמלי, רוני רוזנטל, סלקטר וצדוק מלכה. חלוצים אלו יכלו להגדיל את מאזן שערי הזכות של קבוצתם, ורק החטאות משוועות, הצלות של שוער שמשון, אבי חרד, וחוסר מזל — מנעו כיבושים נוספים.

שמשון תל־אביב עשתה טעות אחת... היא הבקיעה שער מהיר,

השחקן המצטיין: זאהי ארמלי

דבר שהרגיז את החיפנים, ששטפו את המגרש בחמת־זעם. שמשון לא סגרה את המשחק; שיחקה פתוח וניסתה גם היא להמר על התקפה. אך חלוציה ויקי פרץ, יום־טוב שוקרון ובמחצית השנייה גם גדעון דמתי, נבלמו ע"י הגנה חיפנית מוצקה, שנעזרה בשוער יציב ובטוח.

כבר בדקה ה־2 צהלו השמשונים: אבינועם עובדיה חטף כדור במרכז המגרש ופרץ לעבר שער מכבי חיפה; המגן החיפני ציון מרילי, שרץ צמוד אליו, לא הצליח לבלום את הקשר הנמרץ של שמשון, שחדר לרחבה ומ־15 מטר בעט שטוח לרשת — 0:1 לשמשון.

דקות אלו היו שייכות לשמשון. שלמה מזרחי בעט בדקה ה־7 כדור מסוכן סמוך לעמוד שערו של אבי רן.

מכבי חיפה התאוששה אט־אט ובדקה ה־16 הצליחה להשוות ל־1:1. איתן אהרוני הסיט כדור לברוך ממן, שבעט במפתיע כדור מ־25 מטר, שהכניע את אבי חרד.

הדקות הבאות היו שייכות לרוני רוזנטל, שפרץ היטב, בעט והיה הרשת המרכזית. בדקה ה־39 פרץ רוזנטל, הגביה לצדוק מלכה, שממרחק של ארבעה מטר בעט כדור שנהדף בזינוק נפלא של חרד לקרן; ציון מרילי הרים את הכדור שהגיע לארמלי, שבעט חזק לשער: הכדור פגע ביגאל הלל, מגן שמשון, חזר לארמלי ששלח פגז לרשת — 1:2 לחיפה.

בדקה ה־42 שוב פרץ רוזנטל, מירכז כדור לצדוק מלכה, שמול שער חשוף בעט לחוץ.

במחצית השנייה המשיכה מכבי חיפה בתנופתה. ארמלי שיגר כדור־עונשין מ־25 מטר וחרד הדף בקושי לקרן. בדקה ה־61 ניסה ברוך ממן להגביה מעל חרד, אך בעט לחוץ.

בדקה ה־67 כבר — 1:3. מכבי חיפה יצאה למתפרצת; ארמלי מסר לרוזנטל, שפרץ יחידי; אפרים ארביב, שדלק אחריו הכשילו ברחבה, והשופט אריה פרוסט הורה על כדור־11. ציון מרילי לא התבלבל וקבע — 1:3 למכבי חיפה.

השמשונים לא הירפו. רפי אוסמן הקטן, שנכנס בדקה ה־81, במקום משה סלקטר, מסר כדור לארמלי, שחלף בקלות על פני ארביב, ומ־23 מטר שלח טיל אל בין חיבורי הקורות: שער נפלא — 1:4 למכבי חיפה.

השופט אריה פרוסט שלף כרטיסים צהובים לרפי אוסמן הגדול ממכבי חיפה ולאפרים ארביב לשמשון.

● מכבי חיפה: רן, אהרוני, אוסמן הגדול, אלי כהן, מרילי, ממן, אבו־קרט, צדוק מלכה (גבעולי), רוני רוזנטל, סלקטר (אוסמן הקטן), ארמלי.
● שמשון ת"א: חרד, דהרי, אלי כהן, אפרים — שמעוני, הלל, שלמה מזרחי, הלוי (דמתי), ארביב, עובדיה, פרץ, שוקרון.

רק חזן שר בשעריים

הפועל פתח־תקוה — מכבי שעריים 0:1 (0:1)

לאחר ארבעה מחזורים ללא נצחון זכו אתמול כדורגלני הפועל פתח־תקוה במלוא שלוש הנקודות במשחק־חוץ — 0:1 נגד מכבי שעריים, שטרם ניצחה.

המחצית הראשונה התנהלה ביתרון פתח־תקואי ברור. האורחים ניצלו את חולשת הגנת שעריים והרבו לסכן את שערו של אריר שמיר. "מלך המחמיצים" היה רונן הלל. כדורגלן זה ניצב במהלך 30 הדקות הראשונות לא פחות משלוש פעמים מול שמיר וכדוריו לא חדרו לרשת. גם חברו לחוד, ניר לוין, "חגג" את הגנת שעריים המדורדרת. בשורותיה בלט רק שלמה קירט לטובה. והחלפתו במהלך המחצית השנייה באודן קתה, לוין, בפריצותיו המהירות, הותיר מאחור את מגיני שעריים, שהיו נדהמים, אבל הסיום שלו היה גם הוא חסר מתק.

השחקן המצטיין: רוני ג'רבי

הלחץ המאסיבי של כדורגלני הפועל פ"ת הניב את שער־הנצחון בדקה ה־59: אלי מחפוד הסיט כדור לאלון חזן, שבעט מתוך הרחבה כדור חזק בחצי־גובה שנעצר רק ברשת — 0:1.

במחצית השנייה היה הסיפור שונה. הפועל פ"ת התגוננה ושעריים תקפה, אבל לא יכלה להכניע את שוער הפועל פ"ת, רוני ג'רבי. השוער, ביציאות טובות ובמיקום מדוייק, הדף, איגרף ולכד את כדוריהם של שמחה גד, שלמה קירט, משה ויתון, ומחליפו אהוד עידן. מי שהניע במחצית זו את מכבי שעריים היה העולה החדש, הקשר נחום זיידמן (הופיע במשחקי המכביה כחבר נבחרת פרו). זיידמן נע ככספית על המגרש, שיגר כדורי־עומק, שלא נוצלו על־ידי חבריו לחוד.

במחצית זו התכנסו הפתח־תקואים על התקפות מתפרצות, ופעמיים החטיא ניר לוין ברחבת היריב.

שפט צבי שריר, לעיני 2500 צופים, ברחובות.

● הפועל פ"ת: רוני ג'רבי, יוסף, בודניוק, אלון, דוד לוי, קיסי, מחפוד (אילייה), סאבו, אלון חזן (גיא לוי), לוין, הלל.
● מכבי שעריים: שמיר, אבי כהן, קירט (קתה), י. צבי, נחמני, חזיסטביץ, זיידמן, איתן שלום, ויתון (עידן), גד, בן־שיטרית.

אברהם בין

● אליפות הפועל לנוער, למתומנים, תחל היום בהשתתפות 32 שחקנים מצטיינים בכל קבוצות הגיל. התחרויות יתקיימו ביהוד ובכרמת השרון.

שירזי שיגע הצופים בימק"א

בית"ר ירושלים — מכבי יבנה 0:4 (0:2)

שלמה שירזי בכושר נפלא. מי שהיה זקוק להוכחה על יכולתו של מגן בית"ר ירושלים, צריך היה לבוא אתמול למגרש ימק"א. שירזי, בשני שערי־בזק, בפתיחות שתי המחציות, הצעיד את קבוצתו לנצחון מוחץ — 0:4 על מכבי יבנה.

נצחונה של בית"ר ירושלים יכול היה להיות גבוה עוד יותר אלמלא החמיץ חלוצה, אלי אוחנה, מספר הזדמנויות בטוחות.

השחקן המצטיין: שלמה שירזי

בית"ר ירושלים, שהופיעה ללא חלוצה אבי גולדר (סנטוך), נהנתה מיכולת מעולה של סמי מלכה, שיחד עם שלמה שירזי, היו השחקנים המצטיינים במגרש.

בית"ר ירושלים פתחה בסערה. כבר בדקה הראשונה הדפה הגנת יבנה כדור לרגלי משה בן־הרוש, שהסיטו לשירזי, שמול יצחק לוי, שוערה של מכבי יבנה, קבע — 0:1.

בית"ר ירושלים הציגה בדקות אלו כושר נפלא ולאחר החטאות של אלי אוחנה, הגביה בדקה ה־16 שירזי כדור לעברו של בן־הרוש, שהוכשל. חנן אוולאי, המומחה החדש של בית"ר ירושלים בבעיטות־עונשין, שיגר את הכדור אל בין חיבורי הקורות — 0:2.

בית"ר לא הירפתה ושירזי החמיץ בדקה ה־20. ההתקפה היחידה והמסוכנת של מכבי יבנה במחצית הראשונה, היתה בדקה ה־31 כשדוד בוארון בעט, וסויסה הדף נפלא.

20 שניות לאחר שריקת הפתיחה למחצית השנייה, שוב הצליח שירזי לכבוש. הוא פרץ ממרכז המגרש, חלף על פני שני שחקני־עורף ומקו הרוחב בעט כדור חלש, אותו קלט יצחק לוי ושמטו לשערו — 0:3.

בדקה ה־55 התקפה נדירה של מכבי יבנה. בן־שמעון בעט מ־30 מטר, הכדור פגע בגבו של חנן אוולאי, ומשם ניתז לקורת שערו של אורי סויסה.

בדקה ה־67 כבשה בית"ר ירושלים בפעם הרביעית: סמי מלכה קלט כדור במרכז השדה, ביצע מסירה כפולה עם אוחנה, שבעט לשער יבנה. יצחק לוי הדף, ואת הכדור החוזר דחק אשר ששון לרשת — 0:4.

בדקה ה־80 הוחלף שלמה שירזי לתשואות הצופים.

לאחר שריקת־הסיום כינה ציון יעקב, קשר מכבי יבנה, את השופט יעקב אורגר: "נאצי". אורגר שלף צהובים ליורם אוחיון, אשר סולומון ואבי פרץ, כולם ממכבי יבנה. 4000 צופים חזו במשחק, שנערך במגרש ימק"א.

● בית"ר ירושלים: סויסה, שירזי (שוורין), חנן אוולאי, אששו, דור אוולאי, קרוש, בן־הרוש, מלכה, מלמיליאן, אוחנה, ששון.
● מכבי יבנה: יצחק לוי, אבי פרץ, דוד לוי, סולומון, בוארון, ציון יעקב, חלפון, זגורי (עלואת), שמעון פרץ (בן־שמעון), אוחיון, ועקנין.

נפתלי קורן

רבינזון ואיוניר התמודדו בהבקעות

מכבי פתח־תקוה — מכבי תל־אביב 4:4 (3:2)

בקרב רב־שערים, שכמותו לא זכור בליגה הלאומית מזה שנים ארוכות, נפרדו אתמול בבלומפילד קבוצות מכבי פתח־תקוה ומכבי תל־אביב, בתיקו 4:4.

איצטדיון בלומפילד, אליו העתיק מכבי פ"ת את משחקה הביתי, האיר פניו לחניכיו של המאמן משה מאירי כבר ב־22 הדקות הראשונות, כאשר דורון רבינזון, בשני שערים מרשימים, העלה את קבוצתו ל־0:2. בדקה ה־14 שלח אלישע לוי כדור מרוד לרבינזון, שהניף את רגלו השמאלית ומ־22 מטר בעט כדור אדיר שחדר לפינה הימנית הגבוהה — 0:1.

השחקן המצטיין: מוטי איוניר

חלפו שמונה דקות, ואייל בגלייבטר, שחזר לשחק לאחר תקופה ארוכה, שיגר כדור מההגנה להתקפה; על הכדור הסתער רבינזון, שפרץ לרחבת ה־16, ומשם שלח טיל, שפגע בקורה וחדר לרשת — 0:2.

שוב חלפו רק שמונה דקות, והתוצאה השוותה, בעיקר בגלל חולשתו של השוער הפתח־תקואי, משה מרכוס. בדקה ה־29 בעט מוטי איוניר כדור שטוח; לרבבת הצופים היה ברור שהכדור ייקלט בקלות בידיו של מרכוס, אך להפתעת הכל חמק מתחת לבטנו וחדר לרשת — 1:2.

חלפו עוד 60 שניות ומרכוס, שהיה בהלם, לא ידע אם לצאת או להישאר בשערו, מול כדור־רוחב שנשלח על־ידי שחקני מכבי ת"א. איוניר ניצל את הססנות השוער ונגח מקרוב למשקוף הפנימי, ומשם לרשת — 2:2. מפנה מדהים.

חניכיו של המאמן התל־אביבי שמעון שנהר, שאבו עידוד משער השיוויון, והוסיפו לתקוף. ואמנם, שער היתרון לא איחר לבוא. איוניר עיל בקבוצתו, ניצל הגנה המבולבלת של מכבי פ"ת, שלח כדור־רוחב, הישר לראשו של אלי דריקס, שהעלה מקרוב את קבוצתו ליתרון ראשון — 2:3, בדקה ה־40.

עם חידוש המחצית השנייה שילב מאמן מכבי פ"ת את חיים שעשוע, ובהמשך גם את ירוחם אלון.

דורון רבינזון ניסה שוב כוחו בבעיטות לשער של בוני גינזבורג. שתי בעיטות־יעף שלו החטיאו אך במעט את השער. כל זאת עד לדקה ה־62: בדקה זו פרץ רפי כהן לרחבת ה־16 של מכבי ת"א והוכשל על־ידי ההגנה, שהיתה חדירה במיוחד בגלל היעדרו של הבלם אבי כהן. השופט חיים ליפקוביץ הורה בפסקנות לעבר נקודת ה־11. אייל בגלייבטר בעט בפרוייק לפינה השמאלית והשווה ל־3:3.

הקהל היה מרוצה ממבול השערים. בדקה ה־66 עלתה מכבי ת"א ל־3:4: שוב היה זה איוניר, שהיה מעורב בארבעת השערים (שניים כבש ושניים בישל), שהגביה כדור־עונשין אלכסוני לשער מכבי פ"ת, השוער מרכוס, שנראה יוצא משערו, היסס וחזר, דבר שנוצל על־ידי חיים גולדברג, שנגח מקרוב פנימה.

שחקני מכבי פ"ת לא ויתרו, המשיכו לתקוף בשצף־קצף ורבינזון בפריצה מהכנף השמאלית, הוכשל בפינת מלבן ה־16 בדקה ה־76. בגלייבטר בעט כדור־עונשין לרחבה; מקבץ שחקנים: הכדור פגע בידו של מגן מכבי ת"א, ללא תגובת השופט, וקשר מכבי פ"ת אלישע לוי, שחזר לשחק אחרי פציעה ממושכת, בעט מתוך עירבוביה והשווה ל־4:4.

שפט חיים ליפקוביץ, לעיני 10 אלפים צופים, באיצטדיון בלומפילד.

● מכבי פ"ת: מרכוס, אזובל, מריסלי, חיים יחיאל, אלהדוויל, דניאל (ירוחם אלון), בגלייבטר, אלישע לוי, רפי כהן, רבינזון, כפרה (שעשוע).
● מכבי ת"א: גינזבורג, איתן לוי, מנשה שמעוני, גולדברג, פריץ, קריים, גוזלו (לולו) טבק (אלון נתן), גרייאני, איוניר, דריקס.

עמי רוזנברג

החלוץ הנתנייתי עודד מכנס נסגר ע"י שניים משחקני הפועל באר־שבע, משה אבוגזיר ושלמה אילוז (5). באר־שבע ניצחה 0:1. (צילם: אריה קנטר)

נסים כהן פתר את הבעיות

בני־יהודה ת"א — מכבי יפו 0:1 (0:0)

נסים כהן, קשרה הבין־לאומי של בני־יהודה ת"א, החל לפרוע את השטרות לקבוצתו; אתמול הבקיע את שער־הבכורה, שהיה גם שער־נצחון, במשחק החוץ לרשתה של מכבי יפו 0:1.

קבוצת בני־יהודה המשיכה אתמול בשרשרת הישגיה, בהם החלה בשבוע שעבר, כשניצחה בביתה את מכבי נתניה (0:1). רצון עז, שאפתנות ומשחק צוות, ומעל לכל לחימה חסרת־פשרות, היו הסיבות העיקריות לנצחונה של בני־יהודה.

מכבי יפו, סוגרת הטבלה, הזכירה את משחקיה מהעונה שחלפה. שחקניה היו נאיבים וחלשים. חוליית הקישור של מכבי יפו לא הצליחה לנווט כהלכה את משחק הקבוצה.

השחקן המצטיין: משה עלו

בני־יהודה פתחה את המשחק בסערה. כבר בדקה ה־2 יכול היה המגן משה עלו לכבוש שער. נסים כהן השתחרר משומרו האישי, אלון לניאדו, תיעתע בהגנת מכבי יפו, הבחין בעלו, שניצב חופשי ברחבה, הכין לו כדור לבעיטה, אך שוער מכבי יפו, לביא קוניצקי, היה במקום והדף לקרן.

במחצית השנייה ערך מאמן בני־יהודה, יצחק שניאור, חילוף מוצלח כאשר הכניס את הקשר דוד גורדנה והחלוץ יגאל קרן, במקומם של כועז סילקו ורמי שמואל החלשים.

לאחר החטאה של משה איזנברג, בדקה ה־65, שנגח מעל הקורה, באה בדקה ה־68, בה הצליחה סוף־סוף קבוצת בני־יהודה להבקיע את שער מכבי יפו: גורדנה ניהל סידרת מסירות עם עלו במרכז השדה; גורדנה הגיע עד לרחבת ה־16, בעט כדור שטוח וחזק. הגנת יפו הרחיקה לנסים כהן, שעט על המציאה וממרחק 14 בעט שטוח וחזק פנימה — 0:1.

שפט יוסף דיאמנט, לעיני 2000 צופים, במגרש מכבי יפו.

● בני־יהודה ת"א: אמויג, סילקו (גורדנה), אריב, מגל, עלו, סלמן, נסים כהן, רוני מאיר, איזנברג, בן־טובים, רמי שמואל (קרן).
● מכבי יפו: קוניצקי, כהן־צדק, סרי, בוטטיקה, סלימן, אלקולומברה, לניאדו, יוסי לוי, אמיגה, ציפורט (דיוגמי), מנשה מזרחי.

נפתלי כהן

צפון

● טירת־הכרמל: הפועל בית־שאן — הפועל טירת־הכרמל 1:2 (1:1). לבית־שאן כבשו: שאול אוחנה (20 בבעיטת־11) ואלי בן־סימון (70). לטירת־הכרמל: משה בצלאל (40). שפט גבי פרץ, לעיני 100 צופים.
● חדרה: מכבי חדרה — הפועל נצרת־עילית 2:3 (0:0). לחדרה הבקיעו: גולן (54), הרצל פיטוסי (60) וסבג (64). לנצרת: מוגרבי (47) ואלמליח (65). שפט גבי דמרקרו, לעיני 300 צופים.
● נצרת: מכבי אחוי נצרת — מכבי עפולה 1:2 (0:2). שערים לנצרת: עומי נאסר (9, 21 בבעיטת־11). לעפולה: סבג (79). שפט פרויזת, לעיני 600 צופים.
● נהריה: בית"ר נהריה — מכבי שפרעם 1:4 (0:3). לבית"ר נהריה הבקיעו: שמשון עידו (25,6 בבעיטת־11, 62) ועוזי כהן (8). למכבי שפרעם: מאג'יד טילבץ (54). שפט עמית קליין, לעיני 600 צופים.
● טמרה: מכבי טמרה — הפועל עלית כפר־סבא 1:2 (0:0). לטמרה כבשו: עדנאן עמאס (80) וסמיר קלאוץ (86). לעליה: משה פישר (62). שפט יעקב בן־חמו, לעיני 1200 צופים.
● אור־עקיבא: מכבי אור־עקיבא — הפועל קרית־שמונה 1:1 (0:0). לקרית־שמונה כבש אורי שאול (50), ולאור־עקיבא: ויקטור ארכוב (70). שפט ארז זיטלמן, לעיני 400 צופים.
● קרית־אתא: הפועל קרית־אתא — הפועל רעננה 1:1 (0:1). שער לקרית־אתא: הורי (18). לרעננה: שמואל טרבס (75). שפט זועבי, לעיני 400 צופים.

דרום

● דימונה: הפועל דימונה — מכבי רמת־השקמה 0:1 (0:0). שער הנצחון: שמואל אבוטבול (65). שפט יעקב שמש, לעיני 1000 צופים.
● נתניה: הפועל ראשון־לציון — הפועל אור־יהודה 0:1 (0:0). שער הנצחון: יצחק ששון (53). שפט יוסי שועי, לעיני 100 צופים.
● רחובות: הפועל קרית־מלאכי — הפועל ירוחם 1:0 (0:1). חיים אטון כבש לקרית־מלאכי (11). שפט סרסור, לעיני 700 צופים.
● אזור: הפועל אזור — הפועל קרית־אונו 0:0. שפט מימון אסולין, לעיני 200 צופים.
● בת־ים: הפועל בת־ים — מכבי קרית־גת 0:0. שפט סמי אנקונינה, לעיני 200 צופים.
● באר־שבע: בית"ר באר־שבע — הפועל אשקלון 0:0. שפט בני כהן, לעיני 400 צופים.

הטבלה הצפונית (לאחר המחזור ה־8)

1. הפ. בית־שאן	9—10	14
2. הפ. עליה כפ"ס	7—12	13
3. בית"ר נהריה	7—12	12
4. הפ. קרית־אתא	9—5	12
5. הפ. קרית־שמונה	9—11	11
6. מכבי נצרת	12—16	10
7. מכבי חדרה	16—15	10
8. מכבי טמרה	12—13	9
9. מכבי שפרעם	17—16	7
10. הפועל רעננה	13—10	6
11. מכבי עפולה	16—10	6
12. הפ. נצרת עלית	12—6	6
13. מכבי אור־עקיבא	14—6	5
14. הפ. טירת־הכרמל	22—11	5

הטבלה הדרומית (לאחר המחזור ה־9)

1. הפ. דימונה	4—10	13
2. הפ. קרית־מלאכי	7—5	10
3. בית"ר באר־שבע	9—6	9
4. הפועל ירוחם	4—5	9
5. הפועל אשקלון	4—4	9
6. מכבי קרית־גת	4—3	8
7. הפ. ראשון־לציון	6—5	8
8. לורוס חולון	7—5	8
9. הפ. קרית־אונו	6—4	8
10. הפ. אזור	4—3	7
11. הפ. בת־ים	4—3	7
12. מכ. רמת־השקמה	6—4	6
13. הפ. אור־יהודה	8—5	6

● אריה רוזנטל מבלגליי־העין גבעתיים ניצח אתמול, במירוץ מהר־ירושלים לאזור הקסטל, כשעבר 31 ק"מ בזמן של 1:10.28 שעה, והקדים את שארלי אמסטיס מהפועל ר"ג — 1:10.32 שעה.

במחזור הבא

ליגה לאומית

בני־יהודה ת"א — הפועל באר־שבע; מכבי חיפה — מכבי נתניה; הפועל פ"ת — שמשון ת"א; הפועל ירושלים — מכבי שעריים; מכבי יבנה — הפועל כפר־סבא; מכבי ת"א — בית"ר ירושלים; הפועל ת"א — מכבי פ"ת; מכבי יפו — הפועל חיפה.

נוער

הפועל פ"ת ומכבי נתניה ברחו בצמרת

קבוצות הנוער של הפועל פתח־תקוה ומכבי נתניה, מוליכות הליגה הלאומית לנוער בכדורגל, ברחו אתמול בצמרת, בתום המחזור השביעי, מיריבותיהן.

הפועל פ"ת ניצחה את הפועל ראשון־לציון — 1:2, ומכבי נתניה גברה על הפועל באר־שבע — 1:2.

יתר התוצאות: בני־יהודה ת"א — מכבי יפו 1:2; הפועל תל־אביב — הפועל חיפה 1:3; מכבי פתח־תקוה — מכבי תל־אביב 0:1; הפועל חדרה — הפועל כפר־סבא 1:0; הפועל רמת־גן — מכבי חיפה 1:1.

צמרת הטבלה (לאחר 7 מחזורים)

1. הפועל פ"ת	5—28	18
2. מכבי נתניה	5—13	13
3. הפועל באר־שבע	6—13	9

הצמרת ניצחה באנגליה

שלוש הראשונות בליגה האנגלית בכדורגל ניצחו בשבת, במחזור ה־20. המוליכה, מנצ׳סטר־יונייטד, גברה במגרשה על איפסוויץ׳ — 0:1, משער שבבש האירי פרנק סטייפלטון.
למנצ׳סטר־יונייטד 46 נקודות מ־20 משחקים, ומקדימה בשתי

● הליגה האנגלית

נקודות את ליברפול, שהביסה את אסטון־וילה — 0:3. פול וולש כבש צמד, והדני יאן מולבי השלים.
השלישית, ווסטהאם, עם 41 נקודות, השיגה נצחון־חוץ בדרבי הלונדוני על קווינס־פארק־ריינג׳רס — 0:1. את שער־הנצחון הבקיע הסקוטי מקאבאני בדקה ה־73. היה זה שערו ה־18 העונה.
הרביעית, צ׳לסי, עם 38 נקודות, סיימה בתיקו 1:1 את משחקה בקובנטרי.
טוטנהאם גברה על אוקספורד — 1:5 (0:2), משעריהם של פלקו והודל. במחצית השנייה הוסיף קלייבאלן עוד שני שערים.
לעומת זאת הובסה הנציגה הנוספת של לונדון, ארסנל, על־ידי סאותהמפטון — 3:0. את השערים הבקיעו: בונר, ארמסטרונג ומורן.
נצחון זה השיגה האלופה, אברטון, על האחרונה בטבלה, ווסט־ברומיץ׳. גרי ליניקר הבקיע את שערו ה־15 העונה.
תוצאות נוספות: ווטפורד־בירמינגהאם 1:2. לסטר־מנצ׳סטר־סיטי 1:1; לוטון־ניוקאסל 2:0; שפילד־וונסדיי־נוטינגהאם 1:2.
● בליגה הסקוטית נערכו רק שני משחקים: הארטס סיימה בתיקו 1:1 עם דנדי, והשוותה את מספר נקודותיה (21) למוליכה, אברדין, שלה שני משחקים פחות. במשחק השני גברה ריינג׳רס על מאדרוול 0:1.

הטבלה האנגלית

1. מנ.־יונייטד	20	11"37	46
2. ליברפול	20	18"45	44
3. ווסטהאם	20	19"36	41
4. צ׳לסי	20	21"32	38
5. שפילד	20	28"31	38
6. אברטון	20	25"44	37
7. לוטון	20	23"35	33
8. ארסנל	20	25"22	32
9. ניוקאסל	20	30"27	29
10. טוטנהאם	19	25"36	28
11. נוטינגהאם	20	32"31	27
12. קווינס־פארק	20	25"20	27
13. ווטפורד	20	35"36	26
14. קובנטרי	20	26"25	24
15. סאותהמפטון	20	28"26	24
16. אסטון־וילה	20	30"24	19
17. מנצ׳סטר־סיטי	20	28"19	19
18. לסטר	21	39"26	19
19. אוקספורד	21	44"30	19
20. בירמינגהאם	19	27"12	17
21. איפסוויץ׳	20	35"16	12
22. ווסט־ברומיץ׳	20	50"14	7

הבוקר: ג׳וניורס נגד יובנטוס

הבוקר ב־9 שעון ישראל, יתקיים באיצטדיון האולימפי בטוקיו המשחק על הגביע הבין־יבשתי בכדורגל, בין ארגנטינוס ג׳וניורס, אלופת דרום־אמריקה, ויובנטוס, אלופת אירופה.
אשתקד זכתה בגביע אינדפנדיינטה מארגנטינה, ומאז 1976 לא הצליחו קבוצות אירופה לזכות בגביע זה.

● הליגה הגרמנית

באיירן – אורדינגן 1:5

האלופה המערב־גרמנית, באיירן מינכן, זכתה בנצחון ביתי גבוה במחזור ה־18 בליגה המערב־גרמנית כשהביסה את אורדינגן – 1:5. אורדינגן זכתה בשנה שעברה בגביע המערב־גרמני.
הנצחון העלה את באיירן למקום השני בטבלה, עם 29 נקודות, כשהיא מפגרת ב־3 נקודות אחרי המוליכה וורדר ברמן, שניצחה את שאלקה – 1:3.
מנשנגלדבאך נסוגה מהמקום השני לשלישי, לאחר שסיימה בתיקו 1:1 עם שטוטגרט.
לגלדבאך 23 נקודות והיא מקדימה בהפרש שערים את המבורג, שהשיגה נצחון־חוץ על קייזרסלאוטרן 1:2.
תוצאות נוספות: פרנקפורט־קלן 2:2; בוכום־נירנברג 1:2; דורטמונד־סארבריקן 1:3; מנהיים־דיסלדורף 2:4; לברקוזן־האנובר 1:4.
לותאר מאטאוס מבאיירן הושעה לשלושה שבועות לאחר שפגע באוסטרי הבין־לאומי פציי, והורחק ממשחק הליגה שהיה לפני שבועיים.

הטבלה הגרמנית

1. וורדר ברמן	18	28־63	27
2. באיירן מינכן	18	21־37	24
3. מנשנגלאדבאך	17	23־38	23
4. המבורג	18	17־29	23
5. לברקוזן	18	24־38	22
6. מאנהיים	17	23־30	20
7. בוכום	17	27־35	19
8. שטוטגרט	18	31־31	18
9. קלן	17	27־27	17
10. דורטמונד	17	33־28	16
11. אורדינגן	17	44־26	16
12. קייזרסלאוטרן	18	26־25	16
13. פרנקפורט	18	29־20	15
14. שאלקה	17	27־21	14
15. האנובר	18	49־29	14
16. סארבריקן	18	33־23	13
17. נירנברג	17	33־24	10
18. דיסלדורף	18	45־26	9

סנסציה: פורטלנד ניצחה בבוסטון 103:121

הפתעה נרשמה במחזור ליל־שבת משחקי ליגת האן.בי.איי. כשבוסטון־סלטיקס נוצחה בביתה ע״י פורטלנד – 121:108.
היה זה הפסדה הראשון של בוסטון בבית, משנת 1982. הפסד זה שבר רצף של תשעה נצחונות רצופים של בוסטון־סלטיקס. בפורטלנד הצטיינו שני שחקנים צעירים (מחליפים): קרסי וקולטר שקלעו 22 נקודות כל אחד.
לוס־אנג׳לס לייקרס ניצחה את יוסטון־רוקטס – 120:122. קארים עבדול ג׳אבאר הוותיק (38) קבע שיא קליעות עונתי כשצלף 35 נקודות.
דנבר־נאגטס גברה על פילדלפיה־76 – 121:123. אלכס אינגליש קלע 34 נקודות למנצחים.
יתר התוצאות: אטלנטה – מילווקי 93:94; אינדיאנה – ניו־יורק ניקס 83:107; וושינגטון בולטס – סיאטל סופרסוניקס 109:115; שיקאגו – סאן־אנטוניו 125:131; פניקס סאנס – יוטה ג׳אז 92:111.

שר הבטחון ורעיתו עלו סיבוב בטניס

שר הבטחון יצחק רבין ורעייתו לאה במשחקי הטניס ביום שישי בבת־ים. (צילום: יוסף אלוני / יפפ״א)

אליפות הטניס „הכל נשאר במשפחה": נפתחה בסוף השבוע בקריית־הנופש והספורט בבת־ים, בהשתתפות 400 טניסאים וטניסאיות בכל הגילאים. אליפות זו, שהיא מסורתית, נערכת זו השנה הרביעית.
במוקד משחקי יום שישי היתה הופעתו של שר הבטחון יצחק רבין ורעיתו לאה. השניים הופיעו בקטיגוריות של בעלים ונשותיהם מתוך תשע קטגוריות של האליפות. השניים הפגינו משחק צוות וגברו בקלות על משה ומיקי וייצל, בשתי מערכות — 1:6, 3:6. „אני אוהב את משחק הטניס, גם כצופה וגם כששחקן, אבל בגלל עיסוקי הרבים אינני יכול להקדיש יותר זמן למשחק זה" — אמר שר הבטחון.
במשחק „אבות ובנים" משתתפים 80 שחקנים: בולטים, אלופי־העבר כמו אריה אבידן וגבי דוביצקי, עם בניהם.
שתי קבוצות סיימו אתמול את הופעותיהן ונערכו בהם משחקי הגמר. בגמר בין האחיות ניצחו יעל וקרן שביט את רונה וקארין מאייר — 5:7, 6:7. בגמר האחים ניצחו אוהד ורועי וייגברג את אריה ומשה לובצקי — 3:6, 2:6.
התחרות תימשך בסוף השבוע.

לברקוזן הלמה במטה אשר — 0:3 ב־60 דקות

● כדורעף

קבוצת הכדורעף המערב־גרמנית, באייר לברקוזן, גילתה בליל־שבת, לעיני 1000 צופים, שמילאו עד אפס מקום את האולם באילון, יכולת מעולה ולא התקשתה להכניע את הפועל חניתה / מטה אשר — 0:3, במשחק הראשון בסיבוב השני בגביע־אירופה למחזיקות־גביע.
לגרמנים היה יתרון מוחלט בגובה. השחקן הנמוך ביותר של לברקוזן (1.89) גבוה יותר מהשחקן הגבוה של חניתה/מטה אשר.
בקבוצת באייר לברקוזן, אותה מאמן ההונגרי פטר סיק, מופיעים גם שני זרים: הפיני גרקה קארי והאמריקני אדם הורסטמן. בקבוצה שלושה משחקני נבחרת גרמניה, שהבולטים ביניהם היו שלשום הקפטן מרטיס קלר והמרים רולנאר הלניך.
במערכות הראשונה והשלישית ניצחו הגרמנים בקלות — 5:15. רק במערכה השנייה גילו הישראלים עמידה עיקשת, ואף הובילו — 1:7. הגרמנים הגיבו בעוצמה וזכו ב־9 נקודות רצופות — 7:10, ובסיום — 10:15.
המשחק, כולו, ארך 60 דקות. קבוצת לברקוזן שיחקה כל הזמן בשישייה אחת. שפט היווני עמנואל קאלוס, בסיועו של הישראלי אלכס ברוקר.

נאוורטילובה זכתה במלבורן

הטניסאית הצ׳כית מרטינה נאוורטילובה זכתה אתמול באליפות אוסטרליה במלבורן, כשניצחה במשחק־הגמר את יריבתה המושבעת, כריס אוורט־לויד מארה״ב — 6:2, 4:6, 6:2.
היה זה המיפגש ה־13 בין שתי היריבות הוותיקות בגמר כלשהו. נאוורטילובה זכתה השנה בשתי האליפויות החשובות במסגרת „הגראנד סלאם": וימבלדון ומלבורן. כעור שלויד זכתה באליפות צרפת ברולאן־גארוס. הכתר הרביעי, החשוב, נטל מידי הצ׳כית אנה מאנדליקובה.
השבדי מאטס וילנדר, מחזיק התואר, [illegible] האוסטרלי [illegible] בשעתיים האחרונות, העפיל לגמר, לאחר שהשלים את נצחונו על היוגוסלבי סלובודן ז׳יבוינוביץ׳ — 5:7, 1:6. המשחק הופסק בתוך המערכה השנייה, בגלל גשם. למחרת הצליח לנצח במערכה השלישית, וממתין עתה ליריבו במשחק בין הצ׳כי איוון לנדל, המדורג מספר 1, והשבדי סטפן אדברג, המדורג החמישי. השבדי הוליך 1:2 במערכה הראשונה, בטרם החל לרדת גשם שוטף. המשחק נדחה להבוקר.
משחק הגמר ייערך, כנראה, מחר. לנדל הושעה קורס־לכן לשלושה שבועות, לאחר שנקנס ב־1000 דולאר ועבר את מקסימום הקנסות (7500). הוא ירצה את עונשו בתום אליפות אוסטרליה.

מאחורי הקלעים

שחקני באנקו רומא חששו לאכול... סופגניות

חד־גדיא של מאמנים בהפועל רמת־גן * הכדורגלנים לא רצו לתרום לקשישים * מלמיליאן ועופר – שותפים * אל־חוזייל ומרכוס למען ניצני־שלום * נילי דרורי באה מתורכיה לסיים את לימודיה * זלינגר יאמן את נבחרת הולנד

*** שחקני באנקו רומא, שהתמודדו בשבוע שעבר נגד הפועל ת״א, במשחקי גביע־קוראץ׳ בכדורסל (92:82), מאמינים באמונות תפלות — מרווח יצחק ויסהוף. במסיבת עיתונאים, לפני המשחק, סירבו לטעום מהסופגניות שהוגשו להם. האיטלקים לא שוכנעו מהסבריו של בעל המלון, בעיקר כאשר שמעו שחג חנוכה קשור למכבים. כנראה נזכרו במכבי ת״א... „החרמת" הסופגניות לא מנעה מהאיטלקים הפסד *** הכדורסלן האמריקני של באנקו רומא, ברוס פלאוארס, קשר קשרים טובים עם שחקני הפועל ת״א. אחרי הפסד קבוצתו לא נרתע, נכנס לחדר־ההלבשה של הפועל ת״א, ולחץ את ידי יריביו *** אנשי הפועל ת״א מסרבים בזמן האחרון להתיר לצופים עיתונאים לחזות באימוני הקבוצה. מי שחשב שזה פטנט ישראלי — טעה. כדורסלני באנקו רומא, שהגיעו לאימון באולם הפועל ת״א, סירבו להתחיל עד שיצאו כל הנוכחים. רק לאחר שהאולם פונה החל האימון האיטלקי *** בליגה הלאומית בכדורסל פוטרו עד כה שלושה מאמנים בשתי קבוצות: הפועל רמת־גן נפרדה לאחר ארבעה משחקי־ליגה ממאמנה גרשון דקל. במקומו הובא האמריקני רודי דאמיקו, זה החזיק מעמד שמונה מחזורים, ופוטר גם הוא. עתה משמש כמאמן עוזרם של דקל ודאמיקו, אמיר שמר. מפוטר אחר הוא מאמן אליצור קרית־אונו, דני ברזילי. החליפו הוותיק אברהם חמו, שהשתחרר מהמשטרה. אגב, דקל וברזילי היו כדורסלנים מצטיינים בהפועל ת״א ובנבחרת ישראל ***

מכבי חיפה: חטא ועונשו

*** הרחקתו של הכדורסלן החולוני גזון קופר, במשחק הגביע בין הפועל חולון ומכבי חיפה (80:100), הוגדרה על־ידי אנשי מכבי חיפה „חטא ועונשו". החיפנים טוענים כי במשחק הראשון בליגה בין שתי הקבוצות, ברוממה, פגע קופר ללא כדור בשחום־העור של מכבי חיפה, פטריק מיילס. למיילס נגרם שבר בעצם המצח, והוא נאלץ לחזור לארה״ב. אז לא ראו השופטים את הפגיעה. הפעם „תפס" השופט דוד דגן את קופר „על חם" — דיווחו של יוסף גלזר *** באותו משחק המשיך הבישמזל לרדוף את קפטן מכבי חיפה, ארי רוזנברג. הכדורסלן החיפני, שהחמיץ במשך שישה שבועות משחקי ליגה, גביע וגביע־אירופה, אחרי שנפגע בעינו, שיחק שמונה דקות בחולון ונקע את רגלו. למחרת התברר כי הפגיעה אינה חמורה. אמו של השחקן דבורה, שהיא יו״ר מחלקת הטניס במכבי חיפה, זינקה מייד מהיציע התחתון כדי לראות מה אירע לבנה. אגב, הרופאים, שטיפלו בעינו של ארי בחיפה, רואים בהחלמתו המהירה „פלא רפואי". צנורית הברזל, שהושתלה בעפעפו, נשרה מאליה בזמן שינה, ובכך זורזה החלמתו *** ישנם המתגעגעים, במכבי חיפה לגרג קוק, ששיחק בקבוצה כשלוש שנים. אמנם גרם צרות, אבל היה שחקן טוב. בשיחת טלפון, בשבוע שעבר, גילה קוק לחבריו בחיפה ששמן בצורה כזו עד שנאלץ לפרוש מהכדורסל *** שתי הקבוצות החיפניות, מכבי והפועל, ייפגעו בצורה שווה מנעילת היכל הספורט ברוממה בימי החנוכה. השתיים לא יוכלו לערוך אף אימון עד לדרבי החיפני, ב־16 בדצמבר *** כדורסלן מכבי ת״א יואב קדמן, הלומד בארה״ב, שהה בארץ וביקר את חברו מהפועל חולון, ליאור שטרן. קדמן הציע לשטרן להצטרף לקולג׳ בו הוא לומד: „תתקדם בכדורסל ובלימודים". שטרן דוחה את ההצעה *** בעקבות הכדורסלנית הבין־לאומית, זיוה רון, המופיעה העונה בהפועל גבעת־חיים, הלכה גם אחותה הצעירה, רבקה, בת ה־14. היא מופיעה בקבוצת הנערות של הפועל עין־דור ***

ירושה ופרנסה

*** מפעל הטלתרום, שנועד לאסוף תרומות לקשישים, פנה ליו״ר ארגון שחקני הכדורגל, אבי כהן, בבקשה שיופיע ביום שלישי בשידור ישיר בטלוויזיה ויתרום סכום נכבד בשם הכדורגלנים. אבי הבטיח לבדוק את הנושא. לאחר סיבוב־שיחות טלפוניות התברר לו כי רוב הכדורגלנים בארץ אינם מוכנים לתרום. אבי הודיע שלא יוכל להגיע למשדר: „תרומה אישית אני מוכן לתת, אבל לא בשם השחקנים". אבי כהן גילה כי רוב הכדורגלנים חייבים לארגון השחקנים דמי־חבר (מדובר ב־3000 שקל לחודש). „אפילו את דמי החבר לא משלמים; אז אתם רוצים שהם יתרמו לקשישים?" — דברי אבי כהן. סיפורו של מרדכי חביב *** אורי מלמיליאן, כוכב בית״ר ירושלים, עומד להצטרף לעולם העסקים. מי שמריץ את מלמיליאן הוא לא אחר מאשר מאמן הכדורגל, אליהו עופר, ששימש כמאמנו בבית״ר ירושלים. עופר, בעל עסקים רבים בבאר־שבע, הציע למלמיליאן לפתוח בית־קפה ומסעדה בצומת, בכניסה לירושלים. ההשקעה הכספית הגדולה לא הפחידה את מלמיליאן, שהסכים להיות שותפו של עופר *** כשהודיע זאב זלצר על הפסקת עבודתו במכבי יבנה כינס היו״ר ישראל בן־ייקר, את הכדורגלנים והודיע להם כי הם חייבים להבין, שהמצב הכלכלי קשה במיוחד. „אני צריך להשאיר ירושה לבני ולא אתן את הכסף למכבי יבנה" — אמר בן־ייקר לשחקנים. בתגובה — מספר מרדכי חביב — קם שחקן העורף, דוד בוארון, ואמר לבן־ייקר: „אתה צריך להשאיר ירושה לבנך ואני צריך להביא אוכל לבני". בחדר השתררה דממה מעיקה *** אם מדובר בעסקי כדורגלנים הרי שטעודה של הנבחרת הלאומית ומכבי נתניה, אריה חביב, פתח חנות בגדים אופנתית בחניון ברמת־גן. חביב שומר את הדבר בסוד. הסיבה: לפני שיערוך פתיחה חגיגית הוא חושש מעין הרע ***

ויתרו על שכרם

*** גם זה קורה בכדורגל הישראלי: שחקני קבוצת מכבי קריית־ביאליק, שנמצאת בתחתית הטבלה בליגה ב׳, החליטו לוותר, מיוזמתם, על שכרם עד שהקבוצה תעלה על דרך־המלך — סיפורו של יוסף גלזר *** כדורגלן שמשון ת״א, ויקי פרץ, נראה בעבר מבלה את שעות הבוקר שלו בבית־קפה, או בסמוך למגרשי מכירת מכוניות. לאחרונה הוא משכים קום ומגיע לבורסת היהלומים ברמת־גן, שם הוא עובד. גילה פרץ: „צריך להתכונן לעתיד. בעוד שנה־שנתיים אין ערובה שמישהו יסתכל עלי בכדורגל. בתי־קפה טובים לתקופה מסויימת. אני גמרתי עם זה" *** כדורגלן מכבי ת״א, יהודה חנוכה, שהושעה לחצי שנה בעקבות פרשת הגניבות המפורסמת במחנה הנוער בקובלנץ, גרמניה, חזר בתחילת העונה לאימונים אך הושעה שוב, הפעם לצמיתות, ממכבי ת״א. הסיבה: עבירות משמעת. בשבוע שעבר עבר לקבוצה חדשה: בית״ר ת״א הסכימה לקלוט אותו *** הכדורגלנים שאמיק אל־חוזייל ומשה מרכוס ממכבי פ״ת השתתפו במבצע שערכה אגודת ניצני־שלום. במסגרתו התארחו ילדי הכפר עיבלין בקיבוץ יגור. השניים גם השתתפו במשחק קט־רגל בין שני היישובים *** מה אפשר לצפות מכדורגלן בהופעת־בכורה יותר מאשר שיכבוש צמד שערים? זה קרה לחלוץ אברהים חורי, שהבקיע שני שערים במשחק־הנצחון של קבוצתו החדשה, הפועל קריית־אתא, לרשת מכבי עפולה (0:3), בליגה א׳. חורי שיחק בעבר בהפועל נהריה, הפועל עכו, הפועל רמת־גן, הפועל לוד, מכבי שפרעם, וכן בארה״ב *** מסיבת הפתעה נערכה בשבוע שעבר לכדורגלן־העבר, דניאל שמולביץ־רוזן ביום הולדתו ה־43. שמילו הוא כיום מאמן הטניס במכבי חיפה, שקבוצתה עלתה לליגה א׳ *** הנרוניה שהביא המאמן החדש של בית״ר חיפה, ערן קוליק, לקבוצתו, הוא כדורגלן מכבי הרצליה, שלמה (טרלו) סלמן, ששיחק בעבר גם בבית״ר נתניה והפועל חדרה. גם כאשר אימן קוליק במכבי חיפה הביא עמו שחקן מהרצליה, את הבלם אברהם עקרב *** מאמן קבוצת הנערים של הפועל חיפה בכדורגל, מנחם גל, הוא מנהל בית־הספר היסודי אמירים בקריית־ים. בשבוע שעבר עשה בית־ספרו חיל גם באתלטיקה, כשזכה בבכורת בתי־הספר ***

השוער שלא רצה לחיות... מסננת

*** שוער־המשנה של הפועל רמת־גן בכדורגל בני מריקו, שנכנס לשחק בדקה ה־50 בדרבי בו ניצחה הפועל רמת־גן את מכבי ארזים רמת־גן (13:27), ספג חמישה שערים תוך חמש דקות. זאת לאחר ששוער הראשון נתן וייס, ספג רק שבעה שערים ב־50 דקות. מרקו רגז על שחקני ההגנה שלו ושאג: „מה אני, מסננת?" שלכמי־הוא בעט בכדור, והורחק לשתי דקות כדי שירגע — דיווחו של יוסף הכם *** מאמן הכדורעף הנודע, אריה זלינגר, הנמצא מזה כחודש בהולנד, ומאמן את קבוצת הכדורעף, בה משחק בנו אביטל, עשוי לאמן גם את נבחרתה הלאומית של הולנד, העומדת להשתתף באליפות העולם הקיץ בפאריס *** נילי דרורי, הסייפת שייצגה את ישראל בשתי אולימפיאדות, הגיעה ארצה עם בעלה, המאמן נצמן, מתורכיה. זאת כדי לסיים את שנת הלימודים האחרונה שלה במכללה במכון־וינגייט. במשך שנה זו ינסה בעלה לאמן בישראל והזוג יחליט היכן יתגורר בעתיד: בישראל או בתורכיה *** השבוע קפץ ארצה לביקור ד״ר גדעון אריאל, שייצג את ישראל בכדור־ברזל במשחקים האולימפיים ברומא (1960) ובטוקיו (1964), וכיום הוא מומחה בעל־שם עולמי בביומכניקה של הספורט. ד״ר אריאל, המתגורר בלוס־אנג׳לס, יסייע להביא ארצה מכשיר כושר משוכלל שהמציא *** מאמן הרמת־המשקולות הוותיק טוביה סוקולסקי חזר העונה לקבוצת נעוריו, הפועל קרית־חיים, עמה זכה בשלוש אליפויות, והעונה חזרה ללאומית. במחזור הראשון תפסה קרית־חיים מקום שלישי אחרי הפועל (מכבי ת״א) וניצחה את קבוצתו של סוקולסקי בחמש השנים האחרונות, מכבי חיפה (מקום רביעי) אותה הצעיד בעונה שעברה לזכייה בתואר — דיווחו של יוסף גלזר *** שבועיים אחרי שקבוצת הגברים של מועדון הכרמל חיפה העפילה לליגה הלאומית עשתה זאת גם קבוצת הנשים, היא ניצחה במשחק המכריע את מכבי ת״א (0:3). מאמן הקבוצה, שמואל (מולי) רגב, נזכר שבמועדון הכרמל הופיעה לפני פ״א שנה בכירת הטניסאיות בארץ, מאוליבה מסורבה ***

הפועל רמת־גן הביסה את בית״ר תל־אביב 0:3

רמת־השרון – בית״ר נתניה 3:3; חולון – עמידר 0:0

הפתעה במחזור הי״1 בליגה הארצית בכדורגל: הפועל רמת־גן מתחתית הטבלה הביסה את קבוצת הצמרת של בית״ר תל־אביב – 0:3.
שתיים משלוש הראשונות סיימו בתיקו: מכבי רמת־עמידר נפרדה 0:0 בחולון, ובית״ר נתניה סיימה 3:3 ברמת־השרון. רק הפועל לוד מהצמרת זכתה בנצחון ביתי קשה על הפועל חדרה – 2:3.
הכוח רמת־גן (1:2 נגד הפועל טבריה) ובית״ר רמלה (0:1 מול בית״ר חיפה) ניצחו והתקדמו בטבלה.
מאבקי־התחתית נסתיימו ללא הכרעה: הפועל בית־שמש – הפועל מרמורק 1:1; הפועל עכו – הפועל יהוד 0:0.

צעירי הפועל ר״ג המממו את בית״ר ת״א

הפועל רמת־גן — בית״ר תל־אביב 0:3 (0:1)

כדורגלנית מצעירים של הפועל רמת־גן הוללו ביום שישי הפתעה באיצטדיון ברמת־גן כשהכניעו את קבוצת הכוכבים של בית״ר ת־א — 0:3.
הרמת־גנים, במשחק לוחמה, המנו את יריביהם. מרדכי בייטנר, הטוב במגרש, העלה את הפועל רמת־גן ליתרון 0:1 בדקה ה־38, לאחר שניצל מישגה בהגנת בית״ר.
שחקני בית״ר ת״א ניסו להשוות במחצית השנייה, אך לא יכלו לפצח את ההגנה הרמת־גנית הצפופה. בדקות האחרונות נטלו הרמת־גנים את היוזמה, ובדקה ה־85 קבע נסים רבי המצויין — 0:2, במבצע אישי. קודם־לכן הרחיק השופט יעקב שיינר, שחקן ספסל רמת־גני שי מוור, שעלב במאיר חנוכה מבית״ר.
דקה לסיום נקבעה תוצאת המשחק 0:3. חנוכה הכשיל את רבי, והשופט פסק על כדור־11. אבי ברשצקי, אחד הטובים במגרש, בעט לרשת.
400 צופים חזו במשחק.

הפתעה במשחק המכפך ברמת־השרון

הפועל רמת־השרון — בית״ר נתניה 3:3 (2:3)

שישה שערים, אחד בכדור־11, התגוא כדור־11 נוסף ושפע אירועים. היו אתמול במשחק התיקו רב־השערים 3:3, בין קבוצות הפועל רמת־השרון וביתר נתניה.
כבר בדקה הראשונה קבע שלמה אדרי, חלוץ נתניה והטוב במגרש — 0:1. חלפו חמש דקות והשופט יהושע לויה פסק על כדור־11 לבית״ר. יוסי אדרי בעט, אך שוער רמת־השרון, מנשי תרוש, הדף. חלפה דקה והקשר הנתנייתי מרדכי חלפון העלה ל־0:2.
עתה הגיע תור שחקני רמת־השרון להבקיע. בדקה ה־8 עזב כדור־11. בעקבות נגיעת־יד של חלפון, ג׳קי דאהן צימק ל־1:2. [illegible] ובדקה ה־17 [illegible] 2:2. רמת־השרון המשיכה לתקוף ובדקה ה־35 [illegible]
תנופת רמת־השרון נעצרה במחצית השנייה ובדקה ה־58 השווה שלמה אדרי ל־3:3.
1000 צופים חזו במשחק שנערך ברמת־השרון.

חולון החמיצה נצחון על המוליכה

הפועל חולון — מכבי רמת־עמידר 0:0

המוליכה בארצית, מכבי רמת־עמידר, ניצלה ביום שישי מהפסד במשחקה בחולון נגד הפועל צפריירים — 0:0.
החולונים גילו עדיפות במחצית הראשונה וגיל זיתוני, הטוב במגרש, החטיא בדקה ה־19 כשבעט מקרוב לחוץ.
שחקני עמידר, שהסירו את סמל המועדון מעל חולצותיהם, וכתבו „אנו יתומים", גילו הפעם חולשה.
שפט יצחק יחבס, לעיני 100 צופים, בחולון.

לוד פיגרה 2:0 וניצחה 2:3

הפועל לוד — הפועל חדרה 2:3 (2:2)

כדורגלני הפועל לוד לא נבהלו במגרשם מפיגור של שני שערים במשחקם נגד הפועל חדרה. הם השתפרו וניצחו — 2:3.
הפתיחה המהממת של הפועל חדרה הניבה צמד שערים תוך ארבע דקות מרגלו וראשו של עמי אלחרר (4,20).
השערים המהירים עוררו דווקא את לוד. בדקה ה־31 צימק יוסף קטשווילי ל־1:2, ובדקה ה־40 הושג שער־השוויון בבעיטה חזקה של אורי בנוריס — 2:2.
גם במחצית השנייה נמשך הקצב המהיר. ובדקה ה־68 פסק השופט דוד יוסף על כדור־11 לחדרה, לאחר הכשלה על אלחרר. המוכשל עצמו בעט, אך השוער יעקב בנוריס הדף.
תוצאת המשחק נחתמה רבע שעה לסיום במבצע אישי של הלודאי שלמה חביב, שקבע נצחון חשוב לקבוצתו — 2:3.
500 צופים חזו במשחק בלוד.

כדור־11 הקפיץ את בית״ר רמלה

בית״ר רמלה — בית״ר חיפה 0:1 (0:0)

כדור־11 העניק אתמול נצחון ביתי לבית״ר רמלה על קבוצת התחתית של בית״ר חיפה — 0:1.
הרמלאים גילו עדיפות, אולם חלוציהם לא יכלו לפרוץ את ההגנה החיפנית הצפופה. רק בדקה ה־52 הוכרע גורל המשחק בכדור־11, אותו החדיר לרשת אלי לוי. הבעיטה נפסקה לאחר נגיעת־יד של המגן החיפני שורקי.
שפט שלמה יוסף, לעיני 500 צופים ברמלה.

משה יחיאל קבע נצחון

הכח רמת־גן — הפועל טבריה 1:2 (0:0)

אתמול באיצטדיון וינטר את הכח רמת־גן לנצחון על הפועל טבריה, שספגה שער ראשון — 1:2.
טבריה הוליכה 0:1 בדקה ה־48 משערו של עמוס כהן, שהתברג בין השוער שלמה נורדמן ובלמו אפרים יעיש, ובעט לרשת.
11 דקות לאחר־מכן הגביה קופי מיכה כדור וגווילי נגח לרשת טבריה — 1:1. שחקני הכח המשיכו ללחוץ ובדקה ה־72 קבע משה יחיאל, גם הוא בנגיחה — 1:2, כשניצל את כדורו של דוד מאיר.
שפט יעקב ממן, לעיני 250 צופים, באיצטדיון וינטר.

● ארצית

הטבלה
(לאחר 11 מחזורים)

1. מכבי עמידר	5"11	22
2. בית״ר נתניה	8"17	21
3. הפועל לוד	8"15	21
4. בית״ר רמלה	6"11	19
5. הכוח רמת־גן	15"14	19
6. בית״ר ת״א	13"17	17
7. הפועל טבריה	10"10	17
8. הפ. רמת־השרון	17"13	14
9. הפועל חדרה	9"10	13
10. הפועל חולון	11"8	13
11. הפועל רמת־גן	12"11	12
12. הפועל עכו	9"9	11
13. הפועל מרמורק	16"12	11
14. הפועל יהוד	16"7	10
15. בית״ר חיפה	16"6	7
16. הפ. בית־שמש	19"8	5

הנצחון ברח מבית־שמש בדקה ה־82

הפועל בית־שמש — הפועל מרמורק 1:1 (0:0)

קבוצת הפועל בית־שמש החמיצה נצחון ראשון במשחקי התחתית כשספגה שער־שוויון במגרשה, נגד הפועל מרמורק, בדקה ה־82 — 1:1.
לאחר מחצית ראשונה חלשה פתחו שחקני בית־שמש בתנופה את המחצית השנייה ובדקה ה־66 קבע עמוס מימון — 0:1 לבית־שמש.
את שמחת המארחים קטע שמונה דקות לסיום צרי שרעבי, שניצל טעות בהגנת בית־שמש והשווה ל־1:1.
אבי סקורי, קשר בית־שמש, בלט במשחק, בו שפט עובדיה צבי, לעיני 200 צופים.

קרב־תחתית ללא שערים

הפועל עכו — הפועל יהוד 0:0

במשחק ללא שערים נפרדו בעכו קבוצות הפועל עכו והפועל יהוד.
שחקני יהוד גילו עדיפות קלה. הטוב במגרש היה קשר עכו, עלי אחמד, שניטרל את כוכב יהוד, שלום רוקבן.
שפט שלמה שחר, לעיני 800 צופים.

● במשחק־אימון שנערך ביום שישי במכון־וינגייט גברה הפועל רמת־גן על נבחרת הנוער — 90:92 לאחר הארכה. בתום המועד התקני של המשחק הורה לוח התוצאות על 83:83.

● טניס

אביב גלייכמן אלוף ההתיישבות

אביב גלייכמן מקיבוץ דן זכה אתמול באשקלון באליפות ההתיישבות העובדת בטניס, לאחר שגבר במשחק־גמר מרתק על אלוף השנה שעברה, מאיר הס (עברון) — 1:6, 7:5, 3:6.
האליפות נערכה במרכז הטניס באשקלון, בהשתתפות 60 טניסאים מכל רחבי הארץ.
בנוער, עד גיל 18, התמודדו בגמר עוז יעקבי (גבת), אלוף השנה שעברה ואילן שכטר משדה־ניצן. יעקבי ניצח — 2:6, 2:6.
בגמר גילאי 45 ניצח אלישע בן־נחום (עין־דור) את ישי ברונטמן (אפיקים) — 1:6, 2:6.
בגילאים מעל 45, גבר אלוף השנה שעברה, אברהם גלייכמן (דן), על יאיר ז׳ק (גבע) — 2:6, 3:6.
הטורניר אורגן ע״י עמי לויתן, רכז הספורט של המועצה האזורית אשכול, ואמנון כהן, רכז הספורט של ברית־התנועה הקיבוצית, שאמר בסיום כי יש ציפייה שענף הטניס שבתנועה הקיבוצית יעלה את רמתו ומספר רב של חברים וצעירים יעסקו בו.

● ראגבי

הפתעה: רעננה — אס״א ת״א 4:15

הפתעה נרשמה אתמול במשחקי הליגה הלאומית בראגבי, כשהפועל רעננה גברה על אס״א א׳ תל־אביב — 4:15.
יתר התוצאות: הפועל יזרעאל — הטכניון חיפה 9:48; הפועל כפר־הנשיא — הפועל הגליל־העליון / קרית־שמונה 0:30; אס״א ירושלים — אס״א ב׳ תל־אביב 4:71.
בתום ארבעה מחזורים מוליכות קבוצות הפועל יזרעאל ואס״א ירושלים, עם 8 נקודות, ללא הפסדים.

ראשל״צ מצטיינת באליפות הנוער

מתאבקי הפועל־סאגאמו ראשון־לציון זכו אתמול ב־3 מדליות־זהב באליפות ישראל לנוער בהאבקות, בסגנון הסאמבה, שנערכה בראשון־לציון. במקום השני — הפועל בת־ים, עם שתי מדליות־זהב.
האלופים: 48 ק״ג — חיים ינקו (הפועל סאגאמו); 57 ק״ג — כפיר הדר (הפועל סאגאמו); 62 ק״ג — שי אורן (הפועל בת־ים); 68 ק״ג — רוני הדר (הפועל סאגאמו); 82 ק״ג — ארז ג׳רסי (הפועל בת־ים).

השבוע בכדורסל

● שני: בליגה הלאומית: מכבי רמת־גן — הפועל ת״א (7; חולון); הפועל חולון — מכבי חיפה (8.30; חולון); אליצור נתניה — אליצור קרית־אונו (8; נתניה); הפועל חיפה — הפועל רמת־גן (8.30; קרית־מוצקין); מכבי ת״א — הפועל הגליל־העליון (8.30; אוניברסיטה).
● רביעי בגביע־קוראץ׳: הפועל ת״א — שאלאן, צרפת.
● חמישי: בגביע־האלופות: מכבי ת״א — ריאל מדריד.

ידו של ג׳ונסון גובסה לעוד 10 ימים

מאת יצחק ויסהוף

לי ג׳ונסון, כוכבה של מכבי תל־אביב, לא יוכל להופיע ביום חמישי במשחקה הראשון של מכבי תל־אביב ביד־אליהו, בבית־הגמר בגביע־אירופה לאלופות, נגד ריאל מדריד.
ג׳ונסון, שערך ביום שישי בדיקה של פרק ידו, התאכזב כאשר שמע מפי הרופא שבדקו כי השבר לא התאחה, ועליו להישאר עם הגבס עוד עשרה ימים, לפחות.
במכבי תל־אביב קיבלו באכזבה את הידיעה. „חשבנו שנוכל להיעזר בג׳ונסון ביום חמישי, נגד ריאל. אבל ניאלץ לשחק בלעדיו. צפוי לנו משחק קשה ביותר" – אמר אתמול עוזר מאמן מכבי ת״א, משה וינקרנץ, ששב עם קבוצתו ביום חמישי מזאגרב.

רוצים שני נצחונות!

ריאל מדריד, שניצחה את לימוז׳ (84:101), נמצאת בכושר מעולה * מכבי ת״א תצטרך לחיות במיטבה כדי לנצח ביום חמישי ביד־אליהו * להפועל ת״א אסור להקל ראש בשאלאן הצרפתית ביום רביעי

מאת ישראל מז

נצחון־הפתיחה המזהיר של ריאל מדריד, בסוף השבוע באולמה, על לימוז׳ הצרפתית (84:101), הגביר את העניין לקראת הופעת האלופה הספרדית, ביום חמישי ביד־אליהו, נגד מכבי ת״א, במחזור השני בבית־הגמר בגביע־אירופה לאלופות בכדורסל. מכבי ת״א חייבת לנצח במשחק זה כדי לנסות להגיע לגמר ב־3 באפריל בבודפשט.
ריאל מדריד, שם דבר בכדורסל האירופי (7 זכיות בגביע־האלופות), היא היריבה הוותיקה ביותר של מכבי ת״א. מאז 1968 נאבקות שתי הקבוצות במסגרת זו. 23 משחקים קיימו השתיים בגביע־אירופה. פעם אחת התמודדו בגמר. היה זה ב־1980 בברלין, אז ניצחה ריאל 85:89. ריאל קצרה 15 נצחונות, לעומת 8 של מכבי ת״א.
אני זוכר את המיפגש הראשון בין שתי הקבוצות, בעונת 1968, במגרש הפתוח ביד־אליהו. אחרי הפסד במדריד 64:54, הצליחה מכבי ת״א לגמול ליריבתה בקרב גדול מגומלין — 88:69.
מכבי ת״א עדיין לא ניצחה במדריד. כמה פעמים היינו על־הסף אבל הספרדים חטפו מאתנו את הנצחון. ביד־אליהו ידענו נצחונות נאים על ריאל. היו אלה ערבים שמחים. בשנים האחרונות היתה ידם של מיקי ברקוביץ וחבריו על העליונה במשחקי־הבית. אין סיבה שמסורת זו תתנתק השבוע.

נצחון ירגיע

ריאל מדריד, הקבוצה המערב־אירופית הראשונה שהוציאה את הכתר מידיהן של אלופות ברית־המועצות (6 זכיות רצופות), היא קבוצה גאה, בעלת מסורת ונסיון. מאז תחילת משחקי גביע־אירופה ניצבת כמעט תמיד בצמרת. היתה לה גלרייה של כדורסלנים מעולים. ריאל היתה הראשונה שצירפה שחקנים אמריקנים לשורותיה (ליוק וברבנדר).
בריאן ג׳קסון היה מכוכביה האמריקנים המצטיינים של ריאל בשנים האחרונות. השנה חזר לארה״ב ואת מקומו תפס לינטון טאונס, בן ה־26, שגובהו 2.01 מטר. כדורסלן שתוסף עוד ששיחק בקבוצות המקצועניות של פורטלנד ואינדיאנה. אומרים שהוא טוב מג׳קסון. הזר השני רון רובינסון (27; 2.04), ממשיך לככב בשורות ריאל.
כוחה של ריאל אינו רק באמריקנים. יש לה תשתית מצויינת של כדורסלנים ספרדים. ד״ר חואן אנטוניו קורבאלאן הוא הוותיק ביניהם. הכדורסלן, בן ה־31, דוחה מדי עונה את פרישתו, ומעבר מכדורסל לרפואה. גם הפעם ינהיג את חבריו.
אחד הבולטים בריאל הוא פרננדו מרטין, בן ה־23 (2.04). באליפות אירופה בגרמניה בחודש יוני, כבר נפרדו ממנו רבים. אמרו שישחק במדי הניו־ג׳רסי נטס בליגת האן.בי.איי. מרטין לא הצליח במבחנים, וחזר למדריד. אי־אפשר להתעלם מהענק שגידלה ריאל: פרננדו רומאיי (2.12;26), וכמובן מחואן לופו איטוריאגה, בן ה־26, שנגד לימוז׳ קלע בשבוע שעבר 30 נקודות.
על־אף סוללת הכוכבים הזוהרת של ריאל אין סיבה שמכבי ת״א לא תנצח ביד־אליהו, עם או בלי לי ג׳ונסון. לריאל אין אומנם כדורסלן כמו דראזן פטרוביץ׳ אולם היא קבוצה בעלת תלכיד ונסיון, שרק התעלות של האלופה הישראלית תסייע לה לצהול ביום חמישי. מיקי ברקוביץ ודורון ג׳מצ׳י עליהם להפעיל את ידם הטובה, וקווין מאגי חייב לעשות את העבודה מתחת לסלים, בסיועו של הארווי לאסוף. מכבי ת״א פייבוריטית באולם הביתי, בו היא שופעת בטחון ואופטימיות.
נצחון יאפשר למכבי ת״א לצאת רגועה לפגרת חג־המולד, אחרי הפסד בלתי־מחוייב המציאות לציבונה, בזאגרב (90:68). במחזור הראשון בגביע־אירופה זכו כל קבוצות־הבית בנצחונות. את הנצחון הדחוק ביותר קצרה אלופת ברה״מ, ז׳אלגיריס קובנה, שגברה בסל־נצחון של כוכבה, ארבידאס סבוניס, 14 שניות לסיום, על סימאק מילאנו (79:80).
בינתיים, ביתי הוא מבצרי.

זהירות משאלאן

ערב קורס־לכן, ביום רביעי, תקיים קבוצת הפועל ת״א משחק ביתי שני בבית רבע־הגמר בגביע־קוראץ׳, כשתארח את שאלאן הצרפתית. יהיה זה מיפגש בין שתי מנצחות מהמחזור הראשון. הפועל ת״א זכתה בנצחון מצויין על באנקו רומא (82:92), ובאותו ערב גברה שאלאן על בוסנה סאראייבו (95:106 בהארכה).
אסור להקל ראש בשאלאן. דווקא מקבוצות כאלה יש להיזהר. בקבוצה הצרפתית שני אמריקנים מעולים, שהיטיבו לשחק מול בוסנה. קווין פיגרו (1.89) קלע באותו משחק 45 נקודות וחברו לאנס ברוואלד (2.08) הוסיף 22. בקבוצה משחק רכז נבחרת צרפת, דאמורי (1.78); שחקן זריז ונבון.
תוצאת המשחק תלוייה בכדורסלני הפועל ת״א. אם יטיבו לשחק יזכו בנצחון ביתי שני. אם יגלו רפיון עלולים הצרפתים להפתיע. תהיה זו ללא ספק הפתעה, אם הפועל ת״א, אחרי נצחונה המצויין על באנקו רומא, לא תנצל את ביתיותה. הפועל ת״א הוכיחה שגביע־קוראץ׳ אינו הליגה. באירוע האירופי יש לשחקניה יותר שאפתנות ורצון להצליח.
אנו מצפים השבוע לשני נצחונות ביתיים!

גן־שמואל שואפת להנחיל הפסד ראשון לנהריה — הערב

קבוצת הפועל נהריה, היחידה שטרם נוצחה העונה בליגה הארצית בכדורסל, תקיים הערב ב־8 משחק־חוץ קשה בגן־שמואל, נגד היורדת מהלאומית. יהיה זה משחק־המוקד במחזור ה־9 בצפון.
שאר המשחקים בצפון: מכבי נתניה — מכבי קרית־מוצקין; הפועל בקעת בית־שאן — הפועל איתן גבתו; הפועל כנרת — הפועל הר־הכרמל; מכבי חדרה — מכבי כרמיאל; הפועל עין־דור / תבור — הפועל דגניה ב׳.

הצמרת הצפונית
(אחרי המחזור ה־8)

1. הפועל נהריה	612"788	16
2. הפ.ב.בית־שאן	628"684	14
3. הפועל איתן	575"693	14
4. הפ. גן־שמואל	588"632	14

המובילה הדרומית, הפועל ירושלים, תארח הערב את מכבי דרום ת״א.
שאר המשחקים בדרום: הפועל שער־הנגב — מכבי ראשל״צ; הפועל קרית־גת — אליצור ת״א/פ״ת; הפועל גבעת־ברנר/נס־ציונה — מכבי ירושלים; מכבי חולון / פ״ת — אליצור נווה־דוד רמלה; הפועל גבעתיים — בית״ר ירושלים.

הצמרת הדרומית
(אחרי המחזור ה־8)

1. הפועל ירושלים	872"721	16
2. אליצור רמלה	640"766	15
3. מכבי ראשל״צ	617"702	14
4. בית״ר ירושלים	661"729	14

לצילה ויואל כץ
שפע ברכות להולדת
הנכד
מדור הספורט

„כולכם יהודים ארורים"

מאת דליה רפאל, וושינגטון

פרס 1000 דולר מובטח למוסר מידע שיביא למאסר מציירי צלבי־קרס וכתובות אנטישמיות על קירות בית־הספר היסודי „פארמלנד". הפרס יוענק מקרן „שינאת אלימות" של מחוז מונטגומרי, אשר במטרופולין וושינגטון, בתחומי מדינת מרילנד.

המקרה אירע בליל חג־המסיכות הנוצרי, כשאלמונים ציירו צלבי־קרס וכתובות, כמו „תנועת צעירי היטלר" ו„על היהודים למות", על קירות בית־הספר [illegible]. כן נצבעו צלבי־קרס וכתובות [illegible] על דלתו של בית ועל מספר מכוניות של אנשים [illegible] בית־הספר. [illegible] התקבלו קריאות טלפון אנטישמיות ואיומי [illegible].

מידע זה מתפרסם [illegible] (בנובמבר) שנשלחו על־ידי [illegible] בית־הספר „פארמלנד" להורי התלמידים. עוד מצוין במכתבים, כי כל הרשויות הנוגעות בדבר, כולל המשטרה, מטפלות בנושא. הורים מתבקשים להתקשר לאנשי הבטחון של בית־הספר בשעות הלימודים ואחריהן, במידה שמתעורר חשדם לגבי המתרחש בתחומו. הם אף מוזמנים להתקשר למנהל לקבלת הסברים נוספים והדרכה.

נתונים סטטיסטיים מראים, כי מספר מקרי ההטרדה והונדליזם נגד הקהילה היהודית שבמחוז מונטגומרי עולה, והמקרים אף הופכים אלימים יותר ויותר. בעבר ציור כתובות היה עיקר הפעילות האנטישמית, ואילו היום רואים יותר פריצות, הרס רכוש והתקפות פיזיות.

ב־1984 [illegible] מקרים דווחו בכל אחת [illegible] השנים האחרונות, כפי שמסר אלן דין, מנהל המחלקה ליחסי־אנוש של המחוז [illegible] השנה כבר הגיע מספר המקרים ל־41 [illegible] על רקע [illegible] נגד יהודים.

בהשוואה למקרים שכוונו נגד שחורים, [illegible] במספרם היה ירידה בשנתיים האחרונות [illegible] מספר המקרים נגד יהודים, והרי שהכתובה היה כפול מספר מקרי פעילות אנטישמית. זאת, על־פי נתונים של הליגה למניעת השמצה.

המראים גם כי מרילנד היא המדינה השלישית מבחינה זו, בין כל מדינות ארה"ב, אחרי ניו יורק וקליפורניה.

מעניין להזכיר, שמבין 120 אלף יהודים החיים בוושינגטון מטרופוליטן, הריכוז הגדול ביותר הוא במחוז מונטגומרי (78 אלף כ־14.5 אחוז מכלל התושבים), הנחשב לבעל רמת־החיים, החינוך והשירותים הגבוהים ביותר. בעיר רוקוויל שבמחוז זה, נמצא גם „הקיהרץ", שהוא השכונה בה גרים רבים מהישראלים [illegible]

[illegible]

בבית המשפט הפלילי חובת ההוכחה כבדה ביותר, וגם אם יכול בית־המשפט לשלוח את התוקף למאסר, הרי כמעט אף פעם לא נעשה הדבר, והתוקפים יוצאים בנזיפה בלבד. לעומת זאת, בבית־המשפט האזרחי חובת ההוכחה קלה יותר, ואף כי היכולת לענוש בקנס כספי בלבד, הרי שהמסר המועבר לתוקפים הוא ודאי יותר. במקרים רבים, בהם התוקפים הם נערים ועל ההורים לשלם את הקנס [illegible]

[illegible]

ירוזלסקי נכנס דרך השער האחורי

בצרפת התאמצו להציג את ביקורו של שליט פולין, נוכח הדיכוי של ארגון „סולידריות", ולהציגו כאורח לא רצוי אך למרות זאת, מיטראן היה תפאורה טובה למדי לירוזלסקי

מאת ארגון יהוה, פאריס

שליט פולין, הגנרל ירוזלסקי, התקבל באליזה בכעס: גינונים [illegible] אסיר. אך הוא תיאר את הפגישה „חשובה מאוד בשבילי". אין ספק, הוא זכה במעין תעודת כשרות. ראש מדינה בין המניין. בווארשה קראו „ביקור עבודה" למה שהמארחים התקשו לכנות „חניית ביניים טכנית". לשלטונות פולין, עצם קבלתו כאן של גנראל זה, המגלם את דיכוי „סולידריות", משמעותה אינה מבוטלת. זה קץ החרם והבידוד במערב, [illegible]

ירוזלסקי עמל לגבות בנקום רווח פוליטי מכל רגע פה. הטלוויזיה הפולנית לא פסקה לצלמו. הנשיא מיטראן בפאריס שימש לו תפאורה. אפילו מצא פנאי למסע תיירות בבירה. הפולנים בטח לא ראו מאומה מהפגנות האיבה. לשמה היה צריך הנשיא מיטראן לקבלו? נעלם זה עדיין לא פוענח. ייתכן, כי המנהיג הסובייטי, מיכאיל גורבצ'וב, ביקש ממנו, למען קידום הדטאנט. במיפגש ג'נבה נפתח מירוץ בין מדינות המערב על הידוק הקשרים הפוליטיים עם המזרח, כדי לזכות בהשפעה ובעסקות. מיטראן חושש, כי צרפת עלולה להחמיצו. בקבלו את ירוזלסקי, הוא אולי נוטש את הציר פאריס־גדאנסק לטובת פאריס־וארשה. זה הימור על העתיד. „אנו נדבר על בעיות פולין, תוך כיבוד הריבונות של אורחיה", אמר לו מיטראן בקבלו אותו בלשכתו באליזה. „אתה ביקשת לראותני. אנא, דבר". ירוזלסקי, לבוש חליפה אזרחית, מרכיב כתמיד משקפי־שמש שחורים. עיניו מוסתרות. הצרפתים לא זכו לראות עיניים אלה. אולי ירוזלסקי לא אזר אומץ־לב להביט להם בעיניים. בכמה גינונים סימנו שהוא אורח לא רצוי. הוא הוכנס לאליזה דרך שער אחורי בגן, במעין כניסת משרתים. הלימוזינה שלו הופיעה בשער הראשי, אך זה נותר נעול.

באותה שעה, כאלף מפגינים, בתוכם איב מונטאן, מארק הלתר, מזכיר איגוד הפועלים הסוציאליסטים, ג'י.אף.די.טי. אדמונד מאייר, ניסו לפלס דרך לאליזה. כוחות משטרת־סער כבדים חסמו את כל הרחובות. ירוזלסקי זכה למשמר כבוד מצומצם. תזמורת ניגנה את ההימנון הפולני. מינימום גינונים נועד להביע אי־שביעות רצון ממדיניות הדיכוי שלו. [illegible] שלא יצלמו אותם לוחצים ידיים. [illegible] ירוזלסקי לא זכה פה [illegible] אך הנשיא מיטראן [illegible] ירוזלסקי [illegible]

„יש סיכוי לחידוש ההבנה והיא תורכית לשיפור יחסי פולין עם צרפת". ירוזלסקי ומיטראן לא שמעו את שאון ההפגנות בחוץ. הן התנהלו רחוק. נמסר, כי מיטראן גילה בפתיע שירוזלסקי אינו גנראל נוקשה כפי שהוא נראה, אלא „דיאלקטיקן" עדין. הוא ביקש פרטים על אסירים פוליטיים והודיע לו, כי על־מנת לשנות את תדמיתה המקאברית של ממשלת פולין, דרושים מחוות בזכויות האדם, כמו שחרור כל האסירים הפוליטיים. ירוזלסקי עצמו העלה את שאלת זכויות האדם. הוא הציג את „הנורמאליזציה" כערובה למנוע שפיכות דמים. דיבר על חנינה שלפי שעה, אינה מיושמת. הוא התאונן על „קרע סנטימנטלי ורומנטי" בין צרפת לפולין.

האם יתחדשו „חניית הביניים" של ירוזלסקי פה. התארכה לביקור. הוא הזים את הבדייה של „מעבר בין אלג'יריה לטוניסיה". אדרבא, הוא ערך מסע תיירות בשיט על הסיינה לאור זרקורי הטלוויזיה. „פאריס יפה. אני נהנה", הוא אמר. אחת החברות סירבה להשיטו. מצאו לו חברה אחרת. הפגישה הבלתי־פופולארית חוללה פה סערת רוחות. יקרין הטלוויזיה הופיע במהדורת החדשות בצהריים בחופש לירוזלסקי. מורויו לבש מדי גנראל והרכיב משקפי שמש. הוא פתח את המהדורה באומרו: „פאריס היום מרכיבה משקפיים שחורים". הוא הסביר, כי תחושה זו אינה אלא מאמר מערכת ויזואלי. דעת הקהל והאינטלקטואלים מגנים בחריפות. איב מונטאן גינה את ירוזלסקי: „פגישה שמאלית, דבר מתועב ללחוץ איתו ידיים". האופוזיציה הימנית מצאה קרדום לחפור בו. מיטראן כונה „אברון של דיקטטורים קומוניסטיים". הנשיא מיטראן מסרב להסביר מה הניע אותו לקבלו. השילטון הסוציאליסטי עצמו מזועזע. המפלגה הסוציאליסטית פירסמה הודעת תמיכה ב„סולידריות". עכשיו הפגישה עלולה לחולל משבר פנימי בשלטון הסוציאליסטי. ראש הממשלה, לורן פביוס עצמו, הביע הסתייגות מיזומת הנשיא לקבל את ירוזלסקי בשעה שנקרא להסבירה באסיפה הלאומית. הוא אמר כי „אישית, ביקור — אפילו חטוף — של ראש המדינה הפולנית, מעורר בי עוגמת נפש". פירושה הבעת התנגדות ליוזמת הנשיא. על־פי הנוהג פה, נשיא מפטר ראש ממשלה מורד. פביוס הבליט את האי־סולידאריות עם הנשיא שלה, באומרו כי הוא נותן את תשובת הנשיא מיטראן על מנת לרחוץ ידיה. „הנשיא הוא אדון ההחלטה לקבל ראש מדינה זרה. הוא מעריך כי צריך לקיים יחסים מדיניים עם פולין, הוא אינו תומך במדיניות פולין". אחרים דיווחו כי מיטראן אמר: „הניחו להם לנכות. בעתיד הם יודו לי כי צדקתי". לעומת שאט הנפש כאן, הביעה האופוזיציה הפולנית בגדאנסק ובווארשה תמיכה בפגישה. לך ולנסה אמר, כי הוא מקווה שמיטראן ישיג הרבה למען העם הפולני. באורח מוזר, ביקור גורבצ'וב לא עורר כאן אפילו עשירית מיזומת המחאות ההיסטריות נגד הפגישה עם ירוזלסקי, אף כי הדיכוי בפולין נקבע בקרמלין. ובגולגים הסובייטיים תקועים אלפי אסירים פוליטיים, פביוס אירח את גורבצ'וב בארוחת ערב, ללא רמז על זכויות האדם. ירוזלסקי אינו אלא „ציר" של הקרמלין, מה החוכמה למחות נגדו? אין זה אלא משום שירוזלסקי מופיע בעמדה נחותה. בהשוואה לגורבצ'וב הוא חלש ועלוב, קל למחות נגדו. גורבצ'וב מייצג עוצמה, אימפריה. אין ספק, הצרפתים מוקסמים מיוזמתו. אך קבלה אחר [illegible] מעליבה אותם. „ליברסיון" כתב: „ניתן להבין פגישה עם ראש מעצמה טוטאליטרית כמו [illegible] הסרת תהילה".

ירוזלסקי (משמאל) עם שר החוץ הצרפתי — פגישה מעליבה

התחזית: גילויים נוספים

מאת זאב בליצר, וושינגטון

מימשל רייגן העביר בקרב פקידיו „שמועה רשמית" כי יש להסיג את „המתיחות ביחסי ארה"ב ישראל בעקבות שערוריית הריגול של ג'ונתן פולארד".

אולם עדיין ישראל מוסיפה להיות שעיר לעזאזל של אמצעי התקשורת כאן, והיא מותקפת בהם בצורה קשה משהותקפה בעקבות הטבח בסאברה ושאתילה בספטמבר 1982. הזעם הרב הנשפך על ישראל מתבלט במיוחד במיגוון של מאמרי מערכת וקארי־קטורות בעיתונים אמריקניים, שכולם רוגזים על ישראל משום שהפעילה, כפי שטוענים, חוליית ריגול בבירה האמריקנית.

נגסון, צייר הקאריקטורות שציוריו מת־פרסמים בעיתונים אמריקניים רבים, צייר דוד עם קרח המחזיק ביד אחת ראי קטן והממשש בשניה את קודקודו. דלילה מחייכת יושבת מאחוריו, היא עונדת מחרוזות עם מגן דוד על צווארה, המלה „ריגול" מודפס על שמלתה, והיא אומרת: „תרגיש את עצמך בנוח, מותק. תזכור — אני ידידתך האמיתית היחידה במזרח התיכון".

מעשה טפשי

היומון „אומהה וורלד הראלד" כתב במאמר מערכתו: „ארצות־הברית העניקה לישראל מיליארדי דולר בסיוע צבאי וכלכלי בשנים האחרונות, מלבד תמיכה מדינית שאין לאמוד אותה בכסף. יש מקרים נדירים בלבד בהיסטוריה של אומה שפעלה כה רבות, כדי לעזור לאומה אחרת להישרד. „איך יכלו הישראלים להכיר לנו טובה הם יכלו לעזור לנו לסתום פרצות ביטחוניות שהישראלים מקלים בהן". אולם לא כך נהגו. במקום זה, ממשיך מאמר המערכת, הם שכרו את פולארד תמורת ידיעות אמריקניות חסויות... אין הישראלים מקדמים את עניינם כשהם מגנים באמצעות משרד ממשלתי אחד מבצע ריגול נגד אמריקה, בשעה שמשרד ממשלתי אחר לוחץ על ארצות־הברית להגדיל את הסיוע".

היומון „סנט לואיס דיספץ'" פירסם מאמר מערכת תחת הכותרת „רק קצת ריגול ידידותי". לאחר שהודה שישראל היא „בעלת ברית חשובה" של ארה"ב, המאמר הוסיף: „בכל זאת מבצע ריגול נוהל בידי שלושה משרדים בכירים ביותר של ממשלת ישראל ותחת שלושה ראשי ממשלה, מאז שנת 1977... אם אלה כללי המשחק — יהי כן! אולם מבחינת ישראל הריגול היה מעשה טפשי. הוא מתח ללא צורך את סבלנות האמריקנים. אם אכן היחסים בין שתי מדינות אלה הם מיוחדים, כפי שטוענים התומכים בהם משני הצדדים, איפה האמון, הרגישות?"

העיתון הארצי „יו־אס־איי טודיי" פירסם מאמר פרי עטו של ג'ונתן מארשל, העורך של עמוד מאמרי המערכת ביומון „אוקלנד טריביון". מארשל היה חברו לכיתה של פולארד באוניברסיטת סטנפורד, בקליפורניה.

רק פתי יאמין

במאמר הוא טען שאפילו מיליארדי הדולרים שסופקו לישראל כסיוע חוץ אמריקני במהלך השנים „אינם מסוגלים לקנות אמון ללא־גבול בין בעלות ברית. רק תמימים יאמינו להצהרתה הרשמית של ישראל, שלפיה קניית הסודות הצבאיים הרגישים האלה הייתה „טעות שנעשתה בתום לב".

מארשל הוסיף והזכיר האשמות לגבי פעילות ריגול ישראלית בשנים קודמות, לרבות דיווחים על אורניום מסוג משובח שהופנה כביכול לישראל בשנות ה־60, ועל הפרשה החדשה יותר של מנגנוני ההפעלה שנשלחו לישראל, ושניתן להשתמש בהם בייצור נשק גרעיני.

ללא ספק יעבור זמן רב עד שתצליח ישראל לתקן את הנזק שנגרם על־ידי פרשת פולארד. הישראלים יתקשו לשפץ את תדמיתם בדעת הקהל האמריקנית, למרות מאמציו הנמרצים של שר החוץ ג'ורג' שולץ להרגיע את הרוחות ביחסים בין הממשלות.

> **המימשל בוושינגטון מעוניין להנמיך את הטון בפרשת פולארד, אך בדעת הקהל האמריקנית הסערה טרם שככה ורבים רואים את העניין כ„בגידה בתוך המשפחה"**

אמריקנים רבים אומרים שהם מרגישים שבגד בהם אחד מבני המשפחה. אחרים מתארים את הפרשה כ„ניאוף".

אף כי מתקבל רושם כי מימשל רייגן וממשלת ישראל משתפים פעולה, במטרה להוריד את הסיפור מן העמודים הראשונים של העיתונים, קרוב לוודאי שלא יצליחו לגמרי במשימתם, משום שיש לצפות לגילויים נוספים רבים בעת ההליכים המשפטיים נגד פולארד.

במבט לאחור, אין לתמוה שפקידים ישראלים בקהיליית הבטחון חצו את הגבול בין ריגול קביל לריגול לא קביל בארה"ב. לגבי פקידים אלה הידיעות הרגישות ביותר בוושינגטון יכולות תכופות להיות חיוניות יותר, למה שנראה להם כצרכיה הבטחוניים של ישראל, מאשר ידיעות על הנעשה בעולם הערבי. אין זה משום שארה"ב עומדת להכריז מלחמה על ישראל — בדומה לאחרות מארצות ערב — אלא משום שישראל נעשתה כה תלויה באמריקנים בתחומי הכלכלה, הבטחון והדיפלומטיה.

כולם מרגלים על כולם

פקידים ישראלים המשרתים בארה"ב תמיד קיבלו הוראות לאסוף ידיעות פנימיות על תהליך קבלת ההחלטות בוושינגטון. איסוף ידיעות מסוג זה מתבצע, כמעט תמיד, בגלוי. בשנים האחרונות היה קשר רשמי הדוק בין מומחי משתי המדינות. אולם תמיד שאפה ישראל להשיג קצת אינפורמציה נוספת בדרכים לא־רשמיות.

מסורת היא, כי אמצעים לא־רשמיים כאלה ננקטים גלויות בוושינגטון בידי ידידותיה ובעלות־בריתה הקרובות ביותר — וכן בידי יריבותיה. בריטניה, צרפת, קנדה וישראל, בין היתר, תמיד ניסו להשיג ידיעות באמצעות שיחות פרטיות עם פקידי ממשל בדרג גבוה. הם כבר פנו גם לידידיהם בקונגרס, שיש להם לעתים גישה לידיעות רגישות. ליקוט אינפורמציה מפי יודעי דבר אמריקנים הוא אורח־חיים מקובל כאן בבירת ארה"ב.

אותו דבר נכון, כמובן, לגבי דיפלומטים אמריקנים המשרתים בישראל. יש קשר רשמי בין איש ה„סי־איי־איי" בשגרירות ארה"ב בתל־אביב ובין „המוסד". נספחים צבאיים אמריקנים נפגשים לעתים מזומנות עם קציני צה"ל בכירים.

אולם הנספחים הצבאיים ואמריקנים אחרים המשרתים בישראל גם מרחרחים פה ושם, כדי לגלות פרטים נוספים. מה קרה באמת בישיבת הממשלה האחרונה? איך הצביעו השרים השונים? האם ישראל מכינה התקפות פתע מקדימות?

בעל הטור הנפוץ ראלף דה טולדנו, כתב ביום רביעי ב„וושינגטון טיימס": „בתקופה מסויימת היו סוכני 'סי־איי־איי' כה רבים בישראל, שהם נתקלו שוב ושוב זה בזה. הם דיווחו על צה"ל, על פקידי ממשלה, על תוכניות בטחון — וחלק גדול של הידיעות שאספו הגיעו לקג"ב. ממשלת ישראל התלוננה עליהם פעמים רבות. כתוצאה מכך יש כיום רק סוכני „סי־איי־איי" אחדים בישראל, והם מנסים לגלות אם יש לישראלים מתקן גרעיני מוכן לפעולה".

סודות על מגש כסף

דה טולדנו, שכתב כמה ספרים על היבטים שונים של מודיעין וריגול, הוסיף בכתבתו את החדשות האלה לתשומת לבו של מנהל ה„סי־איי־איי" ויליאם קייסי: „יש להם".

מאחר שהן אמריקנים והן ישראלים ידועים, בדרך־כלל, כאנשים בעלי אופי כן ופתוח, לרוב אין זו משימה בלתי־אפשרית ללקוט פה ושם ידיעות ראויות לשמן באמצעות שיחות פרטיות. ועוד, נציגי שתי הממשלות זוכים לפעמים להדלפת מסמכים רגישים על־ידי פקידים רמי דרג של הצד האחר.

הפקידים המעמידים מסמכים כאלה לרשות זרים מפרים, ללא ספק, את החוק. אולם שתי המדינות מוכנות להסתכן, ובמיוחד כשהמסמכים נמסרים להם על „מגש כסף".

אילו ג'ונתן פולארד, העובד האזרחי האמריקני שהועסק במודיעין הימי של ארה"ב ושהואשם בריגול לטובת ישראל, היה מוסר כמה מסמכים חסויים בלבד והיה נתפס, יש להניח שהסערה היתה שוככת מהר. אולי היו מפטרים את פולארד, אבל היו מטפלים בתקרית בשקט, ייתכן שהיו מבקשים בשקט להחזיר הביתה את הפקידים הישראלים המעורבים ישירות בפרשה.

אולם ישראל, על־ידי תשלומיה החודשיים (כפי שטוענים) לפולארד בסכומים המגיעים לכמה אלפי דולר בחודש, עודדה אותו בפועל לעסוק בריגול. מרכיב נוסף זה — הכסף — הוא שמפר את כללי המשחק המקובלים זה מכבר.

פקידים אמריקנים מודים בפה מלא, שאילו המצב היה הפוך — כלומר אילו מומחה מודיעין ישראלי היה מציע מסמכים סודיים לפקידי שגרירות ארצות הברית בישראל — היו הידיעות המוצעות מתקבלות ברצון. אולם האמריקנים מכחישים מכל וכל שהיו מסתבכים בתשלום שכר קבוע למומחה ישראלי, במטרה להשיג מסמכים נוספים. בתקופת כהונתו של שר החוץ לשעבר הנרי קיסינג'ר באמצע שנות ה־70, הועלתה הצעה — שררה אז מתיחות ביחסי ארה"ב־ישראל — לאשר פעולות מחתרת כאלה כנגד ישראל. אולם קיסינג'ר ופקידים אמריקנים אחרים דחו את ההצעה, משום שחששו לתוצאות אם תיחשף הפעולה. בקונגרס ובציבור הרחב היתה קמה סערת רוחות מובנת מאליה. קיסינג'ר ומומחים אחרים הבינו שהסיכון של חשיפת הפעולה הוא גדול למדי, בהתחשב במספר הפקידים הפרו־ישראליים הרבים בממשלת ארה"ב. אין זה מהדברים הקלים להסתיר פעולת מחתרת גסה כזאת.

פיקוח על המודיעין

יש לזכור כי בארה"ב הקהילייה המודיעינית נתונה לפיקוח חמור מצד הקונגרס, לכן הריגול האמריקני נגד ישראל מוגבל לאמצעים אלקטרוניים, המקובלים ככשרים על־פי כללי המשחק.

בעקבות תקרית פולארד היו רבים מידידיה הטובים של ישראל בוושינגטון ובציבור היהודי האמריקני מרוצים אילו הושמה גם הקהילייה המודיעינית הישראלית תחת פיקוח מחמיר יותר. ייתכן שהדבר היה גורם תקלות מודיעין בטווח הקצר, אך הוא היה גם מונע שערוריות. זה המסר שהגיע אלינו [illegible] קהיליית המודיעין והמחוקקים בוושינגטון, וייתכן שכיום נקוט הסדר דומה גם בישראל.

ג'ונתן פולארד — הסערה טרם שככה

זאב, זאב!

(המשך מעמוד 5)

לידי ביטוי, למשל, הפחתת היקף אנשי הקבע בצה"ל, עקב הקיצוצים בתקציב. צבא הקבע מהווה את השלד הארגוני והמקצועי שעליו מתבסס צבא המילואים, שהוא עיקר הכוח הלוחם בצה"ל. כך המשקל האיכותי של הפחתת אלפים ספורים או אפילו מאות בצבא הקבע, אינו יכול לבוא לידי ביטוי בטבלאות מספריות העוסקות במאות אלפים.

דביזיות

	שריון	ממוכן	חי"ר
סוריה	5	3	-
ישראל	11	-	-

בשנת 1983 היו לסורים שש דביזיות: ארבע שריון ושתיים ממוכנות. נשאלת השאלה: אם הסורים קיצצו 50 אלף איש מסדר הכוחות שלהם, כיצד הצליחו להקים שתי דביזיות חדשות. כבר ב־1983 לבשו 15 אחוז מן הגברים הבוגרים בסוריה מדי צבא. האם לפנינו תופעה של התייעלות ארגונית סורית יוצאת דופן או שינויים ארגוניים מבניים של דביזיות השדה הסוריות — שהביאו לגידול במספר הדביזיות?

כדי לסכם את נושא כוח־האדם נמצא, כי בסך־הכל, ביחס הכוחות, מצבה של ישראל השתפר מ־1:1.6 ב־1983 ל־1:1.5 ב־1984. לעומת זאת, במספר הדביזיות הורע מצבנו, כביכול. האם ספירת מלאי זו עונה על שאלות הלקוחות ממרכיבים צבאיים־איכותיים, אשר בכוחם להטות את הכף בצורה משמעותית? מיכלול המרכיבים האיכותיים, כמו מבנה פיקוד ושליטה, כושר מנהיגות, תורת לחימה, רמת הלוחם, יכולת מודיעינית או כיצד „מייצרת" ישראל יותר דביזיות ממאגר קטן יותר של חיילי סדיר ומילואים? האם העליונות הארגונית של ישראל מאפשרת לה גם ליצור עדיפות מקומית בשדה הקרב?

שנת העבודה 1985 היתה מבחינת הצבא הסורי שנה טובה. זו השנה הראשונה אחרי שנים רבות, שבה יכלו הסורים לאמן כראוי את יחידותיהם, ללא הפרעות מבית ומחוץ. גם בישראל תהיה שנת העבודה 86־1985 שנה טובה מאוד, יחסית, מבחינה מספרית. מספר אנשי המילואים שיזכו לאימון כלשהו, יהיה גבוה בהשוואה לכל אחת מחמש השנים האחרונות. אך נשאלת השאלה, האם אותו היקף של אנשי מילואים שיעבור השנה בבסיסי ההדרכה, יזכה לאותו טיב אימון שקיבל בשנים שעברו. האם לא עשו הסורים השנה יותר מאשר צה"ל להכנת עוצבותיהם למלחמה? אם מגמה זו תימשך, הנתונים המספריים במאזן הכוחות — שכוודאי לא ישתנו בצורה דרמאטית בשנים הקרובות — יתנו בסך־הכל האיכותי המסתתר מאחוריהם תוצאות לא מעודדות לגבי צה"ל.

זאת ועוד: טרם עניינו על השאלה המתייחסת לשינויים בתחום תורות הלחימה ולהתאמת הדוקטרינה הצבאית, המהווה מרכיב חשוב בהשגת הניצחון בשדה הקרב. את אלו לא נוכל לראות בטבלאות המספריות. תשובה חלקית לכך תימצא במעקב אחר תימרוני צבא האויב.

אך ההפתעה האמיתית בשדה הקרב תבוא לידי ביטוי במישור קשה מאוד להערכה, כמו מורל הלוחם, המוטיבציה שלו והמקצועיות שיפגין במלחמה, בהשוואה למה שהוא מפגין במהלך האימונים.

מערכות נשק עיקריות

א. טנקים

	איכות גבוהה	אחרים	סה"כ
סוריה	2100	1600	3700
ישראל	600	3050	3650

ב. נגמשי"ם ורק"ם סיור

סוריה — 3500.

ישראל — 8000.

ג. מטוסי ירוט

	איכות גבוהה	אחרים
סוריה	190	100
ישראל	415	185

סה"כ מטוסי קרב: סוריה — 650 ישראל — 640.

על־פי הטבלאות, גדל חיל־האוויר הסורי בכ־50 מטוסי־קרב בהשוואה ל־1983. חיל־האוויר הישראלי קטן בשלושים מטוסי־קרב. הדבר היחיד שניתן ללמוד מטבלאות אלו הוא, שהסורים משפרים בכמות ואיכות את מטוסי הקרב שלהם. האם יש בכך כדי לספק מידע על מידת הפער האיכותי בין שני חילות האוויר?

לא.

טבלאות ההשוואה של מערכות הנשק העיקריות הן המטעות ביותר. לצורך המחשה, נשתמש בדוגמה הלקוחה מהעולם הטכנולוגי, לאו דווקא מהתחום הצבאי. לפני כחודשים החלו הסעודים להשתמש בלוויין תקשורת „ארבסט", שאותו רכשו במערב. לסעודים אסטרונאוט שנטל חלק בטיסות המעבורת האמריקנית. האם סעודיה מתקרבת, מבחינה טכנולוגית, לאיכותה של מדינה מערבית קטנה? התשובה היא לא ולא. ייבוא טכנולוגיות אינו משנה פערים. הגורם האנושי, טיפוח כוח־האדם והחינוך — אלה המשפיעים.

בחוברת „מערכות" האחרונה, במאמר „הזירה הימית של ישראל — הערכה ולקחים", מספר מפקד חיל־הים לשעבר, האלוף זאב אלמוג על תופעה פרדוקסלית: עד 1983 היתה לציים הערביים עליונות מספרית במערכות הנשק, אולם היא לא באה לידי ביטוי בתחום ההתקפי נגד ישראל או בים. אלמוג מסביר זאת באסטרטגיית לחימה ימית רדודה ובגורם אנושי בעל רוח־לחימה מוגבלת. אם נחזור לנקודת המוצא, נוכל לחדד את ההנחה, שעל פיה המספרים היבשים אינם מספקים מימד אמיתי לגבי מכפילי הכוח של העוצמה. גם המומחים, העושים יום ולילה בהערכות נתוני מודיעין על האויב, מתקשים למצוא תשובות מוחלטות לגבי מאזן הכוחות. האמת, בדרך־כלל, יוצאת לאור בידי הבירור הראשון. מי שמאתר מהר יותר את חולשותיו של האויב בשדה הקרב, זוכה על־פי רוב, ליתרון. לא בכדי קבע מי שקבע, שהמילחמה היא שרשרת של משגים שעושה כל אחד משני הצדדים. ומי ששוגה פחות הוא זה שבדרך־כלל גם מנצח.

מאת אלכס פישמן

עוד חודש, עוד שנה...

(סוף מעמוד 6)

בעבר היו מתיחויות רבות והיו הסכמות רבות. בשנת 1976 ובשנת 1937 פעלו תכונות העיראקים בחזית הסורית נגד ישראל, ומי שוכר, הצבא העיראקי הוא שהציל את הצבא הסורי ממפלה מוחצת במלחמת יום־כיפור.

לנכונות סוריה למלחמה יש, לדעת ד"ר איתן, גם נימוקים אידיאולוגיים. לדבריו, שליט סוריה חאפז אסאד אינו שואף להגיע למו"מ עם ישראל, ואין לו שום הסתייגות מפעולה נגד ישראל. הוא תומך במה שנקרא „המלחמה בשלבים" נגד ישראל, כלומר, שאם היום אין לו אפשרות להילחם, אין זה אומר שמחר הוא לא יפתח במלחמה או במקרה אחר, שיראה לו כי מדינת ישראל נמצאת בעמדת חולשה, הוא ינסה לנצל את ההזדמנות. בסוריה שוררת השקפה כי בעיית הגבול הדרומי מערבי, היינו, גבולה עם ישראל, הוא נושא לא סגור. הסורים חולמים על חידוש „סוריה רבתי", שכללה בעבר את כל לבנון, ירדן והגליל, אף כי הסורים נזהרים מלפרסם מפות של סוריה רבתי, אין הם חדלים להטיף ל„חדש ימינו כקדם".

ד"ר איתן מצביע על כך ששליט סוריה אסאד רואה עצמו כמוביל בלאומיות הערבית, ובתור כזה כדאי לו לטפח התנהגות קיצונית, שיכולה להביא לשני תסריטים של מלחמה.

תסריט מספר אחד: שליט סוריה אסאד מנסה לגלגל מלחמה נגד ישראל. צה"ל עירני ומצליח לגייס מילואים. אסאד סופג מפלה צבאית, ואת עובדה מסוכנת בשבילו, שכן בעקבות תסריט כזה יכול משטרו ליפול. עם זאת, הוא יכול לעשות צעד כזה כאשר הוא יודע כי צה"ל לא יכבוש את דמשק, שכן הרוסים יאלצו לכך בלחצים מדיניים או אפילו על־ידי משלוח מוגבל של אלפי חיילים. [illegible] לצאת למלחמה כזאת גם כאשר הוא יודע שצבאו יספוג אבדות בכוח־אדם ואמצעי לחימה, אך גם צה"ל יספוג אבדות והנזק לישראל יהיה גדול מאוד. מנהיג כאסאד יכול לקחת על עצמו הימור כזה, משום בטחונו שבריות־המועצות ובעלות בריתה ואולי גם האמריקאים לא יתנו לישראל לנצל את פירות הנצחון.

תסריט מספר 2: אסאד פותח במלחמה עם הצבא הסורי, שעומד ערוך לא רחוק מגבול ישראל. הוא יכול לתקוף מהערכות הנוכחיות. אם לרגע אחד עירנות ישראל לא תהיה שלימה וצבא המילואים לא יגויס במהירות, יש אפשרות לצבא סוריה להגיע להישגים טריטוריאליים מסויימים, ואין הדבר משנה אם צבא סוריה יכבוש 3 ק"מ או 8 ק"מ. יהיה לו הישג שהוא יוכל להצביע עליו. ואילו צה"ל יספוג אבדות כבדות, כאמור. הערבים מודעים לרגישות של תושבי מדינת ישראל לאבידות. לאחר שלב זה של התקדמות טריטוריאלית, יכול צבא סוריה לעבור למגננה ולשמור על ההישג הטריטוריאלי. כמעט בטוח שבריות־המועצות תתערב לשם השגת הפסקת־אש, אין סיבה שהאמריקאים יתנגדו לאותה הפסקת־אש ובידי סוריה יהיה הישג שיתכן כי יביא להצטרפות כוחות ערביים נוספים לזירה.

תסריט כזה יעמיד את שליט סוריה אסאד בראש המחנה הלאומי הערבי והוא יזכה למעמד בכורה, אליו הוא שואף זה שנים רבות. יש לזכור כי סוריה קיבלה עד הנה כספים מסעודיה, וכי העזרה המאסיבית בציוד ואמצעי־לחימה מצד רוב מובטחת. אם נקבל שתי עובדות אלה נראה, כי יש סבירות למלחמה בין סוריה וישראל ועל כן אסור לזלזל בכל הנעשה שם ואסור לשגות באשליות.

מאת חיים מרגליות

טלוויזיה

08.15 תלמוד – שניים אוחזין: היכי דמי, חלק 2. 08.40 מסך לספרות (יסודי): אגדות חוני המעגל 09.00 אנגלית ו' 09.20 השעה שלנו: ניסים ונפלאות 10.10 אנגלית ז' 10.30 הגיל הרך: פרפר נחמד 11.00 חשבון ה': מספרים מזורים 11.15 צרפתית 11.30 גיאוגרפיה ה"ד: כפר דייגים בהודו 12.00 ספרות (על-יסודי): המלט 12.25 אנגלית ט' 13.00 אנגלית י' 14.00 גם אנו שותפים: סידרה בת 14 פרקים המציגים בעיות שונות מחיי היום יום של בני נוער. 14.25 סלם ותעלם – כיף חאלכז 14.50 אנדרה דראן – פגישה עם הצייר הצרפתי אנדרה דראן. 15.00 האוניברסיטה הפתוחה: בימי שואה ופקודה. 16.00 רחוב סומסום – חנוכה. 16.30 תבונה ורגשיות – פרק 4: מריאן פוגשת את וילובי בלונדון, אך הלה מתעלם ממנה וכותב לה מכתב בו הוא מודיע לה שאהבתו נתונה לאחרת. 17.00 ערב חדש – מנחה: דן מרגלית. 17.30 נר חנוכה – עם מקהלת הילדים שליד האקדמיה למוסיקה ולמחול ע"ש רובין בירושלים 17.33 "ילדי הפלא". שם הפרק: "קללת הפרעה אמון-רע". 18.32 "גיבור מעולם אחר" – שם הפרק: "הסירונית מים הנחשים" 19.00 יומן השבוע (ערבית) 20.02 הדלקת נרות חנוכה. 20.07 "עד פופ". 21.00 מבט לחדשות 1 "שער ראשון". 21.45 "הקלרט הכלכלי". 22.15 "בשי הוליווד" – סידרה. 23.00 "מה השאלה?" 23.40 פסוקו של יום, חדשות.

רדיו

קול המוסיקה

06.02 "צלילי בוקר" 07.07 "בוקר טוב": גרטריו חמישה מחולות כפריים, – מוצרט: ששה מחולות גרמניים 07.30 "שחרית מוסיקלית" (+ רשת א'ג) – היידן: קונצ' בסול מג'ור לפסנתר ותז', – מנדלסון: סונטה בסי במול מג'ור לצ'לו ולפסנתר, – פני מנדלסון: שלישיה ברה מינור לפסנתר, כנור וצ'לו, – יואכים: קונצ' "ההונגרי" לכנור ותז', – אנסקו: רפסודיה רומנית מס' 1 09.30 "קונצרט בוקר": – בוסקוביץ': "שרשרת הזהב" – סוויטה על נושאים יהודיים עממיים, – ראבל: קונצ' בסול מג'ור לפסנתר ותז', – גבריאל פיירנה: סונטה לחליל ופסנתר, – ברהמס: ואלסים על שירי אהבה, – מוצרט: סונטה בסה מג'ור, לפסנתר ב־4 ידיים, – הנדל: סוויטה בפה מג'ור, מתוך "מוסיקה על פני המים" 11.57 "מגישים שיר" 12.00 "אמנים באולפן": שרה פוקסון-היימן (פסנתר); י' גלבוע: "את אשר ראתה הרוח המזרחית" – רענן אילון (חליל), יעקב שילה (פסנתר); וליבה: שירת לינוס, – א' תרל"פ: דרשיח (1984), פ' האס: סוויטה (1939) 13.00 "קונצרט צהריים": מוצרט: דיברטימנטו ברה מג'ור ק' 334, – רוסיני: מבוא, ווריאציות לקלרנית ותז', – מאהלר: 5 שירי ריקרט, – רחמנינוב: רפסודיה על נושא מאת פגניני, – שימנובסקי: טכנת מטר 15.00 "מילון מוסיקלי" 15.05 "החידון המוסיקלי" 16.00 "קונצרט מנחה": מיצירות: מיו, ברהמס, גריג, שוברט, מיו, שוסטקוביץ' 18.30 "מוסיקה ליום ראשון": באך: קנטטה מס' 170, – פרגולזי: מיזרה מס' 2, במי מינור, – רוברט אבטו התפילות הליטורגיות של השחר 20.05 הדלקת נר של חנוכה ומעוז צור 20.10 "ערב טוב": פייר פילידור: סוויטה מס' 3, ברה מג'ור 20.27 "מגישים שיר" 20.30 מוסיקה קאמרית – עם רביעיית "פיין ארטס": מוצרט: רביעיה ברה מינור, ק' 421, – רביסי: רביעיה בסול מינור, – וורדי: רביעיה במי מינור, – בטהובן: רביעיה מס' 12 במי במול מג'ור, – סקריאבין: 2 פרלודים אופ' 16, 2 פואמות 22.25 "מילון מוסיקלי" 22.30 "מסורות מוסיקליות בארץ" 23.00 "מוסיקה מן העבר הרחוק".

רשת א'

07.30 "שחרית מוסיקלית" (העברה מרשת "קול המוסיקה") 09.30 "מפגש" – מגזין בשידור חי 10.30 "רדיו קל" 11.10 השידור היומי לבתי"ס: סטוף וצליל 11.30 "השכלה ודעת לכל": "צרפתית למתחילים" 12.05 "שיר ופזמון" 14.06 "לכת, ולכן ולכל המתעניין" – תכניות לילדים: א) לפעוטות – "שירים הם חברים של סקורים", והפעם: "הלביבה שהתגלגלה" – מאת תלמה אליגון; ב) "שברו את הכדים" – תסכית לחנוכה; ג) "לקראת שירוד" לילדים הגדולים: "חתול בשק" – ילקוט בלבן. 15.30 "עולם המדע" 15.55 "סטר חדש" 16.05 "ממגורה לחנוכיה" 17.30 "האוניברסיטה הפתוחה": "יהודה והמא" 18.06 הדלקת נר שני של חנוכה ומעוז צור 18.11 "למתנדבים בעם" 18.16 "מינחת ערב" – משדר יומי 19.05 "המשפט העברי" 22.05 "חפוה (עץ)" – והפעם: "ילדים מציגים" – ילדים עם כשרון: משחק וזמרה וחלום מתנייטים.

רשת ב'

08.05 "סעו לשלום" 09.05 "ביקור בית", עם רבקה מיכאלי 10.10 "כל צבעי הרשת" 12.10 "כל פתוח" – חדשות ומזמורים 13.00 "בחצר היום" – חדשות ופזמונים 14.06 "בריח המחתרות" – 40 שנה לתנועת הנוער העברי – המסקירה המשותפת של ההגנה, אצ"ל ולח"י 16.10 "סעו לשלום" – מנחה גדעון הוד 17.10 "יומן כלכלה" 17.30 "על מספרים ואנשים" – מגזין המשק והחברה 18.06 הדלקת נר שני של חנוכה ומעוז צור 18.11 "למתנדבים בעם" 18.16 שירי חנוכה [illegible]

התשמונאים – פינתו של זאב ענר 18.35 שירי חנוכה – המקלף 18.45 היום בספורט 19.00 "היום הזה" 19.35 "עם ישראל" – מוסף לעניינים יהודיים בעולם 20.05 נר שני עם יוצאי תימן המזרחים אתיופים 21.05 "אומר בשבחין" – פיוטים ופרקי תוגות ספרדיים 22.05 "תזמורות כלינישפה" 23.05 "צלצול שלישי" – שבועון לאומנויות בשידור חי.

רשת ג'

14.06 "לי ולך – שיר וברכה" 15.05 "חדש, חריש ומחודש", עם שוש עטרי 16.05 "מוסיקה לעניין" 17.05 "הצגה יומית" 18.06 הדלקת נר שני של חנוכה ומעוז צור 18.11 "מצעד הפזמונים הלועזיים" 21.05 "אדום עתיק" – שירים שלא נס ליחם 23.05 "הלילה הוא שירים".

גלי צה"ל

06.00 באופן מילולי – פינתו של אבשלום קור 06.10 צלילי בוקר – שירים עבריים 06.30 אוניברסיטה משודרת: שיחות על המוסיקה של המאה ה־20 מרצה פרופ' יוסף טל 07.07 שבע אפס שבע 08.05 בוקר טוב ישראל – שעת אקטואליה יומית 09.05 נכון לעכשיו, עם רפי רשף 11.05 טעם של פעם, עם אורלי יניב 12.50 להיט לתאבון 12.05 "סיפורי גבורה לחנוכה" – סיפורים של מקבלי עיטורי הגבורה במלחמות ישראל, והפעם עם אברהם אבינגרוב בעל עיטור הגבורה ממלחמת העצמאות. 13.05 בסיגנון ישראלי, עם אלי ישראלי 15.05 ספק זמן 15.45 "אלף הימים" – סידרה מחיי הצבא פרק שישי "מדריכה קרבית" 16.05 ארבע אחר הצהריים – שירים עבריים 16.55 נר שני של חנוכה 17.05 יומן גלי צה"ל 17.30 כוונת – מגזין גלי צה"ל לעניני צבא וביטחון 17.50 יומן ספורט 18.05 רדיו ספורט – מגזין ספורט 19.05 "רדיו, רדיו", עם יואב קוטנר 20.05 "רוק מן העין" שירי עמים 21.00 מבט לחדשות 21.30 אוניברסיטה משודרת: שיחות על המוסיקה של המאה ה־20 (ש.ח.) 20.05 על הדבש ועל העוקץ – שירים שהחברה אוהבים 23.05 "שעה ערבית" – צביקה שפירא משוחח עם ערבים בישראל. שיחה שניה עם כאמל ראיין. (ש.ח.) 00.05 ציפורי לילה נודדות עם דני קרמל 02.05 לא רוצים לישון 05.05 צלילי בוקר.

קולנוע

תל-אביב

אורלי: חורה לעתיד 9.30, 7.15, 4.30
אסתר: שוטר עם כבוד 9.30, 7.15, 4.30
בית לסין: אפוקליפסה עכשיו 23.00
בן-יהודה: הבו ואיש השלג 9.30, 7.00, 4.30
גורדון: אגדה (בכורה) 9.30, 7.30, 6.00
גת: אגם הברבורים 9.30, 7.15, 4.30
דקל: האיש בעל הנעל האדומה 9.30, 7.15
דרייב-אין: עליסה בארץ הפלאות 5.30
הבוכה הגדול 9.30, 7.15
הרמון התאווה 12.00
הוד: המטרה אמריקה 9.30, 7.15, 4.30
הוואקן ת"א: לרקוד עם זר 9.30, 7.15, 4.30
סינמה 1: תהילה 9.30, 7.15, 4.30
סינמה 2: קולתל רדל 9.00, 6.00
פאר: רכבת תחתית 9.10, 7.15, 4.30
פאריס: בירדי 9.30, 7.15
בית החיות 11.45
רב-חן:
חן 1: הגונים 7.20, 5.00
רומן על כבוח 9.45
חן 2: חברי הדרקון אליוט 7.15, 5.00
הגונים 9.45
חן 3: קאל 9.40, 7.30
חברי הדרקון אליוט 5.00
חן 4: הנוקם 9.45, 7.30
פנטסיה 5.00, 2.00, 11.00
חן 5: בית"ס לאסירים מתחילים 9.40, 7.25
בחורה לארץ עוץ 5.00, 2.00, 11.00
צוותא: אגדות מרגנות 4.00
חוג לדרמה 20.30
שחף: שושנת קהיר הסגולה 9.30, 7.15, 4.30
תכלת: אהבתו של סוואן 9.30, 7.15, 4.30
תל-אביב: מכרות המלך שלמה 9.30, 7.15, 4.30
לימור חדש: כבודו של פריצי 9.30, 7.00, 4.30

רמת-גן וגבעתיים

אואזיס: הגונים 9.30, 7.00, 5.30
לילי: כבודו של פריצי 9.10, 7.00
בעקבות האוצר הרומנטי 4.30
ארמון: המשלם 9.40, 7.15, 5.00
רב-גן:
גן 1: שוטר עם כבוד 9.45, 7.25
חברי הדרקון אליוט 5.00
גן 2: בירדי 9.50, 7.20
ליידי נץ 5.00
גן 3: יער האומרגד 9.40, 7.20
שלגיה ושבעת הגמדים 5.00
גן 4: אהבתו של סוואן 9.45, 7.25
בחורה לארץ עוץ 5.00

ירושלים

אדיסון: מכרות המלך שלמה 9.00, 7.00, 4.30
אורנע: הגונים 9.00, 6.45, 4.30
בית אגרון: שורדי התיבה האדומה 16.00
העכבר ששאג 18.15
סיפור אהבה 20.00
מופע הקולנוע של רוקי 22.00
בריאן כוכב עליון 24.00
בנייני האומה: ראסטי ג'יימס 9.00, 7.00
כאיר: הכבוד של פריצי 9.15, 6.45, 4.15
הבירה: המטרה אמריקה 9.00, 7.00, 4.30
אורגיל: רומן על כבוח 9.00, 7.00
תינוק מוזר במשפחה 5.00, 3.00
סמדר: דון ג'ובאני 9.15, 6.45
סינמה 1 (קריית יובל): הג'ינג'ה 9.00, 7.00, 4.30
אורנע: הגונים 9.00, 7.00, 4.30
מיטשל: שושנת קהיר הסגולה 9.15, 7.15

חיפה

ארמון: שוטר עם כבוד 9.00, 6.45, 4.30
אורה: כבודו של פריצי 9.15, 6.45
קולשטט נעליים 4.30
אסתר: הג'ינג'ה האמריקאי 9.15, 7.00, 4.30
אורלי: הגונים 9.15, 6.45, 4.30
חן: רכבו 9.00, 6.45, 4.30
עצמון: מכרות המלך שלמה 9.00, 7.00, 4.30
פאר: המבולם 9.00, 6.45, 4.30
רון: המטרה אמריקה 9.00, 6.45, 4.00
קרן אור המטרדמי: רכבת תחתית 9.15, 7.15, 4.30
שביט: שושנת קהיר הסגולה 9.00, 7.00

נתניה

שרון: שוטר עם כבוד 9.15, 7.00
סטודיו: גיבור זר מאוד 9.15, 7.00
אסתר: המטרה אמריקה 9.15, 7.00

חולון

סביל: מכרות המלך שלמה 9.30, 7.15, 4.30
מגדל: פנטסיה 9.30, 7.00, 4.30
ארמון המוזרות: מושלם 9.30, 7.15, 5.00

בת-ים

עצמאות: מכרות המלך שלמה 9.30, 7.15, 4.30

הרצליה

היכל: המטרה אמריקה 9.30, 7.15, 4.30
מלון דניאל: ארבינקה 3.00
תעלת בלאומילך 9.00
כביש ללא מוצא 9.00

באר-שבע

חן: הג'ינג'ה האמריקאי 9.30, 7.15

חדרה

חוף חדרה: מסיבת רווקים 9.15, 7.00

תיאטרון

תיאטרוני ישראל
היום, יום א', 8.12
תיאטרון הבימה:
המלך מתיא הראשון
ב־15.00, 17.15 ו־19.30
חמרדס: 20.30
התיאטרון הקאמרי:
מנקינים: 9.00, 7.00
כולם רוצים לחיות – רביבים

צוותא
לתרבות מתקדמת
יום א': 8.12 בשעה 16.00
אגדות מדגדגות
בשעה 20.30 – חוג לדרמה

הודעה

על פי סעיף 149 (1) לחוק התכנון והבניה תשכ"ה–1965

ניתנת בזה הודעה, כי הוגשה לוועדה המקומית לתכנון ולבניה פ"ת בקשה למתן הקלה בגוש 6319 חלקה 287, רח' ארבע ארצות פינת הר ציון — ברמלי חיים, מרווחים צדדיים 3.60 מ' במקום 4.00 מ', שתי דירות במקום 1.78 דירות: גוש 4042 חלקה 431 כנסת ישראל 66, חיים רוורני, ישי שרעבי 30.33% בניה בקומה במקום 30% בניה: גוש 6360 חלקה 43 ישראלית 7, פרדר שמעון, 66% בניה במקום 60%; גוש 4042 חלקה 307 רח' נחום, מחפור יחזקאל, מרווח צדדי 3.60 במקום 4.00 מ'; גוש 4042 חלקה 41 רח' נחום 25, בוסי שלום, 34.16% בניה בקומה במקום 30%.

כל מי שיש לו התנגדות לבקשה הנ"ל, יואיל להגיש לוועדה תוך 15 יום מפרסום הודעה זו.

ד. תבורי
יו"ר הוועדה המקומית לתכנון ולבניה פ"ת

עיריית אשדוד

חוק התכנון והבניה תשכ"ה–1965

מרחב תכנון מקומי אשדוד

הודעה בדבר הפקדת שינוי תכנית מפורטת

נמסרת בזה הודעה בהתאם לסעיף 89 לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה–1965, כי במשרדי הוועדה המחוזית לתכנון ולבניה אשדוד, הופקד שינוי תכנית הנקראת שינוי מס' 63 לתכנית מפורטת 102/03/3 — רובע א', ביחד עם התשריט המצורף אליו.

עיקרי הוראות השינוי: שינוי יעוד מאזור בניני ציבור למגורים א' כמטרה:

א. להחזיר למגרש מס' 27 במקום השטח שהופקע לדרך-קטע ממגרש ציבורי שיעורו שונה למגורים א'.

ב. איחוד חלקות 23 א'–23 ג', ו־24 א'–24 ג' וחלוקה לחלקות 23 ו־24.

ואלה הם השטחים הכלולים בתכנית: שטח התכנית: כ־24.7 דונם. גוש: 2061, חלקות: 27, 26, 23, 17, 19, 22, 18, 70, 16 א'.

כל המעוניין בשינוי רשאי לעיין בה ללא תשלום בימים ובשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקהל.

כל המעוניין בקרקע, בבנין או בכל פרט תכנוני אחר, הרואה עצמו נפגע על ידי שינוי התכנית וכן זכאי לפי סעיף 100 לחוק, רשאי תוך חודשיים מיום פרסומה של הודעה זו בקר רשומות להגיש התנגדות לשינוי במשרדי הוועדה המקומית האמורה.

שלום דנינו
יו"ר הוועדה המחוזית לתכנון ולבניה מחוז הדרום

חוק התכנון והבניה תשכ"ה–1965
הוועדה המקומית לתכנון ולבניה
"לודים"
רח' טשרניחובסקי 1, ת.ד. 89 רמלה

בהתאם לסעיף 149 (1) לחוק ניתנת בזה הודעה שהוגשה בקשה להיתר בגוש 4603 מגרש 117 בטירת יהודה ע"י שנפס חיים.
מהות הבקשה: ליתן אישור להקלה בשטח בניית בית 250 מ"ר במקום 220 מ"ר המותרים.
כל בעל קרקע או בנין או מחזיק בהם, הרואה עצמו נפגע כתוצאה מאישור הבקשה הנ"ל יוכל להגיש את התנגדותו המנומקת תוך שבועיים מיום פרסום זה לוועדה המקומית "לודים" בציון כתובתו המדוייקת.
את תוכן הבקשה אפשר לראות במשרדי הוועדה ברמלה.

יורם רבי
יו"ר הוועדה המקומית לתכנון ולבניה – "לודים"

חוק התכנון והבניה, תשכ"ה–1965
מרחב תכנון מקומי
חוף הכרמל
הודעה בדבר אישור שינוי תכנית מפורטת

נמסרת בזה הודעה, בהתאם לסעיף 117 לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה–1965, כי הוועדה המחוזית לתכנון ולבניה, מחוז חיפה, החליטה לאשר, באישור שר הפנים, שינוי תכנית מפורטת הנקראת "תכנית מס' חכ/78/ב' – מתחם מעלה סיר מאחרים, עין איילה". שינוי תכנית זו מהווה שינוי לתכנית חכ/78 א' – מתחם עין איילה.
הודעה על הפקדת שינוי התכנית פורסמה בילקוט הפרסומים מס' 3053, תשמ"ד עמוד 2145.
השינוי האמור, בצורה שבה הוועדה המחוזית אישרה אותו, ביחד עם התשריט והנספחים המצורפים אליו, הופקד במשרדי הוועדה המחוזית לתכנון ולבניה וכן במשרדי הוועדה המקומית לתכנון ולבניה – חוף הכרמל, וכל המעוניין רשאי לעיין בו ללא תשלום בימים ובשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקהל.

משה גלזנר
יושב ראש הוועדה המחוזית לתכנון ולבניה – מחוז חיפה

חוק התכנון והבניה, תשכ"ה–1965
מרחב תכנון מקומי
רעננה
הודעה בדבר הפקדת שינוי תכנית מתאר מקומית

נמסרת בזה הודעה, בהתאם לסעיף 89 לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה–1965, כי במשרדי הוועדה המחוזית לתכנון ולבניה, מחוז המרכז, ובמשרדי הוועדה המקומית לתכנון ולבניה רעננה הופקד שינוי תכנית הנקרא "שינוי תכנית מתאר מקומית מס' רע/1/52/ג'", ביחד עם התשריט המצורף אליו.
עיקרי הוראות השינוי: איחוד חלקות, הקצאת שטח להרחבת רחוב אחוזה, ביטול שביל וקביעת זכות מעבר.
ואלה הם השטחים הכלולים בשינוי התכנית: ג' 6582 חלקות 121, 122, רחוב אחוזה.
כל המעוניין בשינוי תכנית רשאי לעיין בו, ללא תשלום, בימים ובשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקהל.
כל מעוניין בקרקע, בבנין או בכל פרט תכנוני אחר הרואה עצמו נפגע על ידי שינוי התכנית וכן כל הזכאי לכך על פי סעיף 100 לחוק האמור, רשאי, תוך חודשיים מיום פרסומה של הודעה זו ברשומות, להגיש התנגדות לשינוי התכנית במשרדי הוועדה המקומית האמורה.
25.11.1985

ד. שיש, יו"ר הוועדה המחוזית [illegible]

חוק התכנון והבניה תשכ"ה–1965
מרחב תכנון מקומי
באר-שבע
הודעה בדבר אישור
שינוי תכנית מפורטת

נמסרת בזה הודעה בהתאם לסעיף 117 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה–1965, כי הוועדה המחוזית לתכנון ולבניה מחוז הדרום, החליטה לאשר באישור שר הפנים שינוי תכנית מפורטת הנקראת שינוי תכנית מס' 119/03/5 שינוי מס' 5 לתכנית מפורטת, שכ' ד' באר-שבע.
עיקרי הוראות התכנית: חלוקת השטח למוסדות ציבור שונים (חינוך, בריאות וכו'), רחובות יהודה הלוי המשך רח' סנהדרין וכביש מס' 30.
ואלה הם השטחים הכלולים בתכנית: שטח התכנית: 139.00 דונם. גושים: 38062, 38061, חלקות ארעיות.
אשר הודעה על הפקדתו ביחד עם התשריט המצורף אליו פורסמה בילקוט פרסומים מס' 2006 מיום 5.5.74 עמוד 1857.
השינוי האמור שבה הוועדה המחוזית אישרה אותו ביחד עם התשריט המצורף אליו, הופקד במשרדי הוועדה המחוזית האמורה וכן במשרדי הוועדה המקומית לתכנון ולבניה באר-שבע וכל המעוניין רשאי לעיין בה ללא תשלום בימים ובשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקהל.

שלום דנינו, יו"ר הוועדה המחוזית לתכנון ולבניה מחוז הדרום

תורנות בתי-מרקחת

בת-ים
קופת חולים – עין יהב
חולון
קופ"ח עין יהב: אהרון – הופיין 52
ירושלים
קופ"ח – מרפאת רוממה, רח' המ"ג 28
נתניה
תרופה – הרצל 2
פתח-תקוה
קופ"ח כללית – חיים עוזר
רמת-גן
השרון – שד' ירושלים 23
תל-אביב
לב העיר – אחד העם 69
קופ"ח כללית – אמסטרדם 7
חיפה
יבנה – אבן סינא 7

משטרה

ירושלים, תל-אביב, חיפה, רמת-גן, בני-ברק, חולון, פתח-תקוה – טל' 100. באר-שבע, נהריה, נתניה, נצרת – טל' 100, אילת – 1244, חדרה – 22444.

תורנות בתי-חולים

תל-אביב והמרכז

● בית החולים ע"ש שיבא תל-השומר — כל המחלקות — כל השבוע.
● בית החולים בילינסון, פתח-תקוה — כל המחלקות — כל השבוע.
● בית החולים ע"ש רוקח, תל-אביב — בימים ב', ד', ו' — כירורגיה ופנימית ילדים — כל השבוע.
● בית החולים איכילוב, תל-אביב — בימים א', ג', ה', שבת — כירורגיה ופנימית.
● בית החולים וולפסון, חולון — כל המחלקות כל השבוע.
● בית החולים אסף הרופא — כל המחלקות — כל השבוע.

נתניה

● ביה"ח לניאדו נמצא בתורנות למקרים דחופים — כל השבוע, כולל שבת.

ירושלים

הדסה ע"כ – ילדים, עיניים, א.א.ג, פנימית
שערי צדק – כירורגיה, אורטופדיה
הדסה ה"צ – נשים

מוקד קופ"ח כללית

המוקד ימסור מידע טלפוני בימים א'—ה' ב־20.00—08.00, בימי ו' 15.00—08.00. טלפונים: 03-433500, 05-633300.

עזרה ראשונה

עזרה ראשונה לשיניים שליד ההסתדרות לרפואת שיניים בישראל
בתל-אביב — בימים א'—ה' בין השעות: 21.00—23.00, בלילות שבת ובערבי חג בין השעות: 18.00—24.00, בשבתות וחגים בין השעות: 15.00—21.00. הכתובת: רח' ברטנורא 49, טל' 284649.
בחיפה: רחוב הגפן 26, קומה ב', טל' 523566, פתוחה כל יום בימים, כולל ערבי שבתות, שבתות וחגים מ־20.00 עד 23.00 בערב.
מרפאת שיניים לעזרה ראשונה
המרפאה פתוחה כל יום כולל שבתות וחגים בין השעות 24.00—9.00. אחרי חצות בתאום טלפוני מראש.
דיזנגוף סנטר שער 1 [illegible] קומה א, טל' 285822, 194864.
מרכז סיוע לנפגעות אונס
לייעוץ ואיתור הנזרה, טל' 052-32432 בימים א'—ה' בשעות 17.00—21.00.
עזרה ראשונה נפשית
ער"ן ירושלים — טל' 02-669911
ער"ן תל-אביב — טל' 03-361111
ער"ן חיפה — טל' 04-538888
ער"ן באר-שבע — טל' 057-41111
ער"ן נתניה — טל' 053-35618
מוקד מוטורדים
מוקד קת"א למקרים דחופים — טל' 106.

מד"א

ירושלים, ת"א, חיפה — טל' 101, רמת-גן, בני-ברק, גבעתיים — טל' 781111, לוד/רמלה — טל' 08-221022, עכו/לה — טל' 065-93334.

רכבות

מתל-אביב לירושלים:
מת"א דרום בימים א'—ה': 16.00
מבני ברק 8.18
לחיפה: בימים א'—ה': 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.30, 20.00.
בימי ו' וערבי חג: 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 12.00, 13.00, 14.00.
לנהריה: בימים א'—ה': 6.00, 8.00, 12.00, 14.00, 16.00.
בימי ו' וערבי חג: 6.00, 8.00, [illegible]

מירושלים לתל-אביב דרום:
בימים א'—ה': 7.30
בימי ו' וערבי חג: 7.30
לבני-ברק ולחיפה:
בימים א'—ה': 16.00
[illegible]

מחיפה לירושלים:
בימים א'—ה': 7.00
לתל-אביב: א'—ה': 6.00, 6.30, 7.30, 8.30, 10.00, 11.30, 12.30, 13.30, 14.30, 15.30, 16.30, 17.30, 19.30.
בימי ו' וערבי חג: 6.00, 6.30, 7.30, 8.30, 10.00, 11.30, 12.30, 13.30.
מנהריה לחיפה ולתל-אביב:
6.35, 9.00, 10.40, 14.35, 16.35
[illegible]

לבנות עצמאות על כתף רחבה

מאת אהרון אפרת

שני היעדים המרכזיים שעומדים בפני מפ"ם הם:

א. לאתר את "העם הבוחר" שלנו, את הפוטנציאל הפוליטי והחברתי שלנו, בקרב החברה הישראלית.

ב. לבנות את הכלים האירגוניים שיהפכו את הפוטנציאל הזה לכוח הנשען על כתף בטוחה ונאותה. אין שום סיבה שדווקא במציאות של סחף חברתי, של פער סוציאלי ללא תקדים, של שלטון מתנדנד בין קיום לאי קיום, מפ"ם לא תמצא הד לדבריה.

מול זרם של עצות פסימיסטיות שפרצו ל"דף הפתוח" של "על המשמר" – לפי החוק שחלל ריק חייב להתמלא במשהו – יש לי רצון לזעוק: תשמרו על מפ"ם ועל עצמאותה. אל תשתעבדו לסקרים מצד אחד ול"משגיחי כשרות" המופיעים כפטריות אחרי גשם כדי לשמור על כל מילה היוצאת מפי נציגינו בכנסת ובהסתדרות, שמא לא עמדה במיבחן כל התיות.

לא חנוך סמית, לא מינה צמח ולא סוחרי הסקרים לסוגיהם יבנו את מפ"ם המותקפת מבחוץ ונפחדת מבפנים. משום-מה הלכו ל"דפים הפתוחים" של "על המשמר" שלומי אמוני הסקרים, מבלי שהעומדים בעשייה המעשית יתייצבו כפרץ. את מפ"ם יבנו מאות ואף אלפים של חברים, הבטוחים בדרכה הפוליטית והחברתית, ויש להפעילם לאלתר.

יש מה לעשות! יש איפה לעשות, ויש גם עם מי לעשות: העובדה שבית מרכז המפלגה מאריך יותר מדי את תקופת המעבר להנהגה הנבחרת החדשה, לא צריכה להוליך אותנו להלקאה עצמית, למתן "גולים עצמיים" ולפיק ברכיים. מפ"ם לא רק תצבור כוח מחדש, אלא שהיא גם דרושה לרבים מאד במדינה ובחברה הזו שאנו חיים בה. היא דרושה גם במציאות העגומה של ממשלת האחדות הלאומית, שגם היושבים בתוכה יודעים שהם יושבים עם אויבי תנועת העבודה והקיבוץ וכלשונם הם: עם "מניאקים" ו"שרצים סוציאליים" מסוגים שונים (וכן, ישראל רינג).

מפ"ם לא חייבת לשאת על ראשה את האחריות למדרון המוסרי, החברתי והפוליטי, המתהווה בסדקי "האחדות הלאומית" הזאת. היא חייבת לעצמה ול"עם הבוחר" שלה, לעורר תקווה שיכול להיות אחרת ושיש סיכוי שיהיה אחרת, שלא כולם יזהמו את עצמם למען תיק בממשלה של 32 השרים והסגנים "המכובדים".

"ואנחנו בחוץ" – וחיים ועושים

רציתי להקדיש את עיקר דברי לעידוד העשייה העצמית ולא לוויכוחי-סרק עם הררי הביקורת. שאף לא אחד מהם אינו טורח לתרום כתף מעודדת. אך אם בגלגול אחרון של הפרסומים בא עתה ישראל רינג – שזה לא מכבר עודד אותי בעמדתי לצאת מחסות המערך עוד לפני "התענוגות" של האחדות הלאומית – עם חבילת העצות המורות שלו ("ואנחנו בחוץ" – "על המשמר", 1.12.85) – אין אני פטור מלומר שהוא גם בונה אשליות וגם פותח פתחים להתאכרות עצמית פוליטית.

יש לי עדיין יסוד להאמין שלא כל אלה שבשמותיהם הוא נקב כשותפים לדעותיו מסכימים אתו. ואולי גם המכנה המשותף בינם לבין עצמם אינו נהיר לרינג עצמו. נכון הדבר, שבמצוקה המוסרית והחברתית שבה נמצא הציבור ונוכח "עצבי הברזל" שמגלה ראש הממשלה בשמירה על חישוקי האחדות שלא יתפרקו בטרם זמן, צריכה מפ"ם לאזן במידה מולטת את מתח הביקורת שלה ולציין גם את מעט ההישגים שיש למפלגת העבודה בנסיון המסוכן שהיא הלכה אחריו – לדעתנו – שולל.

אך מכאן להלקאה עצמית ולכניית תפריטים של התאפסות, של שעבוד עצמי – ארוכה הדרך. זה גם נאמר כלפי השותפים לדעותו של רינג, אם הם אמנם מסכימים אתו.

עד מתי "הערכות" – והיכן העשייה?

מונחים לנגד עיני – כחבר מרכז המפלגה לא פעם משפה או עבעה ניירות שיש בהם "הושת דעת לעשות". "הערכות לעשות", חבגות להתאפרות – (ונבצר ממני להבין למה [illegible] שלנו [illegible] מתקשה למצוא בכל [illegible] לשינוי".

משוכנע אני, כי יש כיום כר נרחב לקליטת רעיונות מפ"ם ברחבי החברה הישראלית. הכל מעיד כי יש שידור מערכות בדעת הקהל בעיירות הפיתוח, בשכונות "המשוקמות לרביע ולשליש", בין קרבנות המדיניות הכלכלית, בקרב שוחרי שלום ורגיעה עם שכנינו הערבים, בקרב סטודנטים ויוצאי-צבא. אנשינו באים לשם – ונשמעים.

למרות העובדה שלא התייצבנו זה 20 שנה בפני הבוחר – יש לדעת כי גם הבוחר אינו בעיקרו זה שהכיר אותנו לפני 20 שנה. לעומת זאת שמרנו על כוח הייצוג בדמוקרטיה הפרלמנטרית וההסתדרותית, שמרנו על הכלים הפוליטיים במועצות המקומיות ומועצות הפועלים על פני כל הארץ. אין סיבה שלא להפעילם ולהציבם במלוא האחריות לרשות הפעילות המפלגתית. קיימת כתף רחבה בקיבוץ הארצי ובסניפים והיא "מובטלת" ופנוייה מעומס. אין סיבה שלא להטיל את העומס הכבד על הכתף שתגוייס להרימו.

יחסי ציבור ועיתוננו

הכל מצביע על ליקויים חמורים במערכת יחסי הציבור שלנו. ישנן טענות, ואולי בחלקן צודקות, שאין עתוננו "על המשמר" נותן את השירות הדרוש לעבודתנו בשטח. אך לפי הנסיון שלי, מקור החולשה הזו איננו בין כותלי העתון, אלא באי-מעורבותה החיובית של המפלגה. מדרך הטבע אין עורכי העתון ועובדיו אוהבים את המעורבות. הם רואים בה משום "פיקוח". והרי העתון מכריז שהוא "פתוח". ואמנם, נראה לי שמשום-מה הוא קצת יותר מדי "פתוח". אך קיימת דרך של עבודה משותפת בין העתון לבין המפלגה, שבה גם עובדי העתון יבינו את "חילוף החומרים" הטבעי והמידע הוא רדסטרי. לעומת זאת נראה לי מוסר ה"דוברות" של המפלגה כמחדל המקפח את תדמיתנו. במצב זה של חיי המפלגה, כאשר בראש החוור קיים ההכרח לשפר את התדמית כלפי פנים, להוריד את גילויי הספקנות ולהרים את קרנם של מוסדות המפלגה, יש להפעיל צוות דוברות משותף לכנסת, להסתדרות ולבית המרכז, שישליך את יהבו אל זירה זו במלוא הכוח.

איני מאמין בתלונות השגרתיות שכלי התקשורת "מחרימים" את דברינו טוטאלית. התקשורת, גם זו שמחוץ לעתון שלנו, רוצה "לינוק" ולא רק לבעוט. אין העתונות ניזונה מהחרמה בלבד. יצירת קשר חי, אקטיבי ופוליטיבי עם כלל העתונות, עם חוג הכתבים לענייני מפלגות – הוא תפקיד ראשון במעלה. גם "על המשמר" אינו יכול להיות שופר לעבודה השגרתית שלנו בלבד. מערכת יחסי-ציבור של מוסדות המפלגה ושל שליחיה במערכת הציבורית-הדמוקראטית היא רק עורק מזין לחיוב ולשליטה כלפי חוץ ולא מעט גם כלפי הספקנים מבפנים. מערכת זו יכולה למלא תפקיד מלכד וגם לחסוך מאתנו את גילויי ה"קטל העצמי" של ה"נהנים מהסקרים" – ומרוב הנאה גם מזינים את הסקרים.

מדרך הטבע נדבק משהו מקריאת הסקרים. אך נדמה לי שאורוול היה זה שאמר: "שפיות איננה ענין של סטטיסטיקה" – וגם להיפך. מי שבולע אותה כמות שהיא, מתעלם מקיומם של אלמנטים נוספים בחיים הציבוריים והפוליטיים. מלבד אחוזי הסקרים יש אמיתות מסורתיות, יש שאיפות חברתיות המעוגנות בחפץ-החיים של התנועה ובאמונה בצידקת הדרך. אנא, חידלו לנופף בסקרים.

סתיות – כיצד?

המהומה שקמה אצלנו לאחר פרסום ה"חותם האישי" של פרופ' זאב שטרנהל במוסף "חותם" – יש בה כדי להדאיג. בעוד שאלעזר גרנות רואה בגילויי הביקורת והולם של פרופ' שטרנהל, "פצעי אוהב" של "איש אימפולסיבי" הנזים בשבט הביקורת עד כדי פציעה, בא אלישע שפירא וחורז התרומים אבי שיין ומביא לנו את דמותו של עיקרי עוקצני המטביע וטובע בעצמו במצולות. גילויים מעליבים ודומים מסוג זה מעליבים גם אותי, גם אם הם מלווים בפנייה אל "זאב" ידידי. יש הבדל בין ביקורת על בית מרכז מפ"ם ועל קו מדיני בוויכוח לבין פגיעות אישיות מסוג "אד פרסונם" מכל צד שלא יבואו.

ישנה דעה, שבפולמוס אידיאולוגי-פוליטי נוקטים גם פגיעה שמית למען מיצוי אטרקטיבי יותר של הוויכוח. לא קיבלתי דרך זו עד לרשימה זו (בפנייה לישראל רינג) –

והנני מזהיר את עצמנו גם הפעם מדרך זו. "משגיחי כשרות" ופגיעות אישיות לא יוליכו אותנו לשום דרך ולשום מקום.

יש כיום כר נרחב לקליטת רעיונות מפ"ם ברחבי החברה הישראלית. הכל מעיד כי יש שידור מערכות בדעת הקהל בעיירות הפיתוח, בשכונות, בין קרבנות המדיניות הכלכלית, בקרב שוחרי השלום ובקרב סטודנטים ויוצאי-צבא. אנשינו באים לשם – ונשמעים

באו אלינו מספר חברים יקרים גם מחיקה של מפלגת העבודה (חוג 77 ואחרים) וגם מצד שמאל – כאלה שעברו את דרך היסורים של אכזבה ותסכול בפלגי השמאל. לא השלמתי בשום פנים עם ה"זהירות" המופלגת והרתיעה שנשמעה בנוסח: האם אלה "שמקרוב באו" – הם שיכתיבו לנו את הדרך. לנו – "המנוסים, הבונים, שסבלנו, שהקרבנו את חיינו על מפ"ם". דיבורים אלה שמעתי לא אחת בשנים האחרונות והם הכאיבו לי. לא יכולתי לראות בהם כוונות הגנה על מפ"ם. בלטו בהם החששות שמא לרשת הם באו, להיבנות על חשבון ותיקינו "בעלי העיטורים".

מבין חברי "חוג 77" הגיעו אלינו מעטים. בחלקם פרשו גם ממפלגת העבודה תוך תיסכול והמתנה בחוץ. כלפי חוגים אלה, בעלי רצון טוב – חלילה לנו להתבטא בלשון: "מי אתם בכלל ואת מי הבאתם אתכם אלינו".

"חוג 77" הלך למפלגת העבודה, כאשר זו עמדה בפני שוקת שבורה לאחר המפולת של מאי 1977. זו היתה הליכה כנה כדי לתרום לשיקומו של המערך בתיסכולו. למען האמת, הם נתקבלו במפלגת העבודה בחשדנות. מאיר בראלי, משרידי רפ"י בצמרת המפלגה, כתב במפורש: אין שבר במצרים. מפלגת העבודה אינה זקוקה למנהיגים מבחוץ ("דבר", אוקטובר 77). עתון "דבר" באריכותו נתן מקום לתשובה שלי כעבור שבוע – במאמר: "אין שבר במצרים – יש בצורת ושלכת". עם היותי חבר מפ"ם ראיתי בהצטרפות "חוג 77" למפלגת העבודה הישג חשוב לתנועת העבודה ובירכתי להצלחתם.

האומנם גם אנו נחזור על אותו סגנון ועל אותה "לשון-דחוייה"? "שבר במצרים" – הרי זה כלשון אחרת: חיפוש קריירה, "סטטוס". האומנם נטביע על אנשים הבאים אלינו עתה תווית של מחפשי סטטוס. אנא, ניזהר בלשוננו. יהיה לבנו פתוח גם אם טרם הבשילה השפה המשותפת.

אך יורשה לי גם להעיר לפרופ' שטרנהל הערה לעניין ההסתדרות. מהקשבה למספר הרצאותיו והופעותיו, נראה לי, כי בגישה לנושא אחרות הפונקציות בהסתדרות, פרופ' שטרנהל משליך לחלל האוויר ססמאות העלולים להתפרש באופן שלילי ביותר. חברת העובדים, משק הפועלים, קופת-חולים, שירותי החברה האחרים, כמו גם ההתיישבות העובדת בתוך ההסתדרות, אינה קונצפציה שעברה מן העולם. למרות צמיחת המנגנון הביורוקראטי בחלקים רבים של שירותי ההסתדרות – הרעיון של אחדות התפקידים בידי תנועת העבודה הוא גאוני ועומד בפני כל תעלולי ההסטוריה והזמנים המשתנים. בימי השררה של מודעי-שמיר-שרון אין להצביע על נכסים אלה כנטל אלקטוראלי. המהות היא לאומית והיסטורית כלפי עתידה של החברה הישראלית.

מכאן אני מסיק את המסקנה כי אפשר שמפ"ם תהיה באופוזיציה לממשלה ותמשיך את שותפותה בהסתדרות, הנאבקת על עצמאותה. שטרנהל, שמביא בפנינו לא אחת לקחים מעמיקים מהמציאות במערב-אירופה – חייב לגלות יתר גמישות דווקא לכללי המשחק המקובלים מאד באחדות מעמדית לחילוקי דעות פוליטיים. אך יוגד בבהירות, כי חילוקי הדעות בתחום זה לא מאפילים בעיני כהוא זה על החיוניות בזיקתו של שטרנהל למחננו ועל החברות התרבותית-פוליטית שצריכה להיבנות עם החברים שיבואו בעקבותיו.

מפ"ם בונה את עצמאותה ולא תחזור כעת לוויכוחים עם ר"צ – שהטילו לחלל האוויר בעת המו"מ אתנו את האימרות: "סוציאליזם אנאכרוניזם" ו"הקיבוץ ניבנה על אידיאות ארכיות" והתנכרות לתכנים הבסיסיים של חברת העובדים. יומיים לפני הגילוי, שכל הנ"ל נאמר מכיוון שאנשי ר"צ כבר ניהלו מו"מ עם "שינוי" והתאימו את סיסמאותיהם לכיוון ההוא – כתבתי למזכ"ל מפ"ם שיכריז על "הפוגה" בשיחות אלו, ולא יטילו את המפלגה על סניפיה לוויכוחים על מעמד חדש.

ממשלת האחדות כאידיאל?

מאת נחום שור

ישראל רינג מציג במאמרו ("ואנחנו בחוץ", "על המשמר", 1.12.85) נוסחת פלא לכל מרוויה ובעיותיה של מפ"ם. וזהו "מתכון אפלאים": אם רק תיכנס מפ"ם לממשלת האחדות הלאומית, בנחיצה אחת עם אריק שרון ויצחק שמיר, וכמובן גם עם שמעון פרס ויצחק רבין — ובא לציון גואל. מעשה זה יעמיד את מפ"ם ב"הגשמה עצמית פוליטית במרכז הזירה"!!. האמנם?

הצעתו של י. רינג בנויה, ראשית כל, על אי-הבנה מוחלטת: ממשלת האחדות בנויה על הסכם פאריטטי בין מחנה המערך (ושותפיו) ומחנה הליכוד (ושותפיו). אילו נכנסה מפ"ם לממשלת האחדות, שום דבר לא היה משתנה בהרכב יחסי הכוחות בין שני המחנות ואף לא בהסכם הרוטציה. ומתוך כך, כבר על פי המבנה הבסיסי של ממשלת האחדות הלאומית וההסכם הקואליציוני בין "העבודה" והליכוד, שום השפעה לא יכולה להיות למפ"ם בממשלה כזו.

אילו נכנסה מפ"ם לממשלת האחדות, בעצת י.ר., היא היתה מקבלת תיק זוטר, כשהשר שלה מנוטרל מבחינת השפעה כלשהי על עיצוב דרכה של הממשלה. בוודאי היו מעמידים את משרדו של השר המפ"מי במצב בלתי אפשרי של צרות וקיצוצים (פרי מדיניות ה"חירום") וזה היה, בפועל, "המעשה הגואל במרכז הזירה" של י.ר.

בממשלה של ליכוד-מערך, המבוססת על שיוויון כוחות, ללא כל קשר להרכב הפנימי של כל אחד מהמחנות, שמורה, למעשה, זכות וטו לליכוד. לכן היתה מתבצעת, בפועל, בדיוק אותה מדיניות שמתבצעת עתה, ללא כל תלות אם שר זוטר ממפ"ם ישב בה, אם לאו. קווי היסוד של הממשלה הזו אותם קווים בדיוק: בתחום המדיני, סטטוס קוו ומדיניות של "אף שעל" דה-פקטו, המאפשרים לשמעון פרס, כל עוד הוא ראש ממשלה, "למתוח" את קווי היסוד בתחום הנוהלי בלבד (בתחום המדיני), אך לא להתקדם אפילו מילימטר אחד, אל עבר השלום; בתחום הכלכלי-חברתי, קווי היסוד נוטים, בשמונים אחוז ומעלה, לגישות הליכוד. ואילו בביצוע, אין קום פשרה בין המערך לבין הליכוד, אלא מתבצעת, בעיקר, מדיניות האגף ה"ליברלי" בליכוד, שמנצח עליו שר האוצר יצחק מודעי.

ושאחראי עליה ראש הממשלה ומנהיג מפלגת העבודה, שמעון פרס.

נכון, היו, ללא ספק, כמה הישגים לממשלת האחדות והחשוב שבהם הוא הנסיגה מלבנון ולגבולות שבוצעה באיחור רב מאוד, גם על-ידי ממשלת האחדות, כולנו מברכים עליה ומתברכים בסיום המלחמה שם.

גם בתחום הכלכלי הצליחה "תוכנית החירום" להוריד במידה ניכרת, לפי שעה, את האינפלציה, ולשפר, במידת-מה, את הגרעון במאזן התשלומים. אך זאת במחיר כלכלי וחברתי כבד, של מיתון ואי-צמיחה, אבטלה המונית, שחיקת שכר מאסיבית והורדת רבבות שכירים אל מתחת לקו העוני וכן במחיר העמקת פערים ופגיעה מסוכנת במערכות הרווחה, כמו הבריאות, החינוך, השירותים הסוציאליים ועוד. וזאת כאשר היתה אפשרות אחרת להשיג בדרך צודקת יותר ויעילה יותר את אותן המטרות הכלכליות.

במצב כזה, הצטרפות מפ"ם לממשלת האחדות הלאומית כשותף זוטר מאוד, שאיננו משפיע כמאומה על יחסי הכוחות בממשלה ולא על כוונה ומדיניותה, לא היה "מעשה גואל" כי אם חיסול עצמה לדעת, אובדן שארית אמינותה בעיני חבריה והציבור כולו והרס הסיכוי הפוליטי והחינוכי לבנות בהדרגה כוח שיציג דרך חלופית כוללת לדרכה של ממשלת האחדות הלאומית, הפוגעת באינטרסים החיוניים של מדינת ישראל ושל החברה הישראלית.

ממשלת האחדות — כ"אידיאל רצוי"?

אלא שדברים אלה מכוונים, ביסודם, כוויכוח עם מי שגורס, שממשלת האחדות הלאומית, כלומר השותפות בין מחנה הימין — הכולל את "חירות" הרוויזיוניסטית, האויב ההיסטורי והאקטואלי של תנועת העבודה — לבין מפלגת העבודה, הכוח העיקרי בתנועת העבודה, היא דבר חמור ואומלל, אלא שהוא אילוץ של התיקו בבחירות ולכן הוא "הרע במיעוטו", כלפי החושבים כך. העלו מיוזמי שהצטרפות מפ"ם לשותפות הזו היה בה כדי לשלם את מלוא המחיר, מבלי להביא שום תועלת או שינוי.

אולם, י.ר. אינו רואה בממשלת האחדות הלאומית, המבצעת בפועל, במידה רבה, את מדיניות הליכוד, את הרע במיעוטו. י.ר. רואה בייצור כלאיים זה "אחת התצורות הפוליטיות הגדולות והמפליאות ביותר".

אינני יודע אם י.ר. יושב ספון בין כותלי ביתו, או שהוא נפגש גם עם האנשים "בחוץ", וביניהם כמה מאותם מאות אלפי שכירים, ששכרם נשחק באופן מאסיבי, או עם כמה מרבבות המובטלים או עם אחרים מאותם רבבות שירדו אל מתחת לקו העוני באותה שנה של "אחת התצורות הפוליטיות הגדולות והמופלאות" ואשר חיים בתנאי קיום-לא-קיום של חרפת מצוקה, בעוד שמתקיימת מדיניות "אל תגעו במשיחי", כלומר בהון וברווחי ההון, שתפחו ושמנו מאוד תחת שמי "ממשלת האחדות". לו היה נפגש אתם, ייתכן כי י.ר., שבהשקפת עולמו הסוציאליסטית אינני מפקפק, היה מגיע, במחשבה שניה, ובקצת יותר כובד ראש, לראייה אובייקטיבית יותר של מאזן ממשלת האחדות והתלהבותו "מאחת התצורות הפוליטיות הגדולות והמפליאות" היתה מצטננת קמעה. הוא היה חוזר, אולי, בהערכתו, לפרופורציות הנכונות.

לא, אין למפ"ם מדיניות של אופוזיציה לשמה. כאשר ניסה שמעון פרס, למשל, ליצור אפילו אווירה של הליכה לקראת שלום, נסיון לפתוח צוהר רק לשלום, לפתוח בתחום וצוהלי, תמכה מפ"ם במאמציו אלה ושיבחה את יוזמותיו, אף שהיה ברור לה, שבמסגרת ממשלה זו, עם הליכוד, לא ניתן להגיע לשום דבר ממשי.

יתר על כן, קנה המידה להערכת ממשלה זו ומדיניותה איננו – כפי שסובר, כנראה, י.ר. — על פי מידת הפופולריות שמעניקים לה משאלי דעת הקהל, אלא מתוך טובתה של מדינת ישראל והחברה הישראלית, כפי שהם נתפסים על ידינו, כפרי השקפותינו ולא כנגזרת של "מחיאות הכפיים העממיות", כולל של רבים מאלה שמדיניות הממשלה פוגעת בהם באופן חמור.

אם אנו עצמנו נאמין באפשרות של דרך חלופית למדיניות ממשלה זו, נאמין שאפשר גם אחרת, טוב יותר וצודק יותר באמת, כי אז יש תקווה ויש סיכוי שבהדרגה, תוכח דרכנו החלופית, שיש בה תשובות אמת למצוקות אמת, לתמיכת רבים מאלה השוחרים לכינונה של ישראל אחרת, לא ב"מחמרים כרוניים" בלשונו של י.ר., אלא מאמינים בכך שבאמת "אפשר גם אחרת" — מדיניות המשלבת צדק חברתי, צמיחה והאדרה ממשית לשלום.

התזמורת
הפילהרמונית
הישראלית

חיפה,
אודיטוריום חיפה, 8.30 בערב
קונצרט למנויים מס' 3
אנדרו דייוויס, מנצח
בלה דווידוביץ, פסנתרנית
סדרה 1: יום ג', 10.12.85
סדרה 2: יום ד', 11.12.85
סדרה 3: יום ה', 12.12.85

תל־אביב,
היכל התרבות, 8.30 בערב
קונצרט למנויים מס' 3
אנדרו דייוויס, מנצח
בלה דווידוביץ, פסנתרנית
סדרה 6: מוצ"ש, 14.12.85
סדרה 7: יום א', 15.12.85
סדרה 8: יום ב', 16.12.85
לתשומת לב מנויינו!
בקונצרטים למנויים שבהם תבוצע האופרה
„לה בוהם"
תוכלו להכנס
אך ורק בסדרתכם
לא תיעשנה כל החלפות
מסדרה לסדרה

חוק התכנון והבניה תשכ"ה — 1965
הועדה המקומית לתכנון ולבניה „המרכז"
רחוב וולפסון 10 פתח־תקוה טל. 902051
הודעה לפי ס' 149 לחוק
ניתנת בזה הודעה כי הוגשו לדיון הועדה בקשות ל: „שמוש חורג", „הקלה" ו„תשריט חלוקת קרקע בסטיה מתכנית" כמפורט להלן: —
ישוב: סביון, חלקות: 76, 120, גושים: 6725, 6722, רחוב: התיכון, שם המבקש: ריצמן יוסף, תיק מס: 133/148.
מהות הבקשה: 1) 10% הקלה בקו בנין צדדי; 2) 6% הקלה באחוזי בנין.
כל המעונין אם כבעל ואם מכחינה אחרת בקרקע, בבניינים או בנכסים אחרים שהתכנית משפיעה עליהם יוכלו לעיין בהעתקי התכנית במשרדי הועדה המקומית בשעות העבודה הרגילות ולהגיש התנגדויותיהם תוך 14 יום מתאריך פרסום זה.
י. ויסמונסקי
יו"ר הועדה המקומית לתכנון ולבניה „המרכז"

ועדת משנה לתכנון ולבניה
חולון
הודעה על פי סעיף 149 (1) לחוק התכנון והבניה תשכ"ה־1965
תיק בנין 2814
נתנה בזה הודעה, שהוגשה לועדה בקשה להיתר בניה על חלקה 62 בגוש 7164 רח' הארי מס' 1 חולון, הכוללת הקלה של 6% משטח המגרש (236 מ"ר) בשתי הקומות לשיעור תנאי התכנון והדיור.
החלקה הנ"ל נמצאת באיזור מגורים ב'1.
את התכנית אפשר לראות במשרדי הועדה בעיריית חולון, רח' ויצמן בשעות קבלת קהל.
לכל מי שיש התנגדות יוכל להגישה לועדה תוך המועד של 14 יום מהיום.
ידוע לי כי הפרסום הנ"ל הנו על אחריותי בלבד, ואינו מהווה אישור למתן ההקלה המבוקשת.
עו"ד חיים שרון,
יו"ר ועדת משנה לתכנון ולבניה — חולון

מרחב תכנון מקומי
תשומרון
נמסרת בזה הודעה לפי סעיף 149 לחוק התכנון והבנייה תשכ"ה—1965, כי הוגשה בקשה ג/230 – וסרמן משה הרחבה גבעת־עדה (13"ש/108) שבאי־שורה יש משום הקלה לענין:
(א) שטח בניה 2.47% מעל המותר
(ב) הקלה של 40 ס"מ במירווח צדדי (3.60 מ' במקום 4.00 מ').
התנגדות מנומקת בכתב, אפשר להגיש תוך 14 יום מפרסום הודעה זו, לועדה המקומית השומרון ות.ד. 58 וכרון־יעקב 20950).
תאריך: כ"א בכסלו תשמ"ו
4/12/1985
יצחק פרוינד
יו"ר הועדה המקומית – השומרון

השיטה החדשנית לטיפול בסרטן נבדקת על חולים גם בבילינסון

מאת יוסף שמי, כתב „על המשמר"

בבית החולים בילינסון מטפלים בסוגים מסויימים של סרטן, בעיקר סרטן העור וכן גידולים בכליות שפיתחו גרורות בריאות, בשיטה החדשה עליה דווח בסוף השבוע מבוסטון.

הטיפול מושתת על נטילת כדוריות לבנות מחולה והפיכתן לתוקפניות יותר כלפי תאי סרטן של אותו חולה.

הטיפול בכדוריות לבנות נעשה במעבדה, בעזרת הורמון מסויים שאף הוא מיוצר לפי מידגם הקיים בטבע.

לפי הדיווח מארה"ב בין 20 חולים שטופלו בשיטה זו הושגה הטבה משמעותית אצל 12. אצל אחד הגידול נעלם. עם זאת נמסר, כי ישנן תופעות לוואי חמורות אותן מנסים לנטרל.

פרופ' לוריא, מנהלת המחלקה ב„בילינסון", מסרה כי שני חולים שטופלו בשיטה זו זכו להטבה ובעקבותיהם עומדים לטפל בחולה נוסף. עם זאת צויין, שמדובר בשיטה נסיונית, יקרה, ומתמשכת.

בעקבות הידיעה מבוסטון הוצף בית־החולים האמריקני המטפל בשיטה זו, בפניות חולים מיואשים מכל קצווי תבל. מבית־החולים נמסר, כי אין באפשרותו לטפל בהרבה מקרים, שכן השיטה היא סבוכה מאוד ומצריכה עבודה מאומצת במעבדות.

מומחים אמריקנים טוענים, כי הטיפול החדש „המאמן כדוריות לבנות בדם לחרוש תאים סרטניים" עדיין אין בו מזור למחלה. יש לעשות עוד נסויים רבים, לפני שהרופאים יהיו בטוחים כי מצאו טיפול נגד הסרטן, שהוא אפקטיבי באמת.

„התוצאות הראשונות היו מרשימות. זו גישה חדשה לחלוטין, אולם עדיין אין זו תרופה. ואני אומר זאת בבטחון", אמר ד"ר אריך מזור, ראש המחלקה להמטולוגיה ואונקולוגיה בבית החולים „מריס ברוך איילנד".

עם זאת אמרו אנשי צוות המחקר, כי הם מסויגים את האופטימיות שלהם בגלל מספר סיבות:

● עדיין מוקדם לומר, אם הפציינטים שהגיבו לטיפול יחיו זמן רב יותר מכפי שחיו חיים ללא הטיפול הזה.

● לשימוש הורמון באינטרלוקין־2 יש שתגובות־לוואי חמורות לרבות הצטברות נוזלים בריאות ובחלקים אחרים של הגוף.

● תוצאות מרשימות ראשונות בכל טיפול חדש נגד מחלת הסרטן, נעלמות לעתים קרובות, כאשר רופאים אחרים מנסים את השיטה.

(רויטר־עתים)

פאביוס זכה ב„מחילה" לאחר שלא נמצא לו מחליף מתאים

רוקר סירב לקבל התפקיד ● הסוציאליסטים חוששים מסערות פנימיות ערב הבחירות, ועל כן לא עמדו על הדחתו

מאת ארנון ימה, כתב „על המשמר" בצרפת

פאריס. — ראש הממשלה של צרפת, לורן פאביוס, זכה במחילה. לפי שעה הוא שומר על תפקיד ראש הממשלה, חרף הקרע עם הנשיא מיטראן. בשובו ממארטיניק הודיע הנשיא מיטראן, כי פאביוס ישאר על כנו כראש ממשלה, אף כי הציגו כמי שלא עומד בלחצים.

פאביוס הגיש למיטראן את התפטרותו, אחרי שגינה את קבלת שליט פולין יארוזלסקי באליזה, מה שפורש כהבעת אי־אימון בנשיא.

אך מיטראן לא מצא בין המנהיגים הסוציאליסטים תחליף לפאביוס: מישל רוקר סרב לקבל על עצמו תפקיד זה, ארבעה חודשים לפני הבחירות, והדחת ראש ממשלה היתה עלולה להיות הרסנית לסוציאליסטים.

פאביוס עצמו התדרדר מפיסגת הפופולאריות במשאלים — לשפל. אפילו מיטראן משיג אותו עכשיו.

„לה מונד" כתב, כי „הסוציאליסטים מתמידים במלאכת ההרס העצמי". המשבר בין מיטראן ופאביוס מרעיל את האווירה באסיפות בחירות. מנהיגי המפלגה והשרים התייצבו מאחורי הנשיא מיטראן, שיבחו אותו וגינו את פאביוס. ראש הממשלה נרחק לבידוד. רק מועד הבחירות הקרוב הצילו.

● רכישות ממשלת קנדה הגיעו בשנה האחרונה ל־7 מיליארד דולר, מסרה ג'נט טורסטינסון, אחראית על הרכישות הממשלתיות הקנדיות, לתעשיינים ישראליים, ביום עיון שהתקיים ביום ו' ביוזמת „התאחדות התעשיינים ומשרד התעשייה והמסחר.

סערה פוליטית בבריטניה בעקבות הפרישה מאונסק"ו

האופוזיציה הגדירה הפרישה: „סטירת־לחי" לעולם השלישי

לונדון. — החלטת בריטניה ללכת בעקבות ארה"ב ולפרוש מארגון האו"ם לתרבות, חינוך ומדע — מעוררת סערה הן בבריטניה והן מחוצה לה.

ביקורת רבה הוטחה נגד הממשלה השמרנית הבריטית בהנהגת מרגרט תאצ'ר, לאחר שהודיעה כי בריטניה פורשת מאונסק"ו.

בפרלמנט הבריטי פרצה סערה משית, כאשר נודע על ההחלטה. אנשי האופוזיציה האשימו את הממשלה ב„התנהגות מחפירה" על עזיבתה של אונסק"ו מסיבות של ניהול גרוע ודעות קדומות נגד המערב.

מנהל אונסק"ו אמאדו מהאטאר אמבאו מסנגל, מתח ביקורת על פרישת בריטניה ואליו הצטרפו נציגי צרפת ומערב־גרמניה.

אנשי הלייבור בפרלמנט טענו, כי הצעד של הממשלה כמוהו כ„סטירת לחי לעולם השלישי".

בידודה של בריטניה

דובר הלייבור בפרלמנט ג'ורג' פולקס אמר, כי צעד זה הוא שלב נוס ברורך לבידודה של בריטניה".

הוא הזכיר בקשות של מדינות חבר העמים ומדינות השוק המשותף, כי בריטניה תישאר באונסק"ו. דברי ביקורת על הצעד מתח גם מנהיג המפלגה הסוציאל־דמוקרטית דייוויד אואן, ואליו הצטרפו בני בריתו הליברלים.

שביעות־רצון נוכח הצעד של בריטניה הובעה במימשל בוושינגטון, שם צויין, כי קריאת מדינות המערב לבצע רפורמה באונסק"ו, לא נענתה בצורה הראויה.

אולם, גרמניה וצרפת אינן מסכימות והודיעו, כי ישנם סימנים ברורים של התקדמות בארגון. קודם לכן איימו גם מערב־גרמניה יפאן והולנד לנטוש את אונסק"ו. אולם דובר משרד אונסק"ו בסופיה בחודש שעבר, אשר הראו כי קיימת נכונות לרפורמות.

ירדן קראה לבריטניה לשקול מחדש את החלטתה. „יש לתת הזדמנות לאונסק"ו לבצע רפורמות". נאמר בהודעה הירדנית.

מצרים הביעה צער על פרישתה של בריטניה. בהודעת משרד החוץ בקהיר נאמר, כי הצעד הבריטי „יחליש את אונסק"ו". (ע"צ)

מספר זעום של עולים מבריה"מ

דנבה. — למרות השמועות והצפיות ליציאה מוגברת של יהודים מבריה"מ, נשאר מספר היוצאים בנובמבר נמוך יחסית.

לפי נתוני הוועדה הבין־ממשלתית להגירה, שמושבה בז'נבה הגיעו לוינה בחודש שעבר 128 יהודים סובייטיים, מתוכם המשיכו 31 לישראל.

יוסף אלפרן

בוטל הדיון על תעלת הימים באו"ם

מרכז האו"ם. — ועדת או"ם ביטלה עד להודעה חדשה את הדיון על תעלת הימים, הפרוייקט שנועד לקשר בין הים התיכון לבין ים המלח.

הנושא נדון באו"ם מדי שנה מאז 1981.

ביטול סעיף זה בסדר היום, בא בעקבות החלטת ישראל לא לממש את הפרוייקט עכשיו.

ההחלטה אומרת, כי הנושא יועלה מחדש לדיון, במידה וישראל תודיע כי היא מבצעת את הפרוייקט.

(רויטר־עתים)

שערי מטבע־חוץ בנק הפועלים — 6.12.85

	היחידה	בנקנוטים קניה	בנקנוטים מכירה	העברות והמחאות קניה	העברות והמחאות מכירה	שערים יציגים
דולר אמריקני	1	1449.63	1514.86	1473.805	1492.19	1482.8
לירה שטרלינג	1	2138.50	2240.12	2176.810	2203.97	2188.6
מרק גרמני	1	573.75	601.02	584.0322	591.319	587.00
פרנק צרפתי	1	185.58	196.88	191.3163	193.703	192.50
פרנק שווצרי	1	688.97	721.71	701.3112	710.061	704.59
כתר שבדי	1	188.94	197.92	192.3275	194.727	193.39
כתר נורבגי	1	190.25	199.29	193.6542	196.070	194.84
כתר דני	1	158.15	165.66	160.9793	162.987	162.01
מרק פיני	1	264.98	277.57	269.7301	273.095	—
דולר קנדי	1	1037.64	1086.94	1056.226	1069.40	1062.3
דולר אוסטרלי	1	987.15	1040.06	1002.187	1014.69	1010.2
ראנד דר' אפריקני	1	469.63	540.32	533.6649	540.323	537.07
פרנק בלגי	1	278.94	296.32	287.4035	290.989	289.03
שילינג אוסטרי	10	815.95	854.72	830.5702	840.933	835.62
לירה איטלקית	10	837.29	890.21	854.3798	865.040	860.09
גולדן הולנדי	1,000	509.42	533.62	518.5439	525.013	521.82
ין יפני	1,000	712.01	745.84	724.7624	733.805	729.01

חוק התכנון והבניה, תשכ"ה–1965
מרחב תכנון מקומי
פתח־תקוה
הודעה בדבר הפקדת שינוי תכנית מתאר מקומית
נמסרת בזה הודעה, בהתאם לסעיף 89 לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה–1965, כי במשרדי הועדה המחוזית לתכנון ולבניה, מחוז המרכז, ובמשרדי הועדה המקומית לתכנון ולבניה פתח תקוה הופקד שינוי תכנית הנקרא „שינוי תכנית מתאר מקומית פת/1244/ג", ביחד עם התשריט המצורף אליו.
עיקרי הוראות השינוי: שינוי יעוד מאזור תעשיה לדרכים ושטח ציבורי פתוח.
ואלה הם השטחים הכלולים בשינוי התכנית: גוש 6366 חלקה 21 רחוב כול 23.
כל המעוניין בשינוי התכנית רשאי לעיין בו, ללא תשלום, בימים ובשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקהל.
כל מעוניין בקרקע, בבנין או בכל פרט תכנוני אחר הרואה עצמו נפגע על ידי שינוי התכנית וכן כל הזכאי לכך עפ"י סעיף 100 לחוק האמור, רשאי, תוך חודשיים מיום פרסומה של הודעה זו ברשומות, להגיש התנגדות לשינוי התכנית במשרדי הועדה המקומית האמורה.
תאריך: 28.11.1985
ד. שיש, יו"ר הועדה המחוזית לתכנון ולבניה, מחוז המרכז

הועדה המקומית לתכנון ולבניה
גבעתיים
הודעה על־פי סעיף 149 ו־151 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה–1985
גוש 6154, חלק/ות 199 רח' רמב"ם 15 גבעתיים, תיק בניה מס' 12.
ניתנת בזה הודעה כי הוגשה לועדה המקומית לתכנון ולבניה בקשה להקמת בית מגורים בן 4 קומות מעל קומת עמודים מפולשת עם הקלה של 10% בקו בנין צדדי מצד מערב (2.70 מ' במקום 3.00 מ').
לכל מי שיש התנגדות מאיזה סיבה שהיא לבקשה הנ"ל יואיל להגישה לועדה תוך המועד של 15 יום התחלה מיום הפרסום של הודעה זו. באם לא תתקבל כל התנגדות בתקופה הנ"ל, תובא הבקשה לאישורה של הועדה.
יצחק ירון
יו"ר הועדה המקומית לתכנון ולבניה גבעתיים
דצמבר 1985

המועצה האזורית הגליל העליון
מכרז מס' 17/85
1. המועצה האזורית מעמידה למכירה את המכוניות כדלקמן:
א. אוטובוס מרצדס דגם 1113 מס' רישוי 870־000 שנת יצור 1978.
ב. טנדר פג'ו, מספר רישוי 856־075, שנת יצור 1979.
ג. רנו 4 פרטי, מספר רישוי 80־494־73, שנת יצור 1980.
2. פרטים נוספים אפשר לקבל אצל רכז התחבורה במועצה.
3. הצעות יש לשים בתיבת המכרזים בחדר המזכיר עד יום ו' 20.12.85.
4. על המציע לצרף ערבות בנקאית בגובה של 10% מגובה הצעתו. תוקף הערבות יהיה עד 30 יום לאחר תאריך סגירת המכרז.
5. אין המועצה מתחייבת לקבל את ההצעה הזולה ביותר או כל הצעה שהיא.
6. על הקונה להעביר בעלות ביום הרכישה ולשלם את האגרה.
אברהם ברושי
ראש המועצה

בבית המשפט המחוזי בחיפה
להווי ידוע כי הוגשו לבית המשפט, בתיקים המפורטים להלן, בקשות ליתן צווים המכריזים על צווי ירושה ו/או קיום צוואה ו/או מינוי מנהלי עזבון.
כל אדם הטוען שיש לו טובת הנאה בעזבון, שאחת הבקשות מתייחסת אליו ורוצה להתנגד לה, יגיש התנגדות להכרזה תוך 15 יום מיום פרסום הזמנה זו, שאם לא כן יתן בית המשפט צו כטוב בעיניו.

ירושות:

מס' התיק	שם המנוח/ה	תאריך הפטירה	שם המבקש/ת
2246/85	רימונים חיים	5.10.81	רימוני אברהם
2250/85	שוורץ אירן	4.12.83	שוורץ ברוך דוד
2252/85	מנדלמן צפורה	9.8.85	דויזור תמר
2254/85	ברו צפורה	10.11.84	ברו דוד
2258/85	שרון רבקה	17.1.83	שרון ראול
2263/85	ניר ארמונד צבי	16.4.82	ניר עליזה
2269/85	רוזן דבורה	4.7.84	פיש אסתר
2271/85	לוי גרוסברג	20.10.85	יהודית ירקוני
2276/85	ויינגרייך חיה	25.6.85	ויגנרייך שרית
2280/85	אסתר מילר	1.11.82	מיכאל מילר

צוואות:

מס' התיק	שם המנוח/ה	תאריך הפטירה	שם המבקש/ת
2225/85	קרולה רינגל	27.9.85	קלר שושנה
2227/85	קראוס רגינה	15.8.85	ריאמנשטיין מרטיך
2229/85	אברהמס דוד	8.10.65	אברהמס סיריל
2231/85	ארלשטיין פרודיקה	3.11.80	ארלשטיין לוריוויק
2235/85	גוטליב יוסף	16.10.85	גוטליב מאיר
2237/85	אלגלי רהיבה	1.7.85	גיבש יעקב
2241/85	ברוק מרים	18.9.80	ברוק דוד
2248/85	סוקה יוסף	3.8.81	סוקה יולן
2256/85	רהן שלמה	29.3.83	רהן חנה אנט
2260/85	קרקובר יוסף	2.9.85	קריקובר נחום
2265/85	מגירו חיים	26.10.85	מגירו אברהם ואח'
2267/85	הטי אבל	14.10.85	אבל שמואל
2273/85	גוליגר שרה	22.9.85	אורן משה
2278/85	סמואל סלם	6.9.85	אילוה סלם

ב. גולאור, שופטת רשמת

טלקס

● **שליש מהמועסקים בעכו זקוקים להשלמת הכנסה**

למעלה משליש מהמועסקים בעכו זקוקים להשלמת הכנסה מהביטוח הלאומי. מסר מזכיר מועצת פועלי עכו, יהושע כץ. לדבריו, פתחה מועצת הפועלים בעיר במיבצע הסברה בקרב הפועלים, כדי להסביר להם את זכויותיהם להשלמת הכנסה.

מדובר בעיקר בעובדים בענפי הטכסטיל והמזון וכן בעובדים במפעלים קטנים בענף המתכת שצמצמו באחרונה את היקף הייצור. **יהודה צור**

● **מרכז בריאות חדש נפתח בדיר אל־באלח**

מרכז בריאות חדש, המשתרע על שטח של 1000 מ"ר, נפתח לקהל הרחב בדיר אל־באלח שברצועת עזה, בעלות כוללת של 200 אלף דולר. המרכז ישרת אוכלוסיה של 26.5 אלף תושבים מדיר אל־באלח והסביבה. יהיה פתוח 24 שעות ביממה ויעסיק צוות של 25 עובדים.

המרכז יגיש שירותים מגוונים לאוכלוסיה בתחום הרפואה חטיפולית והמונעת. **רפאל גאון**

● **הצנחנים צונחים על קריית־שמונה**

בתום מירוץ לפידים שתערוך בליל חמישי של חנוכה עוצבת הצנחנים, יצנחו הצנחנים ליד קריית שמונה.

ביום חמישי יערכו הצנחנים מירוץ לפידים במסלול 76 ק"מ, מראש הנקרה עד לקריית־שמונה ויצטרפו אליהם ארבעה רצי מרתון תושבי הגליל. חיילות ידליקו משואות בשערי הישובים דרכם יעברו הרצים.

יהודה צור

יהודה חטאב (במרכז) מובל לבית־המשפט כשחברו מנסה להגן עליו מצלמים. (צילום: רחמים ישראלי)

מאסר וקנס למשחית תחנת אוטובוס בבירה

חרדים יידו אבנים ותקפו עובר אורח במחאה על המאסר והמעצרים ● התנכלויות לתנועה גם בבני־ברק — נוסע נפצע קל

12 חודשי מאסר, מתוכם שלושה בפועל והיתר על תנאי, נגזרו ביום ו' בבית־משפט השלום בירושלים על יהודה חטאב (24), תושב שכונת מאה שערים, שהורשע על־פי הודאתו בגרימת נזק לתחנת אוטובוס ברחוב שטראוס בבירה.

בגזר־הדין אומרת השופטת וליה קובל, כי „בחברה מתוקנת לא ניתן להשלים עם מעשי בריונות על כל גווניהם, יהיו המניעים שלהם אשר יהיו".

סניגורתו של חטאב, עו"ד שולי רותן, ביקשה לדחות את גזר־הדין כדי להגיש ערעור ולבקש עבודות־חוץ. התובע, רפ"ק שאול נעים, התנגד, בטענה שדחייה כזאת תבטל את אפקט ההרתעה של הענישה. השופטת קובל קיבלה את עמדת התביעה והורתה על ביצוע מיידי של גזר־הדין. כן הטילה השופטת על חטאב קנס בסך 300,000 שקל, אותו עליו לשלם לחב' „פוסטר מדיה", בגלל הנזק שנגרם לתחנת האוטובוס.

בדיון נוסף שהתקיים בפני השופטת קובל הובא להארכת מעצר חשוד נוסף בגרימת נזק לתחנת אוטובוס. החשוד חיים גוטליב (25) משכונת מאה שערים ותלמיד בישיבת „תולדות אהרון", נראה, לטענת ב"כ המשטרה בתאריך 1.12.85 ביחד עם חבורת חרדים, כשהם משחיתים בצבע את מודעת הפרסומת בתחנה.

השופטת קובל הורתה להאריך את מעצרו ב־7 ימים.

מחאה על המעצרים

קבוצה של כ־20 חרדים הגיעה אתמול בצהריים אל מטה משטרת ירושלים במגרש הרוסים והתפללה במקום, כמחאה על המאסר והמעצרים בקשר לפרשת הצתות תחנות האוטובוסים בבירה.

כעבור שעה קלה עזבו החרדים את המקום. למשטרה דווח, כי כמה מהחרדים יידו אבנים כ..כם חזרה לשכונת מאה שערים באיזור קולנוע „מיטשל" ותקפו עובר אורח ברחוב שטראוס.

התנכלות לתנועה בבני־ברק

כמה נסיונות נעשו אתמול ושלשום על־ידי חרדי. מבני־ברק לשבש נסיעת כלי רכב ..."ח' שרת בעיר, רחוב בו מח...ירים גם חילוניים וקטעים מכ..ו מותרים לנסיעה בשבת בהתאם לסיכומים בין המשטרה לעירייה.

ביום שישי בשעה ..21. בערב הגיעו כ־30 חרדים לנ...ה לרחוב וניסו לחסום אותו. לכ...ם הגיעה ניידת משטרה, וזמן קצר לאחר מכן התפזרו החרדים.

ניסיון דומה היה אתמול בבוקר. החרדים הציבו במקום יחי אשפה וצמיגים, וגם הפעם ... התפזרו כשהגיעו שוטרים.

בשלישית הניחו ... 10 ילדים ובני נוער עמוד חשמל ...יסה לרח' שרת. בצומת השומר ...רא. בעל הרכב שרצה להיכנס לו... שרת, לא הבחין בעמוד, וברגע ה...ירון בלם, הרכב נשרט קלות וכ... לא היו נפגעים.

נוסע מתוך הרכב ירד כדי להזיז את העמוד, אך החרדים התנגדו והיכוהו, האיש נפצע קלות. הילדים התפזרו כשהגיעו שוטרים, ואיש לא נעצר. (עתים)

הסתדרות השומר הצעיר
ההנהגה הראשית

למדריכי וחניכי הגוף הבוגר, חזק!
מפעלי חנוכה קרבים ולהלן אינפורמציה עדכנית ואחרונה.
נקודות כינוס ופיזור לטיולים:
אילת — הרשמה: עד 12.00 ראש קניון ארום.
פיזור: עד 09.00 לחניון נחל שלמה (איסוף ציור), משם יופנו לאיסוף החניכים.
מכתשים — הרשמה: עד 11.00 עין ירקעם.
פיזור: עד 10.00 מיצד תמר (איסוף ציור), משם יופנו לאיסוף החניכים.
מדבר יהודה — הרשמה: עד 11.00 מישור עמיעז.
פיזור: עד 12.00 עין גדי בחניון.
הסעות: אחראי ההסעות בקן הקיבוצי מתבקשים להתקשר להנה"ר ולהשאיר שם ומס' טלפון שניתן להתקשר איתם במקרה הצורך. כמרכזן אנו מבקשים לתדרך את הנהגים לאפשרות של נסיעה בדרכי עפר, ולהמתנה של 2–3 שעות בנקודת הפיזור.
הסעות הקן העירוני — לפי הפירוט הבא: (שימו לב לשינויים)
מכתשים: ראש א' — יום ב' 9–12.
אוטובוס 1
חיפה — 06.00 בקן.
נווה שאנן — 06.30 בקן.
הזורע — 07.00.
משמר העמק — 07.15.
אוטובוס 2
כרמיאל — 05.45 אגד (תחנה מרכזית).
נהריה — 06.30 אגד (תחנה מרכזית).
ק. מוצקין — 07.15 בקן.
ק. אתא — 07.30 בקן.
אוטובוס 3
ק. חיים — 06.15 בקן.
ק. ביאליק — 06.45 בקן.
שפרינצק — 07.15 בקן.
אוטובוס 4
רעננה — 07.00 במרכז ע"י סמי בורקס.
כפר סבא — 07.30 בקן.
ראש ב' — יום ג' 10.12
אוטובוס 1
נתניה — 06.45 בקן.
רמת אביב — 07.30 סופרמרקט בפסג'.
יד אליהו — 08.00 סופרמרקט להגרדיה/נצחון.
שיכון המזרח — 08.30 בקן.
אוטובוס 2
ראשון לציון — 08.15 בקן.
רחובות — 08.45 בקן.
מדבר יהודה: ראשים א' — ב' — יום ג' 10.12
אוטובוס 1
נהריה — 06.00 אגד (תחנה מרכזית).
ק. ביאליק — 06.30 בקן.
ק. אתא — 07.00 בקן.
רעננה — 08.30 במרכז ע"י סמי בורקס.
אוטובוס 2
ק. מוצקין — 06.00 בקן.
ק. חיים — 06.15 בקן.
חיפה — 06.45 בקן.
נתניה — 08.15 אגד (תחנה מרכזית).
אוטובוס 3
צפון — 07.15 בקן.
הרצליה — 07.45 בקן.
כפר סבא — 08.15 בקן.
רמתיים — 08.30 בקן.
אוטובוס 4
בן שמן — 07.00 אצטריון יד־אליהו.
ירושלים — 07.30 סופרמרקט להגארדיה/נצחון.
אשדוד — 08.45 אגד חדש.
לבירור שאלות והודעות בכל הנוגע לטיולים — ניתן להתקשר להנה"ר בתל־אביב, טל. 03־291161 הטלפון מאויש במשך 24 שעות במהלך הטיולים.
עדכונים נוספים ושינויים יתפרסמו במרוץ זה במהלך הטיולים.
— מדריכים, אנא עקבו אחריו!
חשוב! — מדריכים בקיבוצים העירוניים!
הנכם מתבקשים להתקשר להנה"ר ולמסור את מספר המשתתפים. כמרכזן, כמירה, והאוטובוס מאחר לנקודת האיסוף, אנא הזו קשרו מיד כדי לברר את העניין.
טיול נעים
צוות הגלי
מחלקת בוגרת

„האלמוני" שירה בחייל היה הוא עצמו

[illegible]

חירון
מסחר – השקעות ומבני תעשיה בע"מ
הודעה בדבר
אסיפה כללית שנתית רגילה
ניתנת בזה הודעה כי האסיפה הכללית השנתית הרגילה של החברה תתקיים ביום שלישי 24.12.85 בשעה 17.00 במשרד עו"ד א. בן־שחר, שדרות רוטשילד 136 תל־אביב.
על סדר היום:
1. דו"ח המנהלים
2. אישור הדו"חות הכספיים ליום 31.3.85
3. בחירת מנהלים
4. מינוי רואה חשבון לחברה
5. שונות
כל בעל מניות שלא יוכל להשתתף באסיפה, רשאי למנות מיופה כח בכתב ובלבד שכתב המינוי יגיע למשרד הנ"ל 48 שעות לפני מועד האסיפה. ניתן לעיין בדו"חות הכספיים של החברה במשרד עו"ד א. בן־שחר.
בשם מועצת המנהלים
אמיר אריה

בפלילים

חייל בדה סיפור על שוד אלים

מאת יואב אביב, כתב „על המשמר"

חייל שחזר מחופשה לבסיסו ללא מדיו הצבאיים ובדה סיפור על שוד אלים בידי ערבים שבמהלכו קרעו את מדיו נידון ביום ו' בבית־המשפט המחוזי בחיפה לחצי שנה מאסר על תנאי.

נגד יוסף אנוקסיס, המשרת בחיל האוויר, הוגש כתב־האישום בו נטען, כי באפריל 85' חזר לבסיסו מחופשה ללא מדים. בהגיעו לבסיס סיפר למפקדו כי נשדד על ידי שני ערבים שקרעו את בגדיו ונטלו עימם את כספו. המפקד שלח את החייל לתחנת משטרת זבולון למסירת עדות. שעה לאחר שסיים את עדותו חזר בו החייל מגירסתו וסיפר לחוקר כי בדה את הסיפור כדי להתחמק מעונש.

השופט אמנון כרמי הורה לשלטונות צה"ל לסייע לחייל בטיפול שיקומי בעקבות תסקיר קצין המבחן שהוגש לו ובו נטען, כי צה"ל לא סייע לקצינת המבחן.

בעלי „מפרם" שוחררו בניגוד לבקשת זמיר

מאת יואב אביב, כתב „על המשמר"

בקשתו של היועץ המשפטי לממשלה, פרופסור יצחק זמיר, להאריך את מעצרם של בעלי חברת „מפרם", האחים עופר ועמיר קליין, החשודים בעבירות מס, נדחתה על־ידי בית־משפט השלום בחיפה והם שוחררו בערבות עצמית וערבות צד ג' בסך 60 מיליון שקל כל אחד.

באיכות מס הכנסה, נח דווידוביץ, טען, כי מדובר בהעלמת מס בהיקף של מיליארדי שקלים שהתבצעה בשיטתיות ועל חשבונו של משלם המסים הישראלי. לטענתו, הקימו בעלי „מפרם" חברה נוספת, ש.ח.ת בע"מ, שכמנהלה ובעליה מונה עמוס קליין, אחיהם הצעיר של העצורים המשרת בצה"ל. החשודים ביקשו כי תאריך סיכום השנה של חברה זו יהיה ב־30 בספטמבר, שהוא תאריך שנת המס החקלאית, וכך היו מעבירים כספים בגין חובות מדומים מחברת „מפרם" לחברה זו בשלהי חודש מארס, כדי להכניס את „מפרם" להפסדים, ומחזירים את הכסף ל„מפרם" בשלהי חודש ספטמבר, כדי להכניס את ש.ח.ת בע"מ להפסדים ולהתחמק מתשלומי מס עבור החברות.

באיכות מס הכנסה טען, כי פעילות זו לוותה במספר אלמנטים של טשטוש הגובלים בעבירות פליליות וכי החשודים כבר עשו נסיונות להשפיע על עדים מרכזיים בפרשה.

קנס לשוטר שהודה בגניבה וזיוף

מאת יואב אביב, כתב „על המשמר"

שנה מאסר על תנאי למשך שלוש שנים וקנס כספי בסך 250 אלף שקל גזר ביום ו' השופט אמנון כרמי בבית־המשפט המחוזי בחיפה על השוטר לשעבר מאיר מלכה שהורשע בגניבה בידי עובד ציבור וזיוף.

מלכה הואשם כי בעת ששירת כיומנאי במטה משטרת חיפה קיבל מידי ד"ר גילון סכום של אלף שקל שמצא וביקש להעבירו למחלקת האבידות, אולם היומנאי שילשל את הכסף לכיסו וזייף מיסמך כאילו הועבר למחלקת האבידות.

מלכה הורשע על־פי הודאתו במסגרת עיסקת טיעון שנעשתה בין ההגנה לתביעה לפיה לא תבקש התביעה עונש מאסר בפועל.

יצויין, כי בעקבות המקרה פוטר מאיר מלכה מהמשטרה.

לשרה אשל ולמשפחה
משתתפים בצערכם במות האח
בנימין קרומר
קיבוץ חצור

לחברינו חנה ושאול שילה והמשפחה
משתתפים באבלכם במות
האב
קיבוץ עין־המפרץ

לחברנו אשר (זיגו) גזית והמשפחה
משתתפים באבלכם במות
האחות
גניכר
קיבוץ עין־המפרץ

לחברתנו נטי אביבי,
למשפחה ולקיבוץ רשפים
אנו משתתפים באבלכם במות האח
דוד גורן
קיבוץ עברון

בתיה"ח הממשלתיים ישותקו אם לא יימצא הסדר היום

הממשלה תדון היום במשבר במערכת האישפוז שחובותיה מסתכמים ב־35 מיליארד שקל ● רוב בתיה"ח פועלים במתכונת חירום וחלקם עומד לפני סגירה ● „תנובה" מפסיקה האספקה כליל ● מחסור חמור בדלק, מזון, מיכשור ותרופות

מאת יוסף שמי ואשר שלוני, כתבי „על המשמר"

הממשלה אמורה לדון היום במשבר החוקף את בתי־החולים, בשל חובותיהם בסך 35 מיליארד שקל. מנכ"ל משרד־הבריאות, פרופ' דן מיכאלי, אמר אתמול לכתבנו, כי אם לא יימצא הסדר היום להזרמת כספים למערכת האישפוז, יפסיקו בתי־החולים הממשלתיים לפעול.

פרופ' דן מיכאלי אמר, כי בשל החוב הרובץ על המערכת, מפסיקה היום „תנובה" כליל את אספקת מוצריה לבתי־החולים, וספקי תרופות, ציוד ודלק, מאיימים ללכת בעקבותיה.

ד"ר משה משיח, ראש שירותי האישפוז במשרד־הבריאות, מסר ביום שישי דו"ח לשר־הבריאות. לפיו הדלק מספיק רק להסקה במחלקות מסויימות, בעיקר בפגיות, במחלקה לטיפול נמרץ ובמחלקות ילדים. כאשר הנפגעים העיקריים הם בתי־החולים בצפת ובנהריה. כמו־כן יש מחסור חמור בבשר ובקטניות, באנטיביוטיקה ותרופות אונקולוגיות, בקוצבי לב ובמיכשור מתכלה — קטטרים, מזרקים וחומרי חבישה. מרבית בתי־החולים כבר עברו לתפקוד במתכונת חירום ומקצתם עומד לפני סגירה.

אחרי ישיבת הממשלה היום, צפויה פגישה בין ראש הממשלה ושרי האוצר והבריאות, כשעל סדר היום המשבר במערכת שירותי הבריאות ותביעת האוצר לקצץ קיצוץ נוסף של כ־40 מיליון דולר מתקציבה של מערכת שירותי הבריאות בשנה הבאה.

„במשרד־האוצר רוצים לבטל את הרפואה הציבורית השוויונית ולהנהיג במקומה רפואה פרטית. מי שיש לו כסף, יקבל טיפול טוב יותר, ומי שאין לו, יקבל טיפול פחות טוב" — הזהיר אמש שר־הבריאות, מוטה גור, בעצרת מרכזית של ההסתדרות שהתקיימה [illegible] „מופת", במלאות 65 שנה להווסדה של ההסתדרות.

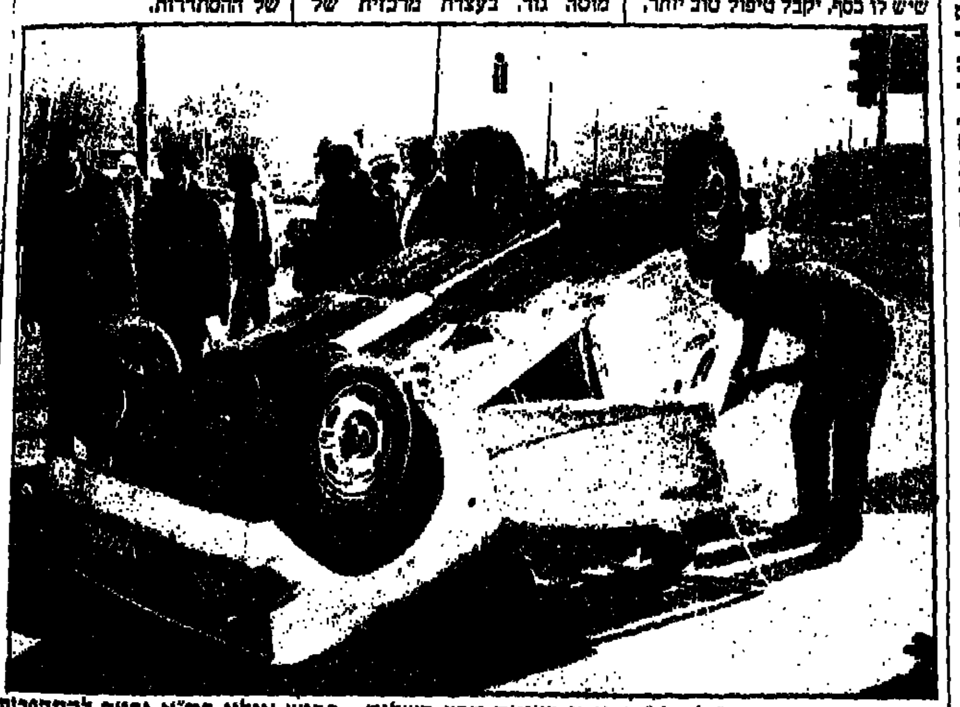

התנגשות בין „סובארו" ל„פג'ו" צבאית בצומת דרך השלום - כביש איילון בת"א גרמה להתהפכות הרכב הצבאי ולפציעתו הקשה של הנהג. (צילום: נותי פתאל / י.פ.פ.א.)

2 נהרגו ו־4 נפצעו קשה בתאונה בגליל המערבי

מאת יהודה צור, כתב „על המשמר"

שני צעירים נהרגו וארבעה אחרים נפצעו קשה בהתנגשות שאירעה ביום שישי בין רכב פרטי לבין אופנוע בכביש שלומי — ראש־הנקרה, בגליל המערבי.

ההרוגים הם נהג האופנוע, ארז גמן בן 18 ממושב זרעית, וסנדרו אזולי בן 18 משלומי, שנסע ברכב הפרטי. הפצועים קשה הם דרור שחר בן 17 וחצי, שנהג במכונית פרטית, יוכבד שחר בת 15, שניהם מיערה, ורבקה טל וחיים סיבוני כבני 18 משלומי. הפצועים הועברו לבית־החולים הממשלתי בנהריה, שם אושפזו ונותחו.

התאונה אירעה סמוך לשעה 11 בלילה, כאשר המכונית הפרטית, שנסעה בכביש המוביל לראש הנקרה בכיוון שלומי, התנגשה מסיבה שעדיין לא הוברה כאופנוע שבא מולה. כתוצאה מכך איבד הנהג את השליטה על הרכב הפרטי והתהפך.

משטרת מרחב הגליל פתחה בחקירה.

קציר התאונות השבועי

12 בני־אדם ניספו ו־52 נפצעו קשה ב־51 תאונות דרכים שאירעו בשבוע החולף בכבישי הארץ. 9 מהניספים היו הולכי רגל, מהם 3 קטינים. בין הפצועים קשה 50 הולכי רגל, מהם 19 קטינים.

רצח הערבים ליד בית־שמש — כנראה על רקע פלילי

מאת מנחם ענברי, כתב „על המשמר"

גורמי בטחון סבורים, כי שני הערבים מסילוואן ומרמאללה, שגופותיהם נמצאו בסוף השבוע שעבר ליד בית־שמש, נרצחו כנראה בגלל מניעים פליליים, מכיוון ששניהם ידועים כסוחרי זהב והם מוכרים למשטרה.

מזג־האוויר

טמפרטורות המינימום והמקסימום החזויות: ירושלים 6–20, רמת־הגולן 10–21, נהריה 7–23, צפת 10–19, חיפה 14–25, טבריה 9–25, נצרת 13–23, עפולה 5–26, תל־אביב 9–21, שומרון 10–22, נמל תעופה בן־גוריון 7–23, יריחו 10–26, עזה 12–23, באר־שבע 6–24, אילת 12–28. (עתים)

וירשובסקי: לזרז החקירה בחשדות נגד בנק הפועלים

מאת אייל שגב, כתב „על המשמר"

ח"כ מרדכי וירשובסקי (שינוי) פנה ביום שישי ליועץ המשפטי לממשלה, פרופ' יצחק זמיר, בבקשה להורות למשטרה לחקור חשדות לכאורה על עבירות שעבר בנק הפועלים על חוקי מטבע חוץ.

וירשובסקי טוען, כי בזמנו העבירה פרקליטות המדינה חומר למשטרה, שיש בו כדי לעורר חשדות על עבירות שביצע בנק הפועלים על חוקי מטבע חוץ בעיסקות עם חברות שונות שלו בחו"ל, חלקן חברות שהוגדרו כ„חברות קש".

לטענתו, למרות שהובטח לו כי הנושא ייחקר, ענה לו בסוף השבוע תת־ניצב יורם גונן, ראש מחלקת חקירות הונאה במשטרה, כי החקירה לא החלה כלל, משום שלמשטרה הוגשו 2 חוות דעת סותרות: האחת של הפרקליטות שבה נאמר, כי יש חשד לעבירות, והשנייה, של היועצים המשפטיים של הבנק ובה נאמר, כי לא נעברו עבירות. בעקבות כך, טוען גונן, לא נערכה כל חקירה.

וירשובסקי מבקש, כאמור, מהיועץ המשפטי להורות על עריכת חקירה כזו כדי למנוע חששות המתעוררים בקרבו, על כך שגופים בעלי כוח יכולים להתחמק מחקירות שמהן אזרח קטן אינו יכול להתחמק. לדבריו, הדבר חשוב דווקא בתקופה זו, שבה מנסים לתת ציביון פוליטי לחקירות שונות שמנהלת המשטרה.

נבון: מודעי מסיט הוויכוח התקציבי למישור מפלגתי

מאת יצחק שור, כתבנו לענייני חינוך

שר־החינוך־והתרבות, יצחק נבון, האשים ביום ו' את שר־האוצר, י. מודעי, בנסיון להסיט את המחלוקת התקציבית בין שני המשרדים למישור מפלגתי צר.

נבון אמר, כי אין דבר רחוק ממנו מאשר הכנסת שיקולים מפלגתיים לתחום החינוך. הוא שאל באירוניה, האם שר מן המערך מבדיל בין ילדים שהוריהם מצביעים למערך לבין ילדים שהוריהם מצביעים לליכוד. נבון שאל, האם התנגדות שר־החינוך־והתרבות להצעות האוצר לקיצוצים בתקציב משרדו נובעות מדאגה למצביעי הליכוד.

לדעת נבון, טענתו של מודעי היא אבסורדית. מתנהל ויכוח לגיטימי ועינייני על המשמעות החינוכית והחברתית של הצעות לקיצוצים בחינוך, אך אין לערב בכך את הנושא המפלגתי.

אם יוסיף שר־האוצר לטעון טענות כאלה, הרי שהוא נותן בכך אישור לחשדות, כי הוא מכין אליבי למקרה שהתוכנית הכלכלית לא תשיג את מלוא יעדיה. שר־האוצר מחפש שעירים לעזאזל, אמר נבון. כן הזכיר, כי בראשית שנת הלימודים הנוכחית פוטרו קרוב ל־4000 מורים ותלמידים נשלחים לבתיהם מוקדם יותר. כל זה נעשה מתוך רצון אמיתי של מערכת החינוך לשתף פעולה למען הבראת המשק.

ואולם, אמר נבון, ההצעות החדשות של משרד־האוצר לקיצוצים במערכת החינוך יגרמו לכך שמשפחות רבות לא יוכלו לעמוד בנטל התשלומים לחינוך התיכון ואלפי תלמידים ינשרו.

הקיבוץ הארצי • השומר הצעיר

לקראת הוועידה

צוות הוועדה המורחב
מתכנס ביום רביעי 11.12.85
בשעה 14.00 בחדר הישיבות במרכז מפ"ם

מסך ראשון

רקוויאם עליז לכיתה שאיננה

כל אדם נושא בתוכו את ילדותו שאיננה עוד. את כיתתו המתה. טדאוש קנטור ושחקניו ממלאים את הבימה הפשוטה, העירומה והממשית כל כך באירועים מבית־הספר, מספרים סיפורים מהחדר, מן הכיתה שהיא כבואת החיים, בהצגתו של תיאטרון קריקו 2" מפולין עשירת הדימויים. המטלטלת את הצופה מרמע לצחוק וחוזרח ומתנהלת, ככל תיאטרון מעולה, בשני מישורים: על גבי הבימה ובלבך שלך.

זקנים מגוחכים גוררים איתם את רמותם מימי הילדות בצורת בובות, מנקה אכזרית צוערת על פני הכיתה בצעדי קלגס, והגוטאטא שלה אינו אלא חרמשו של מלאך המוות, בצעדה המזכירה את הקוצר האכזר מן „השולחן הירוק" של קורט יוס.

השמש המטומטם שר וחוזר ושר את ההימנון האוסטרו־הונגרי; החייל עם הרגל שב ונהרג בגבורה שוב ושוב — אלא שהכמאי קנטור, הנוכח כל העת על הבימה, ניגש אליו ומתקן את מצב הרגל ההירואי שלו והופך את הפאתוס להלצה מקאברית.

דמותו של קנטור מזכירה את הקריקטורה הידועה של ברכט, ופניו את אלה של הפרופסור לייבוביץ'. ממש כמו לייבוביץ' ועם קנטור ומאיים על החשמלאי באצבע. כעצם הוא מגשים את חלומו של כל במאי; להיות לחלק מן הצגה וכמין מנצח של תזמורת, הרשאי להתערב בביצוע תוך כדי הנגינה.

כל דמות ודמות עשויה לפרטי־פרטים. התלמידה המפתה את הנערים על־ידי חשיפת שד, התלמיד שאינו יודע את התשובה לשאלות המורה, התלמיד המבלה לבדו בבית־השימוש, המקום היחיד בבית־הספר בו יש מידה של פרטיות, ועשרות דמויות ואירועים אחרים, השמורים בזכרונות בית־הספר של כולנו יחד וכל אחד לבדו.

זהו תיאטרון מהנים בעושר דמיונו, המסתפק בכמה פנסים. זו הצגה משעשעת ומזועזעת כאחד ולא מעטים האלמנטים היהודיים שבה.

כדאי היה לחכות שנים רבות, עד שהשתנו הרוחות המנשבות בוורשה, ולמרות שקנטור טוען שאינו חלק מן המימסד, הוא קיבל רשות להגיע אלינו. בראוו!

גיורא מנור

נציג בריה"מ לוועידת רק"ח: העלייה — לפי החוק הבינ"ל

מאת ירון זליג, כתב „על המשמר"

„פנייתו של הנשיא הרצוג לבריה"מ בדרישה להגביר את יציאת יהודי בריה"מ אינה יכולה לשנות את החוקה הסובייטית", אמר ביום שישי מיכאיל מנשב, יו"ר המשלחת הסובייטית לוועידה ה־20 של המפלגה הקומוניסטית הישראלית שנפתחה אתמול.

בשיחה עם עתונאים בחיפה אמר מנשב, כי בבריה"מ קיימים קריטריונים המעוגנים בחוקי המדינה, בכל הקשור להגירת תושבים, וחוקים אלו תואמים לדבריו את החוק הבינלאומי. מנשב ציין עוד, כי לא הביא עמו כל מסר לישראל המסמן שינוי במדיניותה של בריה"מ כלפי בקשתם של יהודי בריה"מ לצאת ממדינה זו.

רפיק חלבי אולץ להסביר את זכותו לחיות בארץ

מאת זכריה זוהרי, כתב „על המשמר"

„מדוע יש לך הזכות לחיות במדינת ישראל" — שאלה חברה תנועת „כך" את רפיק חלבי, בתום תוכנית הראיונות בשכחרבות במ"ת.

קבוצת הצעירים מתנועת „כך" המתינה לרפיק חלבי מחוץ לאולם, ושם „נשאל". בתחילה, נבוך רפיק חלבי מעצם השאלה, אך הוא סירב להשיב לשאלות.

פנחס חנין (מפ"ם) מנהל מחלקת התרבות ומארגן מופעי שבחרבות, גער בשואלת, והורה לה ולחבריה שהתקבצו סביבה, לעזוב את המקום ולתת לאורח ללכת לדרכו.

רפיק חלבי, החליט להשיב: „אני דרוזי ישראלי" הייתי סרן בצה"ל ויש לי את נכה מערכות ישראל". כאשר לא סיפקה תשובתו זו את השואלת והוסיפה לשאול את שאלותיה הפרובוקטיביות, פרץ ויכוח בקרב הנוכחים והתלהטו הרוחות.

חברה־קדישא פלשה לשטח שמורת הטבע

מאת מירה יערי, כתבת „על המשמר"

פקחי רשות שמורות הטבע הגישו השבוע תלונה למשטרת ישראל, נגד עיריית נצרת־עילית, על הסגת גבול, עקב חפירת קברים והקמת מצבות בתחום שמורת הטבע של האיריס הנצרתי.

עתון קול העמק והגליל, שמוסר על המחלוקת בגליונו מיום שישי, ריוות, כי בשמורת הטבע היחידה בארץ לאיריס הנצרתי, נחפרו קברים חדשים והוקמו מצבות.

בשבוע שעבר הגיע פקח הרשות אכרי לתמן עם קצין חוקר של המשטרה, הציג לפניו את השגת הגבול, והגיש תלונה רשמית ודרישה להחזרת המצב לקדמותו.

לאחר דין ודברים עם העירייה סוכם שרשות שמורות הטבע תסמן מחדש את תחומי שמורת האיריס הנצרתי, והעירייה מצידה לא תחדור לתחום זה.

המשביר המרכזי
אגודה שיתופית לאספקה בע"מ

ביום שלישי 10.12.85 ג' בחנוכה
שעות העבודה במוסדנו
יהיו 7.30–11.30
בברכת חג אורים שמח